

Lagrådsremiss

Anpassningar av energibeskattningen till energiskattedirektivet, m.m.

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 12 oktober 2006

Anders Borg

Rolf Bohlin
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag om anpassningar till energiskattedirektivet av det skattepliktiga området för bränslen och om förfarandet kring beskattning av bränslen inom ramen för gemensamma regler inom EU. En anpassning görs också av reglerna för skattefrihet för bränslen i vissa industriella processer till den gemenskapsrättsliga ram som numera sätts av energiskattedirektivet. Vidare sker en justering av vilka energiintensiva företag som kan få nedsättning av koldioxidskatten enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. Även detta utgör ett led i anpassningen av de svenska energiskattereglerna till energiskattedirektivet.

I remissen föreslås att den nuvarande skattefriheten för biogas skall behållas. Det föreslås att skattefriheten behålls även för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt icke-syntetisk metanol och fettsyrametyl-estrar (t.ex. RME), som används för uppvärmning. Vidare föreslås skattefrihet för koksugngas och liknande gaser som uppkommit vid vissa industriella processer.

Dessutom föreslås att ett godkännande av en skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt respektive lagen om skatt på energi skall få återkallas om förbrukaren begär det, liksom att den tidsgräns på ett år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet, beträffande när ansökan om återbetalning av skatt enligt olika punktskattelagar skall lämnas till Skatteverket, ändras till tre år. Vidare lämnas ett förslag om att utvidga möjligheten till återbetalning av skatt på bränsle och el som förbrukats vid framställning av externt producerad värme, vilken används i vissa industriella processer.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, skattebetalningslagen (1997:483) och lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter. De nya reglerna skall träda i kraft den 1 januari 2007. Vad gäller skattefriheten för bränslen i metallurgiska processer skall dock de nya reglerna tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2008. Under 2007 tillämpas således i denna del alltjämt äldre – nuvarande – bestämmelser.

Innehållsförteckning

1	Beslut	6
2	Lagtext	7
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	10
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	13
2.5	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	41
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeproducter	42
3	Ärendet och dess beredning	43
4	Beskattningen av bränslen	46
4.1	Inledning.....	46
4.2	Definition av skattepliktiga produkter.....	47
4.3	Nya energiprodukter som omfattas av skatteplikt.....	50
4.3.1	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter	51
4.3.2	Fossila bränslen.....	51
4.3.3	Skattefrihet för energiprodukter som används för framställning av energiprodukter ...	55
4.4	Skattebefrielse för vissa bränslen som säljs eller förbrukas för uppvärmning, m.m.	55
4.4.1	Skattebefrielse för vissa biobränslen enligt artikel 16 i energiskattedirektivet.....	55
4.4.2	Skattebefrielse för produkter enligt KN-nr 2705	60
4.4.3	Undantag från skatteplikt för vissa trädbränslen	63
4.4.4	Skattebefrielse för el och naturgas för att upprätthålla funktionen i naturgasnätet.....	63
4.5	Minimiskattesatser och likvärdiga bränslen	64
4.6	Hantering av bränslen enligt reglerna för skatteuppskov (suspensionsordningen)	66
4.6.1	Innebörden av suspensionsordningen	66
4.6.2	Vilka bränslen som omfattas av suspensionsordningen	67
4.7	Hanteringen av bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen.....	73
4.7.1	Systemet med lagerhållare m.m.	73

4.7.2	Vem som är skattskyldig för naturgas i vissa fall	74
4.7.3	Skattskyldighetens inträde för bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen.....	75
4.7.4	Återbetalning av skatt på bränsle som levererats till ett annat EG-land	76
5	Skattebefrielse för bränslen som används i vissa industriella processer	78
5.1	Bränslen som används för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning samt dubbel användning av bränslen	78
5.2	Bränslen som används vid tillverkning av mineraliska produkter	85
6	Skattelättnader för energiintensiva företag	88
6.1	Inledning.....	88
6.2	Energiskattedirektivets definition av energiintensitet	89
6.3	Företagens uppgiftslämnande.....	89
6.3.1	Inledning	89
6.3.2	Uppgifter för energibeskattningen	89
6.3.3	Uppgifter för företagsbeskattningen	90
6.3.4	Uppgifter för mervärdesbeskattningen.....	90
6.4	Företagsenhet	90
6.5	Internationell jämförelse	91
6.6	Program för energieffektivisering	92
6.7	Överväganden.....	93
6.7.1	Utgångspunkter	93
6.7.2	Närmare om produktions- och förädlingsvärde.....	94
6.7.3	Val av definition.....	95
6.7.4	Definitionen av energiintensivt företag.....	99
6.8	Minimiskattenivåer uttrycks i euro	103
7	Övriga frågor.....	103
7.1	Ändrad tid för ansökan om återbetalning av skatt.....	103
7.2	Återkallelse av godkännande som skattebefriad förbrukare.....	105
7.3	Beskattnings av externt producerad värme som används i viss industriell verksamhet.....	106
8	Konsekvenser och ikraftträdande.....	108
8.1	Lagändringarnas konsekvenser	108
8.2	Offentligfinansiella effekter	109
8.3	Ikraftträdande	111
9	Författningskommentar.....	112
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel	112
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	112

9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	112
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	112
9.5	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	129
9.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter	129
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	130
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna.....	166

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
2. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
3. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
5. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
6. lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Den som inte är skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedelsskatt.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2002:407.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 29, 30 och 40 a §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 §¹

För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter levereras till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 28 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 28 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Vid övriga leveranser till ett annat EG-land skall ansökan om återbetalning göras innan varorna förs ut ur landet. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till beskattningsmyndigheten gett in dels ett dokument som visar antingen att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där, dels ett av mottagaren undertecknat och återsänt exemplar (returexemplaret) av det ledsagardokument som anges i 26 §.

Har en vara beskattats enligt 27 § första stycket, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att transporten påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, skall den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

30 §

Den som i Sverige betalat skatt för varor som sedan exporterats till tredje land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt om inte annat följer av tredje stycket.

En varumottagare som är skattskyldig enligt 13 eller 14 § eller en skatterepresentant enligt 15 §, som i Sverige har betalat skatt för varor

¹ Senaste lydelse 2001:516.

som visats ha återsänts till den utländske upplagshavaren skall efter ansökan medges återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första eller andra stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan om återbetalning enligt första eller andra stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

40 a §²

Den som i Sverige betalat skatt för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EG-land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige samt att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 2005:458.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 28–30 och 31 g §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §¹

För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter levereras till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 27 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 27 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Vid övriga leveranser till ett annat EG-land skall ansökan om återbetalning göras innan varorna förs ut ur landet. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till beskattningsmyndigheten gett in dels ett dokument som visar antingen att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där, dels ett av mottagaren undertecknat och återsänt exemplar (returexemplaret) av det ledsagardokument som anges i 25 §.

Har en vara beskattats enligt 26 § första stycket, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att transporten påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, skall den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

29 §

Den som i Sverige betalat skatt för varor som sedan exporterats till tredje land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt om inte annat följer av tredje stycket.

En varumottagare som är skattskyldig enligt 12 och 13 §§ eller en skatterepresentant enligt 14 § som i Sverige har betalat skatt för varor

¹ Senaste lydelse 2001:517.

som visats ha återsänts till den utländske upplagshavaren, skall efter ansökan medges återbetalning av skatten.

Ansökan om återbetalning enligt första och andra styckena görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan om återbetalning enligt första och andra styckena görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

30 §²

Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 32 § första stycket 7 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare kan återbetalning av skatten ske efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Ansökan enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

31 g §³

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §, *eller*
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §,
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), *eller*
5. *förbrukaren begär det.*

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

² Senaste lydelse 2001:517.

³ Senaste lydelse 2002:420.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 3 och 3 a §§, 2 kap. 1–4, 11 och 12 §§, 3 kap. 2 §, 4 kap. 3, 12, 13 och 15 §§, 5 kap. 2–4 §§, 6 kap. 4 §, 6 a kap. 1 och 5 §§, 8 kap. 1 och 3 §§, 9 kap. 5, 7, 8 a, 9, 9 b och 10 §§, 11 kap. 11 c–13 §§ samt rubriken närmast före 2 kap. 12 §§ skall ha följande lydelse,

dels att punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (1997:479) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen närmast efter rubriken Innebörden av vissa uttryck skall införas en ny paragraf, 1 kap. 2 a §, av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 1 kap. 8 och 9 §§, 7 kap. 3 § och 9 kap. 10 a och 10 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

Med KN-nr förstås nummer i Kombinerade nomenklaturen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan⁴.

3 §⁵

Med mineraloljeprodukter förstås produkter som hänförs till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan i dess lydelse den 1 oktober 1994

1. KN-nr 2706,

2. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 11 och 2707 99 19,

Med energiprodukter förstås produkter enligt

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,

2. KN-nr 2701, 2702 samt 2704–2715,

⁴ EGT L 279, 23.10.2001 s. 1.

⁵ Senaste lydelse 2001:518.

3. KN-nr 2709,
4. KN-nr 2710,

5. KN-nr 2711, dock inte naturgas,
6. KN-nr 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 och 2712 90 90,
7. KN-nr 2715,
8. KN-nr 2901,

9. KN-nr 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44,
10. KN-nr 3403 11 00 och 3403 19,
11. KN-nr 3811,
12. KN-nr 3817.

3. KN-nr 2901 och 2902,
4. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
5. KN-nr 3403,
6. KN-nr 3811,
7. KN-nr 3817,
8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

3 a §⁶

I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för *mineralolja-produkter som hänförs till* följande KN-nr

1. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
2. KN-nr 2710 11–2710 00 78,
3. KN-nr 2711, dock inte naturgas (KN-nr 2711 11 00 och 2711 21 00),
4. KN-nr 2901 10,
5. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 och 2902 44.

I enlighet med vad som särskilt anges i denna lag tillämpas vissa förfaranderegler för *energiprodukter enligt* följande KN-nr

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,
2. KN-nr 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50,
3. KN-nr 2710 11–2710 19 69,
4. KN-nr 2711, dock inte KN-nr 2711 11, 2711 21 och 2711 29,
5. KN-nr 2901 10,
6. KN-nr 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44,
7. KN-nr 2905 11 00, som inte

⁶ Senaste lydelse 1995:1525.

är av syntetiskt ursprung, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,

8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

I fråga om produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 gäller första stycket endast vid *bulkleveranser*.

I fråga om produkter enligt KN-nr 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 gäller första stycket endast vid *yrkesmässiga bulktransporter*.

8 §

Vid tillämpning av bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§ avses med

företag: ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren,

energiintensivt företag: ett företag i vars verksamhet det under en basperiod förbrukats bränsle för uppvärmning eller för drift av stationära motorer eller förbrukats värme, som framställts från bränsle av någon annan, i sådan omfattning att den kvarstående energi- och koldioxidskatten på bränslena, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. och återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § har utnyttjats, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet,

bränsle: alla bränslen utom bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b,

basperiod: det räkenskapsår som slutar under det kalenderår ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § avser eller den sammanlagda period som utgörs av detta räkenskapsår och det närmast föregående räkenskapsåret,

förädlingsvärde: skillnaden mellan företagets sammanlagda omsättning och sammanlagda inköp,

sammanlagd omsättning:

intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning och övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter,

sammanlagda inköp: alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

Personalkostnader, inräknat arbetsgivaravgifter och kostnader för inhyrd personal, skall inte utgöra rörelsekostnader. Nedsättning av skatt som medges enligt 9 kap. 9 § skall inte minska rörelsekostnaderna.

9 §

Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁷

Energiskatt och koldioxidskatt skall, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 00 26, 2710 00 27, 2710 00 29 eller 2710 00 32	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	2 kr 84 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 96 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 27 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	3 kr 39 öre per liter
	b) miljöklass 2	2 kr 87 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 99 öre per liter
2. 2710 00 26,	Annan bensin	3 kr 54 öre	2 kr 12 öre	5 kr 66 öre

⁷ Senaste lydelse 2004:1038.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
2710 00 34 eller 2710 00 36	än som avses under 1	per liter	per liter	per liter
3. 2710 00 51, 2710 00 55, 2710 00 69 eller 2710 00 74– 2710 00 78	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märkämmen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C, b) inte har försetts med märkämmen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	735 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 344 kr per m ³
	miljöklass 2	1 036 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 645 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 279 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 888 kr per m ³
	1 600 kr per m ³	2 609 kr per m ³	4 209 kr per m ³	
4. ur 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	144 kr per 1 000 kg	2 744 kr per 1 000 kg	2 888 kr per 1 000 kg
5. ur 2711 29 00	Metan som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
6. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
7. 2701, 2702 eller 2704	Kolbränslen	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg
8. 2713 11 00– 2713 12 00	Petroleumkoks	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § första stycket 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 2006 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt skall, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	2 kr 84 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 96 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 27 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	3 kr 39 öre per liter
	b) miljöklass 2	2 kr 87 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 99 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 54 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	5 kr 66 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märkämmen eller ger mindre än 85 volym- procent destillat vid 350°C,	735 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 344 kr per m ³
	b) inte har försetts med märkämmen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 036 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 645 kr per m ³
	miljöklass 2	1 279 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 888 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 600 kr per m ³	2 609 kr per m ³	4 209 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	144 kr per 1 000 kg	2 744 kr per 1 000 kg	2 888 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 2006 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §⁸

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldigheten inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

För *naturgas och metan* skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal.

För *bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5* skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal.

3 §⁹

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för

1. *andra mineraloljeprodukter enligt 1 kap. 3 a §* än sådana som avses i 1 §, och

2. *andra mineraloljeprodukter än sådana som avses i 1 kap. 3 a §*, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som *motorbränsle* eller för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *mot-svarande* bränsle enligt 1 §.

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för *andra energiprodukter* än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt *är avsedd att förbrukas*, säljs eller förbrukas som *bränsle* för uppvärmning eller som *motorbränsle*.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *likvärdigt* bränsle enligt 1 §.

4 §¹⁰

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra produkter än som avses i 1, 1 a och 3 §§, om en sådan produkt

1. säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller

1. *är avsedd att förbrukas*, säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller

⁸ Senaste lydelse 1999:1323.

⁹ Senaste lydelse 1995:1525.

¹⁰ Senaste lydelse 2006:592.

2. innehåller *minst fem viktprocent flytande eller gasformiga kolväten* och säljs eller förbrukas för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *motsvarande* bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av *flytande eller gasformiga* kolväten.

2. innehåller *annat kolväte än torv* och är *avsedd att förbrukas*, säljs eller förbrukas *som bränsle* för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *likvärdigt* bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av kolväten.

11 §¹¹

Energiskatt och koldioxidskatt skall inte betalas för

1. metan som *framställs genom biologiska processer*,

2. *trädbränsle som säljs eller förbrukas för motordrift vid samtidig produktion av värme och elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs (kraftvärmeproduktion)*,

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

Första stycket 2 gäller dock inte råttallolja.

Första stycket 4 gäller dock för varumottagare och skatte-representant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

1. metan som *framställts av biomassa*,

2. *bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402, med undantag för träavfall som härrör från hushållsavfall*,

3. *bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning*,

4. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

5. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

Första stycket 5 gäller dock för varumottagare och skatte-representant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

¹¹ Senaste lydelse 2006:592.

12§

Regeringen får i särskilda fall medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som används i försöksverksamhet inom ramen för pilotprojekt som syftar till att utveckla mer miljövänliga bränslen.

Regeringen får i särskilda fall medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.

3 kap.

2 §¹²

För torvbränsle, kolbränsle, petroleumkoks och andra fasta eller gasformiga produkter tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För fasta eller gasformiga bränslen tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För flytande bränslen tas svavelskatt ut med 27 kronor per kubikmeter för varje tiondels viktprocent svavel i bränslet. Vid bestämning av skatten på grund av svavelinnehållet, mätt som viktprocent svavel i bränslet, skall avrundning göras uppåt till närmaste tiondels viktprocent. Om svavelinnehållet överstiger 0,05 viktprocent men inte 0,2 viktprocent skall dock avrundning göras till 0,2 viktprocent.

Svavelskatt tas inte ut för ett flytande eller gasformigt bränsle om dess svavelinnehåll är högst 0,05 viktprocent.

4 kap.

3 §¹³

Som upplagshavare får godkännas den som i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen, eller
2. i större omfattning
 - a) hålla bränslen i lager, eller
 - b) återförsälja eller förbruka

metan,

om han disponerar över ett utrymme som kan godkännas som skatteupplag och han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare.

Upplagshavares tillverkning, bearbetning och lagring av bränslen samt återförsäljning eller förbrukning av metan skall äga rum i godkänt skatteupplag.

¹² Senaste lydelse 2001:962.

¹³ Senaste lydelse 2001:518.

12 §¹⁴

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen *som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a §* samt vad gäller svavelskatt även bränslen *som avses i 3 kap. 1 § 1* är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 15 §,

2. i annat fall än som avses i 1, tillverkar eller bearbetar bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in *kolbränsle, petroleumkoks, råttallolja eller torvbränsle* till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen *enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §*, bränslen enligt 4 § samt vad gäller svavelskatt även bränslen *enligt 3 kap. 1 § 1* är den som

2. i annat fall än som avses i 1, *utvinner*, tillverkar eller bearbetar bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in *bränsle* till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

13 §¹⁵

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råttallolja,

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen *som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8* samt av bränslen enligt 3 och 4 §§ *som inte avses i 1 kap. 3 a §*, och

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen *enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a §* samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en gemenskapsvara eller om bränslet skall förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

¹⁴ Senaste lydelse 2006:592.

¹⁵ Senaste lydelse 2006:592.

c) om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant mellanstatligt enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med *tullskuld* och *gemenskapsvara* förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

15 §¹⁶

Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. tillverka eller bearbeta bränsle, eller
1. *utvinna*, tillverka eller bearbeta bränsle, eller
2. i större omfattning
 - a) hålla bränsle i lager, eller
 - b) återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten, om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 kap.

2 §¹⁷

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, när han tar emot leverans av bränslet,
2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3, vid mottagandet av bränslet,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § *första stycket* 3, när bränslet förs in till Sverige, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och
4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 § och som enligt 5 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller senare skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet.

3 §¹⁸

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 4, när bränslet av honom levereras till köpare,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller

¹⁶ Senaste lydelse 2006:592.

¹⁷ Senaste lydelse 2006:592.

¹⁸ Senaste lydelse 2002:422.

enligt 4 kap. 12 § *första stycket* 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § *första stycket* 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager.

enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när

4 §¹⁹

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § *första stycket* 2, när bränslet tillverkas eller bearbetas.

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet *utvinns*, tillverkas eller bearbetas.

6 kap.

4 §²⁰

Upplagshavare eller varumottagare som tar emot bränsle från ett annat EG-land skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot underteckna ett exemplar av ledsagardokumentet (returexemplaret) och skicka tillbaka det till avsändaren i det andra EG-landet.

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 § under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bränslets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 5 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 5 och 7 kap. 6 § under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bränslets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna

¹⁹ Senaste lydelse 2002:422.

²⁰ Senaste lydelse 1995:611.

samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §²¹

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 00 26)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN-nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent

²¹ Senaste lydelse 2006:592.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
anordning				
6. Förbrukning vid framställning av mineralolja- produkter, kolbränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft när den värme som uppkommer inte till någon del nyttig- görs	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metallurgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid	Andra bränslen än	100 procent	79 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
tillverkningsprocessen i gruvinindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
14. Förbrukning i yrkes- mässig jordbruks-, skogs- bruks- eller vattenbruks- verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Förbrukning i yrkes- mässig skogsbruksverk- samhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukning sker före den 1 januari 2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Hallands, Västra Götalands och Östergötlands län	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	23 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än <i>som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning</i>		100 procent	100 procent	100 procent
b) <i>i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl</i>		100 procent	100 procent	100 procent
c) <i>i annat fall än som avses</i>				

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
<i>i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning</i>		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 11 31)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN- nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av <i>energiprodukter</i> eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft när den värme som uppkommer inte till någon del nyttig- görs	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. ---	---	---	---	---
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första	100 procent	79 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	stycket 3 b			
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor <i>eller i</i> lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvidustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkes- mässig jordbruks-, skogs- bruks- eller vattenbruks- verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Förbrukning i yrkes- mässig skogsbruksverk- samhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukning sker före den 1 januari 2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Hallands, Västra Götalands och Östergötlands län	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	23 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
<i>16. Förbrukning vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras</i>		<i>100 procent</i>	<i>100 procent</i>	<i>100 procent</i>

Nuvarande lydelse

De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § sjätte stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b skall även tillämpas på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Föreslagen lydelse

5 §²²

De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § sjätte stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b skall även gälla för bränsle som beskattas på sådant sätt enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

7 kap.

3 §²³

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som han har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

- 1. KN-nr 1507–1518,*
- 2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller*
- 3. KN-nr 3824 90 99.*

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

8 kap.

1 §²⁴

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar

²² Senaste lydelse 2006:592.

²³ Tidigare 3 § upphävd genom 2001:518.

²⁴ Senaste lydelse 2001:518.

bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 8, 10 *eller* 12 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig köpa bränsle i de fall där bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får köp enligt tredje stycket ske till den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet.

3 §²⁵

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §, *eller*
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), *eller*
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 kap.

5 §²⁶

Om värme har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan av den som framställt värmen återbetalning av den del av energiskatten på elektrisk kraft som överstiger 0,5 öre per kilowattimme samt hela energiskatten och 79 procent av koldioxidskatten på bränsle, dock inte bensin, råttallolja eller bränsle som avses i 2 kap. 1 § första

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra-fjärde styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9–11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkes-

²⁵ Senaste lydelse 2002:422.

²⁶ Senaste lydelse 2004:223.

stycket 3 b, som förbrukats vid framställning av värmen. Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning skall energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats vid samtidig framställning av värme och elektrisk kraft.

Bestämmelserna i första stycket om bränslen tillämpas även på råttallolja, dock att återbetalning av energiskatt medges till ett belopp som motsvarar den energiskatt och 79 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § medges återbetalning enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet.

7 §²⁷

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten

mässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råttallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar hela den energiskatt och 79 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råttallolja med hela energiskatten och 79 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning, skall energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

För bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten

²⁷ Senaste lydelse 2005:1189.

inom *ett* år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14, och 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

inom *tre* år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 och 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

8 a §²⁸

Om någon har förbrukat en oljeprodukt, som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift angivna andra märkämnerna än de som avses i 2 kap. 8 § första stycket, för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång.

9 §²⁹

Utöver möjligheterna till *avdrag enligt 7 kap. 1 § första stycket 4, köp av bränsle befriat från skatt enligt 8 kap. 1 § eller till återbetalning enligt 9 kap. 2 § gäller följande. Har bränsle, dock inte bensin eller bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, förbrukats vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råttolja, energiskatten för den del av*

Utöver möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. får skatten sättas ned för bränsle som förbrukats av ett energiintensivt företag för uppvärmning eller för drift av stationära motorer vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råttolja, energiskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning

²⁸ Senaste lydelse 1998:289.

²⁹ Senaste lydelse 2004:1038.

skatten som överstiger 0,8 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet. *Nedsättning får dock inte medges för skatt på bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon.*

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser *vid samtidig framställning av värme och elektrisk kraft.*

Vid beräkning av nedsättning enligt första eller andra stycket får den koldioxidskatt som är hänförlig till följande bränslen dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 195 kronor per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 00 69) eller fotogen (KN-nr 2710 00 51 eller 2710 00 55),

b) 130 kronor per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 00 74–2710 00 78),

c) 375 kronor per 1 000 kilogram gasol som förbrukats för drift av stationära motorer,

d) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och

e) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 och 2703) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00),

medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet.

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser *från kraftvärmeproduktion.*

a) 21 euro per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 19 41–2710 19 49) eller fotogen (KN-nr 2710 19 21 eller 2710 19 25),

b) 14,30 euro per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 19 61–2710 19 69),

c) 41 euro per 1 000 kilogram gasol (KN-nr 2711 12 11–2711 19 00) som förbrukats för drift av stationära motorer,

d) 5,40 euro per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och

e) 4,1 euro per 1 000 kilogram kol och koks (KN-nr 2701, 2702 och 2704),

varvid det nedsatta skattebeloppet i genomsnitt alltid minst skall motsvara minimiskattenivåerna för de förbrukade energislagen.

Omräkning av de belopp i euro som anges i tredje stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Vad som i tredje stycket föreskrivs om dieselbrännolja, fotogen, eldningsolja, gasol, naturgas, kolbränslen och petroleumkoks tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Begränsningarna av nedsättningen av skatt i tredje stycket gäller också för bränsle enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Ansökan om nedsättning enligt första eller andra stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

9 b §³⁰

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Ansökan om nedsättning enligt 9 § skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kalenderårets utgång. Ansökan skall innehålla uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under kalenderåret och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Sökanden skall även lämna de uppgifter som enligt 1 kap. 8 § behövs för att beräkna energiintensiteten hos det företag som ansökan avser.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för

Beskattningsmyndigheten får efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår. De uppgifter som enligt första stycket skall lämnas av sökanden skall i en ansökan om

³⁰ Senaste lydelse 2002:422.

varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom.

Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

preliminär skattesats lämnas i form av en uppskattning. Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med de verkliga uppgifterna. Kompletteringen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast tre år efter utgången av det kalenderår ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande som meddelats beslut om preliminär skattesats fatta ett slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

10 §³¹

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning vid distansförsäljning till ett annat EG-land föreligger endast om den sökande visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning enligt andra stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där eller leveransen sker för förbrukning för ett i det andra EG-landet skattebefriat ändamål, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

³¹ Senaste lydelse 1995:611.

kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning i andra fall än som avses i andra stycket skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betalad. Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan godkänt returexemplar av ledsagardokumentet lämnats in till beskattningsmyndigheten och den sökande visat att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där.

10 a §

Rätt till återbetalning enligt 10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betald samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att användas där för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång.

10 b §

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betald och att bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för annat än privat bruk.

Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att

- 1. skatt betalats i mottagarlandet,*
- 2. säkerhet ställts i mottagarlandet för betalning av skatt på*

*bränsle som avses i 1 kap. 3 a §,
eller*

3. bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål.

För återbetalning av skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § skall vidare ett godkänt retur-exemplar av ledsagardokumentet lämnas in till beskattningsmyndigheten.

11 kap.

11 c §³²

Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. tillsynsmyndigheten enligt 12, 17 eller 18 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har återkallat godkännandet att delta i programmet,

2. förutsättningarna för godkännandet som skattebefriad förbrukare i övrigt inte längre finns,

3. den elektriska kraften har använts för annat ändamål än som anges i godkännandet som skattebefriad förbrukare,

4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §, *eller*

5. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).

4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §,

5. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), *eller*

6. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

12 §³³

Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än vid växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del av skillnaden som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett*

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre*

³² Senaste lydelse 2004:1197.

³³ Senaste lydelse 2004:1038.

år efter utgången av kalenderåret
respektive kalenderkvartalet.

år efter utgången av kalenderåret
respektive kalenderkvartalet.

13 §³⁴

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energi-effektivisering och har förbrukat elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

2³⁵

För tid fram till den 1 januari 2009 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Vid beräkning av nedsättningen enligt första stycket får koldioxidskatten dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00) och

b) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 eller 2704) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00).

För tid fram till den 1 januari 2007 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

³⁴ Senaste lydelse 2004:1197.

³⁵ Senaste lydelse 2005:960.

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Bestämmelserna i 9 kap. 9 a och 9 b §§ tillämpas även på sådan nedsättning som avses i första stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2. Bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 1 och 8 tillämpas dock i äldre lydelse till och med utgången av år 2007. Detsamma gäller bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 12, såvitt avser förbrukning i metallurgiska processer. För dessa ändamål tillämpas under år 2007 bestämmelserna om skattebefriad förbrukare i 8 kap. 1 § och om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 §.

3. Vid tillämpningen av 2 kap. 11 § första stycket 3 skall hänvisningen till 6 a kap. 1 § 1 till och med utgången av år 2007 avse 6 a kap. 1 § 1 och 8 i äldre lydelse.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

1 §³⁶

Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9-13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
4. beslut om betalningsskyldighet för avgift enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift,
5. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
 - d) 28-30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § *andra* stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § *tredje* stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. beslut om betalningsskyldighet för särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och
8. överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c §, om företrädaren har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

³⁶ Senaste lydelse 2004:1345.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter samt 1 kap. 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

Lag om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

1 kap.

2 §

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och *mineraloljeprodukt*.

Med tobaksvara förstås vara som avses i 1 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt.

Med alkoholvara förstås vara som avses i 2–6 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Med *mineraloljeprodukt* förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Med punktskattepliktig vara avses tobaksvara, alkoholvara och *energiprodukt*.

Med *energiprodukt* förstås bränsle som avses i 1 kap. 3 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Anpassningar till energiskattedirektivet

Europeiska unionens råd har i oktober 2003 beslutat om ett energiskattedirektiv (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096). Detta direktiv lägger fast en gemenskapsrättslig ram för beskattning av såväl mineraloljor som kol, naturgas och el och ersätter de tidigare direktiv, som endast reglerade beskattning av mineraloljor (rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 12, Celex 31992L0081 samt rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 19, Celex 31992L0082). Medlemsstaterna är skyldiga att anpassa nationell lagstiftning till det nya direktivet per den 1 januari 2004, med möjligheter till längre övergångsperioder i vissa särskilt angivna fall.

Sverige har den 1 juli 2004 genomfört ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, som innebär en anpassning till bestämmelserna i energiskattedirektivet om en minimiskattesats om 0,5 euro per MWh för el som används vid yrkesmässig verksamhet (prop. 2003/04:1, volym 1, bet. 2003/04:FiU1, rskr. 2003/04:42). Vid samma tidpunkt har även skattefriheten för el i vissa industriella processer anpassats till den ram som numera sätts av energiskattedirektivet (prop. 2003/04:144, bet. 2003/04:SkU36, rskr. 2003/04:271). Sverige har även, med energiskattedirektivet som grund, infört en möjlighet för energiintensiva industri-företag att medges befrielse från energiskatten på el i utbyte mot att företagen deltar i ett program för energieffektivisering och åtar sig att genomföra åtgärder som leder till en effektivare elanvändning. Dessa regler har införts från och med den 1 januari 2005 (prop. 2003/04:170, bet. 2004/05:NU7, rskr. 2004/05:90). Vidare har Sverige den 1 januari 2006 genomfört vissa andra justeringar av beskattningen av el till energiskattedirektivet (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34). Det rör sig om höjning av energiskatten på el som förbrukas för el-, gas-, värme- eller vattenförsörjning, införande av beskattning av elleverantörernas egenförbrukning av el samt ett slopande av förhöjda energiskattesatser på el, som under vinterhalvåret förbrukades i större elpannor.

Sverige har sedan lång tid beskattat i princip samtliga de energislag som nu omfattas av det gemenskapsrättsliga regelverket. De svenska skattenivåerna ligger långt över de minimiskattenivåer som på EU-nivå lagts fast för mineraloljor, kol och naturgas samt för icke yrkesmässig användning av el. Några anpassningar i dessa delar behöver därför inte göras till det nya direktivet. Sedan de ovan nämnda ändringarna av den svenska energibeskattningen på el tidigare har genomförts, återstår nu att göra vissa justeringar av det skattepliktiga området för bränslen samt ändringar av vissa förfaranderegler. Det rör sig främst om i vilken ut-

sträckning bränslen skall omfattas av skatteuppskov genom den gemensamma beskattningsordning (den s.k. suspensionsordningen) som gäller inom EU för vissa energiprodukter samt för alkohol- och tobaksvaror. Regler om suspensionsordningen finns i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 31992L0012, det s.k. cirkulationsdirektivet). Genom energiskattedirektivet utvidgas suspensionsordningen till att omfatta fler produkter än vad som gäller i dag. De ändringar som behöver göras i dessa delar behandlas i denna lagrådsremiss.

I denna remiss tas även upp frågan om en justering av den s.k. 0,8-procentsregeln om nedsättning av koldioxidskatten för energiintensiva företag till den definition som ges i artikel 17 av energiskattedirektivet. En sådan anpassning skall, enligt en särskild övergångsbestämmelse i direktivet, vara genomförd senast den 1 januari 2007.

I och med de ovan nämnda ändringarna som redan har gjorts och de åtgärder som föreslås i denna remiss är reglerna i den svenska energibeskattningen helt anpassade till energiskattedirektivet.

I LSE finns olika bestämmelser om befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som används i vissa industriella processer. Det rör sig om förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning. Dessa bestämmelser har varit oförändrade i LSE sedan de anpassades till det dåvarande mineraloljedirektivet i samband med Sveriges inträde i unionen den 1 januari 1995. Det är i samband med behandlingen av de ovan nämnda anpassningarna av LSE till energiskattedirektivet lämpligt att också analysera omfattningen av skattefriheten för dessa ändamål och anpassa den till den ram som sätts av det nya direktivet.

Övriga frågor

Skatteverket har i en skrivelse till Finansdepartementet (dnr Fi2005/3394) föreslagit att den tidsgräns på ett år för att ansöka om återbetalning av skatt avseende varor för vilka skatt inte skall betalas i Sverige enligt lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi som för närvarande gäller, skall ändras till tre år.

Fråga har även uppkommit om ett godkännande av en skattebefriad förbrukare skall få återkallas om förbrukaren begär det.

AB Nynäs Petroleum har i en skrivelse till Finansdepartementet (dnr Fi2005/608) hemställt om ändring av bestämmelserna om återbetalning av skatt på el och bränsle i 9 kap. 5 § LSE. Syftet är att åstadkomma en likformig beskattning av bränsle- och elförbrukning vid mineraloljeproduktion och vid övrig tillverkningsprocess i industriell verksamhet, oavsett om värme egenproduceras inom industriföretaget eller om värmen produceras externt och köpts in av industriföretaget. Företaget har även begärt ett förtydligande av att den återbetalning som sker för skatt på el som förbrukas i samband med extern värmeproduktion skall omfatta hjälpförbrukning som skett i samband med värmeproduktionen.

Nu angivna frågor behandlas i lagrådsremissen.

Statsstödsaspekter, m.m.

I lagrådsremissen föreslås en anpassning av de bränslen som är skattepliktiga till definitionen av begreppet energiprodukter i energiskattedirektivet. En följdändring av detta är att skattebefrielsen för bränslen som förbrukas vid framställning av mineraloljor m.m. utvidgas till att omfatta samtliga energiprodukter (se 6 a kap. 1 § 6 LSE, jfr artikel 21.3 i energiskattedirektivet). Det ligger i beskattningssystemets natur och logik att inte ta ut skatt på bränslen som förbrukas vid sådan framställning. Denna skattebefrielse utgör således inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Motsvarande gäller skattefrihet för dubbel användning av bränslen i t.ex. metallurgiska processer samt förbrukning i mineralogiska processer (jfr artikel 2.4 b i energiskattedirektivet och punkten 22 av ingressen till direktivet samt rådets och kommissionens uttalanden till rådets protokoll i samband med antagandet av direktivet, Addendum till not om energibesättning, ADD 1, 13253/03, FISC 139, 7.10.2003.). Den ändring som föreslås av omfattningen av skattefriheten för bränslen som används i metallurgiska processer samt införandet av skattefrihet för bränslen i mineralogiska processer behöver därför inte anmälas till kommissionen för statsstödsgranskning. Motsvarande bedömning görs av den skattefrihet som föreslås för restgaser som uppkommer genom de nämnda processerna.

Kommissionens godkännande ur statsstödsynpunkt bedöms krävas av de ändringar som föreslås av 0,8-procentsregeln. Kommission har i beslut den 28 december 2005 förlängt godkännandet av den nuvarande utformningen av 0,8-procentsregeln under 2006, i avvaktan på den anpassning till energiskattedirektivet som krävs av bestämmelsen (ärende nr N 595/2005, EUT C 72, 24.3.2006, s. 3). Statsstödsgodkännande krävs även av två andra åtgärder som föreslås i lagrådsremissen. Det gäller skattefriheten vid användning för uppvärmningsändamål av metan som framställts av biomassa respektive av vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt icke-syntetisk metanol och fettsyrametylestrar. Ansökningar om godkännande av de förslag som i dessa delar presenteras i lagrådsremissen avses att inom kort ges in till kommission.

Kommissionens besked i fråga om 0,8-procentsregeln väntas kunna erhållas i sådan tid att riksdagen kan beakta det vid behandlingen av frågan under hösten 2006.

I fråga om vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt icke-syntetisk metanol och fettsyrametylestrar för uppvärmning sker inte någon beskattning i dag. Användning av dessa produkter för uppvärmningsändamål omfattas inte av skatteplikt enligt LSE. Som ett led i den nödvändiga anpassningen till energiskattedirektivet föreslås i lagrådsremissen att LSE:s skatteplikt utvidgas till att också omfatta dessa produkter vid användning för uppvärmningsändamål samt att flertalet av produkterna skall inrymmas i den EU-gemensamma kontroll- och beskattningsordningen (den s.k. suspensionsordningen). Samtidigt föreslås dock att möjligheten till skattebefrielse enligt reglerna i artikel 16 i energiskattedirektivet utnyttjas. En sådan skattebefrielse behöver dock statsstödsprövas, i syfte att bl.a. säkerställa att företagen inte genom

skattebefrielsen ges en kompensation som överstiger merkostnaderna för framställningen av dessa produkter i förhållande till konkurrerande bränslen. Motsvarande gäller för skattefriheten för metan som framställs av biomassa (biogas) och används som bränsle för uppvärmning. Skattefriheten för sådan metan som används som motorbränsle har redan godkänts av kommissionen ur statsstödsynpunkt (se kommissionens beslut den 13 mars 2006 i ärende N 112/2004, EUT C 209, 31.8.2006, s. 7).

Regeringen bedömer att kommissionen i fråga om biogasen och de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetter m.fl. produkter kan fatta för svensk del positiva beslut i statsstödsfrågan. Riksdagen bör således, sedan sådana besked erhållits, kunna behandla lagrådsremissens förslag om skattefrihet med tillämpning från och med den 1 januari 2007. I den mån ett statsstödsgodkännande inte föreligger i sådan tid att riksdagen kan beakta det vid behandlingen under hösten 2006, bör ändock bestämmelserna om skatteplikt för de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetter m.fl. produkter kunna träda i kraft i enlighet med förslaget. Detta skulle visserligen i sådant fall innebära att skatt börjar tas ut för dem från och med den 1 januari 2007. Möjligheter finns dock, efter ett positivt statsstödsbeslut, att en senare beslutad skattefrihet tillämpas retroaktivt.

Övriga frågor som behandlas i lagrådsremissen medför inte sådana ändringar att gemenskapsrättens regler om statsstöd aktualiseras. Någon anmälan till kommission för statsstödsgranskning behövs alltså inte i dessa delar.

De frågor som behandlas i lagrådsremissen har tagits upp i en promemoria som har utarbetats inom Finansdepartementet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2006/3385).

4 Beskattningen av bränslen

4.1 Inledning

De svenska reglerna om beskattning av bränslen finns i lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE. LSE är anpassad till de gemenskapsrättsliga reglerna om skattepliktens omfattning och skattesatser som tidigare har gällt på bränsleområdet genom mineraloljedirektivet och skattesatsdirektivet (rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 12, Celex 392L0081 och rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 19, Celex 392L0082).

Jämfört med mineraloljedirektivet har det skattepliktiga området utvidgats genom energiskattedirektivet. Förutom mineraloljeproducter omfattar det nya direktivet också kol, koks, naturgas och el samt vissa ytterligare energiprodukter, både fossila och icke fossila produkter, t.ex. masugngas, koksugngas, stadsgas samt vegetabiliska och animaliska oljor och fetter. I Sverige har dock skatt tagits ut på såväl kol, koks,

naturgas som el sedan länge. Alla flytande och gasformiga kolväten som förbrukas för uppvärmning har redan tidigare varit skattepliktiga enligt LSE, men nu kommer skatteplikten att utvidgas till att också omfatta alla fasta kolväten. Energiskattedirektivet innebär ingen ändring av regeln om att alla motorbränslen skall vara skattepliktiga.

Torv omfattas inte av energiskattedirektivet. Inte heller tas det i dag ut någon energi- eller koldioxidskatt på torv i Sverige.

Sverige är skyldigt att införliva de skattepliktiga produkterna enligt energiskattedirektivet i svensk lagstiftning. De flesta av de skattepliktiga produkterna enligt direktivet är redan skattepliktiga enligt LSE. Några kompletteringar är dock nödvändiga. Förslag om detta behandlas i avsnitten 4.2 och 4.3. Frågor om skattebefrielse och utformning av skattesatser i vissa fall tas upp i avsnitten 4.4 och 4.5.

Inom EU finns en gemensam beskattningsordning för alkoholvaror och tobaksvaror. Denna ordning har på bränsleområdet hittills endast gällt för vissa mineraloljor, men omfattar sedan energiskattedirektivet trätt i kraft en något utvidgad grupp energiprodukter. Reglerna för den EU-gemensamma beskattningsordningen (den s.k. suspensionsordningen) finns i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 31992L0012), det s.k. cirkulationsdirektivet. Nationellt finns bestämmelserna om suspensionsordningen i LSE och i avsnitt 4.6 behandlas de ändringar som i denna del aktualiseras av energiskattedirektivet.

4.2 Definition av skattepliktiga produkter

Regeringens förslag: Huvudregeln för att ange de skattepliktiga bränsleprodukterna skall alltså utgå från KN-nr enligt EU:s gemensamma tulltaxa. Definitionen av KN-nr anpassas till energiskattedirektivets regler. Begreppet mineraloljor byts ut mot energiprodukter.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Tullverket* välkomnar att KN-nr i lagen om skatt på energi nu uppdateras så att de stämmer överens med gällande tulltaxa och poängterar vikten av att uppdateringar görs genom ändringar i lagen om skatt på energi vid framtida ändringar av KN-nr.

Skogsindustrierna anser att skatten på råttallolja skall avskaffas, eftersom den inte omfattas av regleringen i energiskattedirektivet.

Skälen för regeringens förslag: På samma sätt som i mineraloljedirektivet definieras de flesta skattepliktiga produkterna i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096) genom KN-nr, dvs. det nummer som anges i EG:s klassificeringssystem för tull och statistik, den s.k. kombinerade nomenklaturen. Energiskattedirektivet utgår från de KN-nr som finns i kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. (se artikel 2.5 i direktivet). Den

hittills tillämpade huvudprincipen i lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, att använda KN-nr för att definiera flertalet skattepliktiga produkter skall alltså tillämpas även i fortsättningen. Den definition av KN-nr som anges i artikel 2.5 i energiskattedirektivet bör uttryckligen anges i en ny särskild bestämmelse i LSE, 1 kap. 2 a §. I LSE, som bygger på reglerna i mineraloljedirektivet, har hittills gällt KN-nr i dess lydelse per den 1 oktober 1994.

I artikel 2.1 i energiskattedirektivet finns en uppräknning av vilka produkter som definieras som energiprodukter. Dessa produkter är skattepliktiga. Skatteplikt gäller också för alla övriga produkter som används som motorbränslen samt också för andra kolväten, än de som omfattas av begreppet energiprodukter, om de används för uppvärmning. I samtliga fall gäller att skatten slutligen skall belasta ett bränsle när bränslet säljs eller används för motordrift eller för uppvärmning. Det finns dock skilda regler för skatteuppbörden, beroende på vilka bränslen det rör sig om (jfr närmare om detta nedan i avsnitt 4.6 och 4.7). Dessa regler har även betydelse för uppbyggnaden av skattepliktsbestämmelserna. För vissa produkter är sålunda skatteplikten generell, ibland är den villkorad av om produkten är avsedd att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. En del av de skattepliktiga produkterna är produkter som normalt inte används som bränsle men som skulle kunna användas för uppvärmning.

Som exempel på nya skattepliktiga produkter, som är baserade på biomassa och som enligt direktivet blir skattepliktiga när de är avsedda att användas för uppvärmning, kan nämnas *vegetabiliska och animaliska oljor och fetter* (KN-nr 1507–1518). Ett annat exempel är *metanol* som inte är syntetisk (KN-nr 2905 11 00). Skatteplikt för dessa produkter har enligt mineraloljedirektivet endast gällt vid användning som motorbränsle. Däremot är varken bioetanol eller syntetisk etanol skattepliktig. Etanol blir dock skattepliktig om den används som motorbränsle eftersom alla motorbränslen är skattepliktiga. Skattebefrielse kan dock under vissa förutsättningar medges enligt artikel 16 i energiskattedirektivet för alla bränslen som är baserade på biomassa.

I följande tabell finns det en förteckning över de skattepliktiga energiprodukterna. Direktivet definierar endast produkterna genom KN-nr utan att ange några benämningar. Det finns därför anledning att närmare beskriva vilka huvudsakliga produkter som avses. Framtida förändringar av KN-nr skall föras in i direktivet genom en årlig översyn som handhas av kommissionen genom ett kommittéförfarande (se artikel 2.5 andra stycket i energiskattedirektivet). Någon sådan översyn har ännu inte skett. Om en sådan översyn resulterar i ett beslut om ändrade KN-nr bör detta genomföras i LSE genom en lagändring.

Tabell 4.1 Skattepliktiga energiprodukter enligt energiskattedirektivet

	Produkter enligt KN-nr	Huvudsaklig omfattning	Exempel
1	1507–1518, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter	Rapsolja
2	2701, 2702, 2704–2715	Stenkol, brunkol, koks, koldioxid (koksugns gas m.m.), råolja, bensin, dieselolja, eldningsolja, gasol, naturgas, bitumen, oljeskiffrar	
3	2901 och 2902	Acykliska och cykliska kolväten	Toluen Xylen
4	2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle	Metanol	
5	3403	Beredda smörjmedel	Rostskyddsolja Skärolja
6	3811	Antiknackmedel	
7	3817	Alkylbensen och alkylnaftalen	
8	3824 90 99, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle	Diverse kemiska produkter inbegripet sådana som består av blandningar av naturprodukter	Rapsmetylester och E85 (en blandning som innehåller 85 procent etanol och resten bensin m.m.)

Sedan den 1 januari 1999 har råttolja (KN-nr 3803 00 10) varit skattepliktig i Sverige (prop. 1998/99:26). Någon förändring av detta förhållande föreslås inte. Råttolja är en biprodukt som framställs vid tillverkning av pappersmassa på kemisk väg. Detta bränsle omfattas inte av reglerna i energiskattedirektivet. Regeringen ser ingen anledning att nu, som *Skogsindustrierna* önskar, förändra skatteplikten för råttoljan.

Svavelskatten – som regleras i LSE, tas ut för svavelinnehållet i torv och för de energi- och koldioxidbeskattade bränslen som avses i 2 kap. 1, 3 och 4 §§ LSE – omfattas inte av reglerna i energiskattedirektivet. Några materiella ändringar av dessa bestämmelser behöver därför inte göras med anledning av anpassningen till det nya direktivet.

Blandbränslen

Inom bränslebeskattningen förekommer det ofta att bränslena vid användningen är sammansatta av flera olika komponenter. Ibland är hela blandningen skattepliktig, ibland endast vissa komponenter i blandningen.

gen. Ytterligare en faktor som ibland påverkar är för vilket ändamål som blandningen är avsedd, t.ex. uppvärmning. Det kan därför finnas anledning att närmare belysa hur skattepliktsreglerna påverkar beskattningen i några aktuella fall.

Det förekommer ibland att fossila bränslen förbränns blandade med biobränslen, t.ex. stenkol som förbränns blandat med träflis. Eftersom stenkol är skattepliktigt men inte träflis redovisas skatt endast för den fossila andelen. Om däremot etanol (KN-nr 2207 20 00), som inte är skattepliktig enligt energiskattedirektivet, blandas med en mindre andel bensin vid tillverkning av etanolbränslet E85 sker en omklassificering till ett annat KN-nr (KN-nr 3824 90 99) och därmed blir E85 skattepliktig i sin helhet. Att sedan etanolen i E85 i praktiken inte blir beskattad om den framställs från biomassa är det andra regler som avgör. Detta kan i sin tur jämföras med den nya skatteplikten som infördes för visst hushållsavfall den 1 juli 2006. För hushållsavfallet är det endast innehållet av fossilt kol som är skattepliktigt. Vidare gäller att en viss, schablonmässigt bestämd, procentuell andel av mängden hushållsavfall anses utgöras av fossilt kol.

Många av mineraloljeprodukterna, t.ex. bensin, består av hundratals eller tusentals olika komponenter i en blandning. Enligt det regelverk som gäller för vissa KN-nr kan vissa tillsatser göras till en sådan oljeprodukt utan att KN-numret ändras. Ett exempel är att nästan all bensin som säljs i Sverige innehåller fem procent etanol men det förändrar inte klassificeringen och därmed inte heller skatteplikten.

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 1 kap. 2 a § samt ändringar i 1 kap. 3 § LSE (dessa ändringar redovisas mer i detalj i avsnitt 4.3).

4.3 Nya energiprodukter som omfattas av skatteplikt

Regeringens förslag: De skattepliktiga produkterna i lagen om skatt på energi kompletteras i enlighet med de tvingande reglerna i energiskattedirektivet. Detta innebär bland annat att vegetabiliska och animaliska oljor och fetter liksom icke-syntetisk metanol och fettsyrametylestrar, t.ex. rapsmetylester (RME), blir skattepliktiga. Skatteplikten är för dessa produkter dock villkorad av att de är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Vidare skall skatteplikten omfatta i stort sett alla fossila bränslen. Detta medför bland annat att stadsgasen i Stockholm blir skattepliktig i sin helhet. Som en följdändring av att begreppet energiprodukter införs i lagen om skatt på energi skall bränslen som används vid framställning av energiprodukter omfattas av skattefrihet.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svensk Energi*, *Svensk Fjärrvärme* och *AB Fortum Värme samägt med Stockholms Stad* avstyrker att stadsgasen skall beskattas enligt principen för likvärdigt bränsle, eftersom detta medför en kraftig skattehöjning och riskerar att försvåra en framtida introduktion av bio- och naturgas. *Svenska Gasföreningen* anser att stadsgasens beskattning bör volymkorrigeras med hänsyn till dess innehåll av bl.a. vätgas som inte bidrar till utsläpp av koldioxid. *Svensk Fjärrvärme* anser att

begreppet ”annat fossilt kolväte än torv” skall användas i stället för ”annat kolväte än torv” i syfte att uppnå en överensstämmelse med dagens svenska beskattning av fossilt kol.

Skälen för regeringens förslag

4.3.1 Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter

De energiprodukter som omfattas av KN-nr 1507–1518, vilka i huvudsak omfattar vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, föreslås bli skattepliktiga om de säljs eller förbrukas för uppvärmning eller motordrift. Det rör sig alltså om t.ex. rapsolja, sojabönsolja, palmolja och solrosolja. Samma typ av villkorad skatteplikt föreslås också gälla för metanol som inte är av syntetiskt ursprung (KN-nr 2905 11 00) och för produkter som omfattas av KN-nr 3824 90 99, t.ex. rapsmetylester och E85, en blandning som innehåller 85 procent etanol och resten bensin m.m. Dessa förslag följer således av de tvingande reglerna i energiskattedirektivet.

I direktivet anges att produkterna är skattepliktiga ”när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle”. Som närmare utvecklas i avsnitt 4.6.2, skall de aktuella produkterna hanteras av godkända upplagshavare och andra aktörer inom reglerna för suspensionsordningen. Den avsikt som avses i energiskattedirektivet bör tydliggöras genom att den också förs in som en förutsättning för att produkten skall omfattas av skatteplikt och som en följd härav också utgör en förutsättning för att godkännas som upplagshavare.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE.

4.3.2 Fossila bränslen

Inledning

De energiprodukter som omfattas av KN-nr 2701, 2702, 2704 och 2705–2715 rymmer nästan hela spektrumet av fossila bränslen. Där ingår allt från stenkol, brunkol, råolja, naturgas, naturlig bitumen, oljeskifferar och andra naturligt förekommande kolväten till den långa rad produkter som framställs från dessa, t.ex. koks, koksugns gas, bensin, fotogen, dieselolja, eldningsolja, gasol och petroleumkoks.

Jämfört med mineraloljedirektivet har energiskattedirektivet inneburit en utvidgning av det skattepliktiga området. Eftersom vi i Sverige förutom mineraloljeprodukter redan beskattar naturgas och kolbränslen inklusive petroleumkoks, innebär utvidgningen dock ingen större förändring av de skattepliktiga produkterna i LSE. De tillkommande produkterna är sådana som faller under KN-nr 2708 (stenkolstjärbeck m.m.) och 2714 (naturlig bitumen, oljeskiffer, naturasfalt m.m.). Ingen av dessa produkter bedöms dock i någon nämnvärd utsträckning användas som bränsle i Sverige.

På samma sätt som i dag skall också skatteplikt gälla för vissa produkter som mera sällan används för ändamål som medför beskattning (KN-nr 2901, 2902, 3403, 3811 och 3817). Dessa produkter omfattades också av skatteplikt enligt mineraloljedirektivet, men deras KN-nummer har ändrats.

Vidare kommer nu produkter under KN-nr 2705 att omfattas av definitionen av energiprodukter. Dessa produkter behandlas särskilt i följande avsnitt.

Koksugns gas och andra gaser enligt KN-nr 2705 som uppkommer vid industriella processer

Produkter enligt KN-nr 2705 omfattar masugns gas samt kolgas, eller som den vanligen benämns i Sverige, koksugns gas och liknande gaser som framställs från kol. Koksugns gas beskattas i dag för sitt kolväteinnehåll (se 2 kap. 4 § första stycket 2 LSE), som utgör ca 25 procent av gasens totala volym. Masugns gasens kolväteinnehåll ligger under den femprocentiga kolvätegräns som gäller för beskattning enligt LSE.

Koksugns gas uppkommer som en biprodukt vid framställning av koks i koksverk. I Sverige finns endast koksverk på två platser, i anslutning till framställning av råjärn i masugnarna i Oxelösund och i Luleå. Den koksugns gas som uppkommer används för stålproduktion och kalkbränning i anslutning till stålprocesserna. Masugns gasen uppkommer i samband med masugns processen och används dels för råjärns- och råståls framställning, dels kalkbränning i anslutning till dessa processer. I viss utsträckning används vidare både koksugns gas och masugns gas för framställning av el och värme i kraftvärmeverk.

Inom de metallurgiska processerna uppkommer även i mindre omfattning andra gaser. Det gäller främst processer där det insatta bränslet används för s.k. dubbel användning, dvs. förbrukning både för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning (jfr avsnitt 5.1). Som exempel på processgaser från de metallurgiska processerna kan nämnas fuminggas, konvertergas, kaldogas, smältugns gas och gas som bildas i kupolugn vid framställning av gjutgods. Någon beskattning sker inte i dag av dessa gaser, beroende på deras låga innehåll av kolväten. En annan närbesläktad processgas är karbidugns gasen, som uppkommer i samband med produktion av kalciumkarbid. Även denna gas har ett lågt kolväteinnehåll, varför den inte beskattas enligt nuvarande svenska energiskatteregler. De nu angivna gaserna nyttiggörs huvudsakligen för torkning samt uppvärmning av processutrustning och lokaler inom industriella processer.

Av artikel 2.1 i energiskattedirektivet följer att produkter enligt KN-nr 2705 som huvudregel skall beskattas. Medlemsstaterna har dock möjlighet att skattebefria sådana produkter vid användning för uppvärmning (se artikel 15.1 l). Beträffande överväganden i denna del, se avsnitt 4.4.2.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 § LSE, dvs. avseende definitionen av begreppet energiprodukter.

Stadsgas

Begreppet stadsgas används för den gas som distribueras för uppvärmning genom rörledningsnät i några större städer. Under nittonhundratalets första del framställdes stadsgasen vanligtvis från stenkol i samband med tillverkning av koks i kokgasverk. Efter nedläggning av koksverken i städerna har gasen framställts antingen från lättbensin (nafta) alternativt gasol i spaltgasverk eller från naturgas genom att späda ut naturgasen med en ungefär lika stor del luft. Utspädningen sker för att anpassa gasen till kundernas befintliga brännare i spisar och liknande. Landets enda spaltgasverk finns i Stockholm. I Göteborg och Malmö används utspädd naturgas. För de senare två städerna har en avveckling av stadsgasen inletts. I vissa fall kommer outspädd naturgas att ersätta stadsgasen men i andra fall kommer inte längre någon gas att levereras, vilket medför att exempelvis gasspisar kommer att ersättas med elpisar. I Stockholm undersöks möjligheterna att ersätta spaltgasen med stadsgas framställd av naturgas men i brist på naturgasnät är naturgasen tänkt att importeras i flytande form.

Spaltgasen innehåller väsentligen metan (ca 30 procent) och vätgas (drygt 50 procent). Enligt LSE har endast andelen metan och andra kolväten i spaltgasen varit skattepliktig. Enligt energiskattedirektivet är en grupp gaser som finns under KN-nr 2705 skattepliktiga. Dessa gaser kan uppkomma vid kemiska reaktioner med stenkol och andra kolbränslen eller kan uppkomma vid krackning av mineraloljor, petroleumgaser eller naturgas, vanligen vid närvaro av vattenånga. Numret omfattar också gaser som har bildats under marken. Den stadsgas som uppkommer vid krackning (spaltning) av mineraloljeprodukter i Stockholm får anses omfattas av beskrivningen av de gaser som ingår i KN-nr 2705. Det medför således att spaltgasen vid anpassning till direktivet blir skattepliktig i sin helhet. Det finns således, som remissinstanserna önskar, ingen möjlighet att avvika från direktivets regel om likvärdigt bränsle när spaltgasen beskattas. Inte heller är det möjligt att undanta vätgasandelen i spaltgasen från skatt. Hur skatten för spaltgasen beräknas beskrivs i avsnitt 4.5.

Om skattskyldigheten inträder när naturgas förekommer i flytande form medför en bestämmelse i 2 kap. 2 § andra stycket LSE att skatten för den flytande naturgasen skall beräknas enligt den volym gasen har vid en viss temperatur och visst tryck. Vid dessa förhållanden befinner sig gasen i gasformigt tillstånd. En skatteberäkning fordras således i dessa fall. Sannolikt kommer naturgasen i de flesta fall dock att befinna sig i gasformigt tillstånd när skattskyldigheten inträder.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 § LSE.

Övriga gaser enligt KN-nr 2705

Gaser enligt KN-nr 2705 torde till följd av sina fysikaliska egenskaper knappast bli föremål för internationell handel utan de aktuella gaserna kan väntas bli framställda eller uppkomma inom landet. Så vitt kan bedömas förekommer för närvarande i Sverige inte någon användning av andra gaser enligt KN-nr 2705 än de som diskuterats i de närmast föregående två avsnitten. I den mån sådan användning skulle förekomma

skall skatt betalas för produkten. Det beskrivs närmare i avsnitt 4.5 vilka belopp som gäller för likvärdigt bränsle för vilket en minimiskattenivå har fastställts i energiskattedirektivet (se 2 kap. 3 § LSE, som grundar sig på artikel 2.3 första stycket i energiskattedirektivet).

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 § LSE.

Andra kolväten än torv för uppvärmning

Enligt 2 kap. 4 § LSE är produkter, som innehåller minst 5 procent flytande eller gasformiga kolväten, skattepliktiga om de säljs eller förbrukas för uppvärmning och skatt betalas för kolvätedelen. På grund av direktivets tvingande regler föreslås att skatteplikten för kolväten utvidgas så att den omfattar alla kolväten, dvs. även fasta, om dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas för uppvärmning. Direktivet gör undantag från skatteplikt för torv (KN-nr 2703). Det nuvarande undantaget i lagen när det gäller energi- och koldioxidskatt på torv kan därför behållas.

Med kolväten bör förstås dels de oförädlade bränslena stenkol, brunkol, råolja, naturgas med flera, dels på olika sätt förädlade bränslen och restprodukter som uppkommit vid förädlingen, såsom koks, dieseloljor, eldningsoljor, gasol, metan, allt under förutsättning att det homogena bränslet i huvudsak består av kolväteföreningar. Huvuddelen av dessa kolväten är redan skattepliktiga genom att de omfattas av definitionen på energiprodukter, dvs. ryms inom de KN-nr som nämns i 1 kap. 3 § LSE. Dock bör polymera kolväteföreningar, dvs. vissa plaster som är uppbyggda av kol och väte, inte anses som kolväten.

Svensk Fjärrvärmes förslag att komplettera lagtexten ”annat kolväte än torv” i 2 kap. 4 § första stycket 2 med ordet ”fossilt” framför ordet kolväte skulle inskränka den generella skatteplikten som enligt direktivet gäller för alla kolväten och kan därför inte genomföras.

Till skillnad från fossilt metan ryms metan som framställs av biomassa (biogas) inte inom något av de KN-nr som omfattas av vare sig dagens definition av mineraloljor eller den nu föreslagna, utvidgade, definitionen av energiprodukter i 1 kap. 3 § LSE. Däremot är biogas ett kolväte och faller således inom tillämpningsområdet för 2 kap. 4 § LSE. Då det är gasformigt eller undantagsvis kan tillhandahållas i flytande form, omfattas det också redan av dagens lydelse av lagregeln. För biogasens del innebär alltså energiskattedirektivets regler inte någon skillnad i fråga om skatteplikten. Liksom gäller i dag skall dock biogasen vara skattebefriad, se i avsnitt 4.4.1.

Bränslen som består av kolväten är sällan enhetliga utan innehåller ofta blandningar av många olika kolväten. Dessutom kan det förekomma blandbränslen som består både av kolväten och av andra kemiska föreningar. Ett sådant blandbränsle, som inte omfattas av skatteplikt därför att det inte tillhör något av de skattepliktiga bränslena enligt indelningen i KN-nr men som t.ex. består av 40 procent kolväten och resten träflis, bör således endast beskattas för den i blandningen ingående andelen kolväten.

För närvarande finns det en gräns på 5 procent under vilken kolväteblandningar inte skall beskattas. Denna gräns torde, inte minst då kolvätefattiga gaser som masugns gas föreslås bli skattefria (se avsnitt 4.4.2),

komma att sakna praktisk betydelse. Med hänsyn härtill bör bestämmelsen slopas.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 § och 2 kap. 4 § LSE.

4.3.3 Skattefrihet för energiprodukter som används för framställning av energiprodukter

Enligt nuvarande regler i 6 a kap. 1 § 6 LSE gäller skattefrihet för bränslen som förbrukas vid framställning av mineraloljeprodukter, kolbränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren. Bestämmelsen grundar sig, så vitt den avser mineraloljor, på en hittillsvarande regel i artikel 4.3 i mineraloljedirektivet. Denna regel har numera ersatts av artikel 21.3 i energiskattedirektivet, som reglerar skattefrihet för energiprodukter som används vid framställning av energiprodukter. I praktiken rör det sig främst om raffinaderiernas och övrig petrokemisk industris produktion samt generellt sett framställning av olika sorters motorbränslen.

Som tidigare utvecklats är begreppet energiprodukter i viss mån vidare än den grupp av bränslen som hittills beskattats i Sverige. En följdändring av att begreppet energiprodukter införs i LSE är att också bränslen som används vid framställning av de produkter, som omfattas av begreppet energiprodukter, kommer att omfattas av skattefrihet. Detta bedöms dock inte medföra några större förändringar, utan i allt väsentligt bedöms den skattefrihet som följer av 6 a kap. 1 § 6 LSE i dess föreslagna lydelse stämma överens med vad som hittills har gällt i Sverige. De ändrade reglerna torde således endast vara av praktisk betydelse för framställning av vissa produkter från de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetterna samt bituminösa blandningar baserade på naturlig bitumen eller naturasfalt (blandningarna ingår i KN-nr 2715) som sker på några platser i Sverige.

Förslaget föranleder ändringar i 6 a kap. 1 § 6 LSE.

4.4 Skattebefrielse för vissa bränslen som säljs eller förbrukas för uppvärmning, m.m.

4.4.1 Skattebefrielse för vissa biobränslen enligt artikel 16 i energiskattedirektivet

Regeringens bedömning: Förslag till nya bestämmelser i lagen om skatt på energi avseende skattebefrielse för alternativa drivmedel bör inte lämnas i detta sammanhang. Nuvarande generella skattefrihet för biogas behålls och åstadkoms även i fortsättningen genom undantag från skatteplikt.

Regeringens förslag: Till följd av att vegetabiliska och animaliska oljor och fetter skall vara skattepliktiga, skall en uttrycklig bestämmelse om skattefrihet vid användning av dessa för uppvärmning införas för att uppnå att dagens skattefrihet behålls. Detsamma skall gälla för fettsyrametylestrar och icke syntetisk metanol. Skattefriheten skall åstadkommas genom avdragsbestämmelser.

Promemorians bedömning och förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens. I promemorian föreslås dock att skattefriheten för metan som framställs genom biologiska processer skall åstadkommas genom avdrag i deklarationen. Vidare lämnas inte något förslag till hur skattefriheten för vissa biobränslen som sålts eller förbrukats för uppvärmning skall åstadkommas inom deklarationssystemet.

Remissinstanserna: *Lantbrukarnas Riksförbund, Lantmännen Energi, Närings- och teknikutvecklingsverket, Statens Energimyndighet, Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme* och *AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad* tillstyrker förslaget om skattebefrielse för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas, som används för uppvärmning. *Konjunkturinstitutet* tillstryker förslagen i promemorian och betonar särskilt det önskvärda i att öka den skattemässiga konkurrensneutraliteten mellan bränslen. Institutet uppmärksammar och betonar de svårigheter som kan uppkomma när det gäller att bedöma huruvida det sker överkompensation i samband med skattebefrielser enligt artikel 16 i energiskattedirektivet. *Jordbruksverket* och *Svenska Trädbränsleföreningen* tillstyrker fortsatt skattefrihet för biogas.

AarhusKarlshamn Sweden AB avstyrker förslaget om skattefrihet för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter för uppvärmning, eftersom detta påverkar priserna av dessa för företaget nödvändiga råvaror uppåt. Företaget använder råvarorna för tillverkning av olika kemiska produkter. *Plast- & Kemiföretagen* och *Svenskt Näringsliv* påpekar vikten av att olika styrmedels effekter på råvarutillförseln för industrin utreds noga beträffande förnybara råvaror som används såväl för energiändamål som för råvaruändamål inom industrin, i syfte finna en lösning som möjliggör tillväxt i verksamheter som omfattar såväl produktion som bränsleförsörjning.

Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme och *Svenska Gasföreningen* motsätter sig att en deklaraionsplikt införs för biogas av kontrollskäl då detta innebär merarbeten och merkostnader som i största möjliga utsträckning bör undvikas. Svenska Gasföreningen anser att återbetalning av skatt bör ersättas med nedsättning av skatt där så är möjligt för att effektivisera verksamheten. Lantbrukarnas Riksförbund och Lantmännen Energi anser att en mer vetenskapligt korrekt definitionen av begreppet biomassa bör användas. Vidare önskar Lantmännen Energi ett klagörande av att fasta biobränslen från jord och skog, som halm, spannmålskärnor och vallgrödor, inte omfattas av skatteplikt vid användning för uppvärmning.

Bakgrunden till regeringens bedömning och förslag: Energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096) ger vissa möjligheter till befrielse från skatt för vissa biobränslen och för biologiskt nedbrytbara produkter, restprodukter och avfall (se artikel 16 i direktivet). Det är dock inte någon generell befrielse utan det finns begränsningar. Befrielse från eller nedsättning av skatt får medges för skattepliktiga produkter om de består av eller innehåller en eller flera av de produkter som anges i tabell 4.2.

Tabell 4.2 Produkter som får skattebefrias enligt artikel 16 i energiskattedirektivet

	Produkter enligt KN-nr	Huvudsakliga omfattning	Exempel
1	1507–1518	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter	Rapsolja
2	3824 90 55 och 3824 90 80–3824 90 99 för de beståndsdelar som framställs av biomassa	Blandningar av fettsyra-estrar av glycerol Diverse kemiska produkter inbegripet sådana som består av blandningar av naturprodukter	Rapsmetylester och E85 (en blandning som innehåller 85 procent etanol och resten bensin m.m.)
3	2207 20 00 och 2905 11 00 som inte är av syntetiskt ursprung	Etanol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt Metanol, icke syntetisk	
4	Produkter som framställts av biomassa inklusive produkter enligt 4401 och 4402	Biogas Brännved i olika former, sågspån och annat träavfall, träkol,	Rötgas och deponigas Vedträn, träbriketter och träpelletar

Med biomassa avses den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall. Deponigaser, gas från avloppsreningsanläggningar och andra biogaser omfattas av definitionen (jfr uttalanden i samband med antagandet av energiskattedirektivet, rådsdokument den 14 oktober 2003, 13253/03 ADD 1, FISC 139).

Ett viktigt förbehåll för befrielsen är att den inte får medföra någon överkompensation för merkostnaderna för framställning av de aktuella biobränslena, i förhållande till de konventionella bränslen som de ersätter. En statsstödsprövning av skattelättnaderna är således nödvändig för att säkerställa att företagen inte får överkompensation genom en tillämplig skattelättnad. Det finns dessutom en tidsmässig begränsning till högst två tidsperioder om sex år vardera.

Regeringen har lagt fast en strategi för skattenedsättning för alternativa drivmedel (se senast uttalanden i budgetpropositionen för 2005, avsnitt 8.4.4 samt även i budgetpropositionen för 2006, avsnitt 5.5.9), som baseras på de nämnda möjligheterna till skattelättnader i energiskattedirektivet. Kommissionen har i beslut den 13 mars 2006 i ärende N 112/2004 godkänt denna skattestrategi ur statsstödssynpunkt (EUT C 209, 31.8.2006, s. 7). Godkännandet gäller t.o.m. utgången av år 2008.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, m.m. som förbrukas som motorbränsle

I Sverige har regeringen hittills genom särskilda beslut gett skattefrihet för t.ex. etanol och rapsmetylester (RME) som används som drivmedel. Beträffande biobränslen som används som drivmedel, finns nu ett statsstödsgodkännande av en strategi för hur skattelättnader skall ges på detta område. Regeringen har för avsikt att i särskild ordning lämna ett förslag till lagändringar som är nödvändiga för att skattestrategin för alternativa drivmedel skall kunna tillämpas. Med hänsyn härtill läggs här inte fram något konkret förslag i frågan.

Som närmare utvecklas i avsnitt 4.6.2 innebär anpassningen till energiskattedirektivet att vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, icke-syntetisk metanol samt diverse kemiska blandprodukter skall omfattas av det EU-gemensamma systemet för hantering och kontroll av punktskattepliktiga varor (den s.k. suspensionsordningen). Vad som sägs i detta avsnitt gäller således i och för sig också i den mån dessa produkter säljs som motorbränslen. Som uttalats ovan avser regeringen dock att i särskild ordning lägga fram ett förslag till lagändringar som är nödvändiga för att skattestrategin för alternativa drivmedel skall kunna tillämpas. Intill dess får nuvarande hanteringsordning, för hur skattefriheten för biodrivmedel kommer aktörerna till, fortsätta att tillämpas.

Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, m.m. som förbrukas som bränsle för uppvärmning

Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter (KN-nr 1507–1518), icke-syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00) samt fettsyrametylestrar (KN-nr 3824 90 99) som används för uppvärmning faller utanför den ovan nämnda skattestrategin och omfattas i dag inte av skatteplikt enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE. Så vitt framkommit används dessa produkter i dag inte för uppvärmning inom industrin. I viss, mindre omfattning sker förbrukning för uppvärmning av bostadshus och lokaler. Det huvudsakliga användningsområdet för dessa produkter som bränsle är dock för kraftvärme- respektive värmeproduktion. Under senare år har sådan användning ökat i omfattning som ersättning för fossil eldningsolja. Till övervägande del rör det sig om palmolja, rapsolja och andra vegetabiliska oljor.

Att finna alternativ till fossila bränslen inom olika delar av samhället utgör en viktig del i arbetet med att bygga ett ekologiskt hållbart samhälle. Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter erbjuder en av få näraliggande möjligheter att ersätta fossila oljeprodukter. Mot den bakgrunden bör den möjlighet till skattebefrielse, som ges i artikel 16 i energiskattedirektivet, utnyttjas för de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetternas del liksom för fettsyrametylestrar och icke syntetisk metanol. Dessa produkter föreslås således komma att omfattas av skatteplikt enligt LSE, men dagens skattefrihet vid användning för uppvärmning behålls genom att uttryckliga bestämmelser om skattebefrielse föreslås. I förekommande fall bör skattefriheten i enlighet med direktivets regler begränsas till att endast avse de beståndsdelar av

bränslet som framställts av biomassa. Det kan vara fråga om såväl andelen biologiska komponenter i en blandning som den del av en molekyl som har biologiskt ursprung.

En sådan fortsatt skattefrihet för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter kan visserligen, som *AarhusKarlshamn Sweden AB* påpekat, medföra en viss prispåverkan på de råvaror som används för tillverkning av en del kemiska produkter. Regeringen följer utvecklingen på området, men anser för närvarande inte att denna omständighet utgör tillräckliga skäl mot en fortsatt skattebefrielse som på ett aktivt sätt gynnar ökad användning av förnybara bränslen.

Som närmare utvecklas i avsnitt 4.6 föreslås i remissen att vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, icke-syntetisk metanol samt fettsyrametylestrar skall omfattas av det EU-gemensamma beskattningsförfarandet (den s.k. suspensionsordningen). Detta innebär att de aktuella bränslena kommer att redovisas i skattedeklaration. Eftersom skattefriheten är avsedd att gälla generellt för all användning som bränsle för uppvärmning, skulle det sedvanliga systemet med inköp i nästa led som skattebefriad förbrukare leda till en omfattande administrativ hantering. En sådan ordning kan, då resultatet i samtliga fall då den skattepliktiga produkten används skall vara skattefrihet, inte försvaras av kontrollskäl. I stället föreslår regeringen därför att förenklade avdragsbestämmelser införs, som ger den skattskyldige rätt att göra avdrag i samtliga fall då han själv förbrukat bränslet för uppvärmning eller sålt det för sådant ändamål. Det är således i försäljningsfallet tillräckligt att försäljningen sker i denna avsikt och något krav på att bränslet faktiskt förbrukats av annan för uppvärmning uppställs inte.

Förslaget till skattefrihet för de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetterna, fettsyrametylestrarna med flera biobränslen enligt KN-nr 3824 90 99 samt icke syntetisk metanol kräver kommissionens godkännande ur statsstödssynpunkt. En ansökan om sådant godkännande kommer snarast att lämnas in till kommissionen.

Biogas

Genom en generell bestämmelse i 2 kap. 11 § 1 LSE gäller i dag skattefrihet för metan som framställs genom biologiska processer (biogas). Härunder ryms olika former av biogas, såsom deponigas och rötgas. Skattetekniskt åstadkoms skattefriheten genom undantag från skatteplikten, varför dessa gaser inte omfattas av deklarationsplikt. Skattefriheten är ett undantag från reglerna i mineraloljedirektivet som har kunnat göras med stöd av ett rådsbeslut enligt artikel 8.4 i det direktivet. Undantaget gäller till utgången av 2006 enligt övergångsbestämmelser till energiskattedirektivet (se artikel 18.1 samt bilaga II) och omfattar således all användning som annars skulle beskattas, dvs. såväl som motorbränsle eller för uppvärmning.

I dag framställs biogas i Sverige med ett sammanlagt energiinnehåll på ca 1,4 TWh. 30–50 procent av denna volym används för uppvärmning. Resterande mängder förbrukas huvudsakligen som drivmedel, men mindre mängder matas även in på naturgasnätet respektive facklas bort.

Gällande skattefrihet bedöms rymmas inom ramen för artikel 16 i energiskattedirektivet. Härutöver krävs dock kommissionens godkännande

av bestämmelsen ur statsstödssynpunkt. I kommissionens beslut om statsstöds godkännande av den svenska drivmedelsstrategin för alternativa drivmedel ingår ett godkännande av biogas för drivmedelsanvändning. En ansökan avses dock att nu också lämnas in till kommissionen för att få ett godkännande av den del av bestämmelsen om skattefrihet som rör biogas som används som bränsle för uppvärmning.

Nu gällande skattefrihet kommer aktörerna till del genom ett undantag från skatteplikten. Vid remissbehandlingen av promemorians förslag har *Företagarna*, *Närings- och teknikutvecklingsverket* och *Svenska Gasföreningen* generellt påpekar behovet av att skattereglerna utformas på ett sätt som i möjligaste mån undviker ökade administrativa kostnader för företagen. Det är visserligen angeläget för regeringen att ha tillgång till uppgifter om skattefria volymer, inte minst inom ramen för den statsstöds kontroll som är nödvändig för att säkerställa att skattebefrielsen inte leder till att de företag som får del av den överkompenseras. Eftersom skattefriheten för biogas enligt förslaget, i likhet med i dag, är avsedd att gälla generellt för all bränsleanvändning, dvs. såväl som bränsle för uppvärmning som för motorbränsle, ter sig dock ett krav på hantering inom deklarationssystemet som onödigt administrativt komplicerad. Till skillnad från vad fallet är för de vegetabiliska och animaliska oljorna och fetterna skall inte biogasen hanteras inom suspensionsordningen utan reglerna för skattehantering kan i hög grad utformas nationellt. Mot den bakgrunden anser regeringen att det är befogat att även i fortsättningen låta skattebefrielsen för biogas komma aktörerna till del genom ett undantag från skatteplikten.

Som *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Lantmännen Energi* påpekat är definitionen av begreppet biomassa inte helt vetenskapligt korrekt. Det är dock energiskattedirektivets definition som bör tas in i LSE. Lantmännen Energi har önskat att det klargörs att fasta biobränslen från jord och skog, som halm, spannmålskärnor och vallgrödor, inte omfattas av skatteplikt vid användning för uppvärmning. Det finns knappast några fasta biobränslen som blir skattepliktiga när de används för uppvärmning. Som redovisas i avsnitt 4.4.3 finns det dock i samband med el- och värmeproduktion i gasturbiner fall där skatteplikt kan uppkomma på grund av att gasturbinen betraktas som en motor och för att alla bränslen som används för motordrift blir skattepliktiga och annars skulle bli beskattade om inte undantag gjordes.

Förslaget föranleder ändringar i 2 kap. 11 §, 6 kap. 4 § och införandet av en ny paragraf, 7 kap. 3 § i LSE.

4.4.2 Skattebefrielse för produkter enligt KN-nr 2705

Regeringens förslag: Befrielse från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt skall gälla för koksugns gas, masugns gas och andra gaser enligt KN-nr 2705 som uppkommit vid vissa industriella tillverkningsprocesser. Skattebefrielsen åstadkoms genom undantag från skatteplikten.

Promemorians förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. Skattebefrielsen föreslås dock i promemorian åstadkommas genom avdrag i deklaration.

Remissinstanserna: *Jernkontoret*, *Statens energimyndighet*, *SveMin* och *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget att koksugns gas och andra s.k. processgaser enligt KN-nr 2705 skall befrias från skatt.

Bakgrunden till regeringens förslag: Som närmare beskrivits i avsnitt 4.3.2 innebär energiskattedirektivet att produkter enligt KN-nr 2705 omfattas av definitionen på energiprodukter. Medlemsstaterna har dock möjlighet att skattebefria produkter enligt KN-nr 2705 som används för uppvärmning (se artikel 15.1 l i energiskattedirektivet). För en närmare beskrivning av vilka produkter som bedöms omfattas av det angivna KN-numret, hänvisas till avsnitt 4.3.2.

Skälen för regeringens förslag: Användningsområdet för koksugns gas och masugns gas är i huvudsak begränsat till användning i metallurgiska processer. Koksverk respektive masugn är processteg som ryms inom den nuvarande svenska definitionen av begreppet metallurgiska processer. Vid en utvidgning av det skattepliktiga området till att omfatta koksugns gas och masugns gas vore det naturligt att av konkurrensskäl likställa dessa gaser med kol och användningen av dem i koksverk och masugnar skulle alltså även i fortsättningen vara skattefria. I avsnitt 5 av denna lagrådsremiss föreslås en anpassning av skattefriheten för bränslen som används i metallurgiska processer till den ram som numera sätts av energiskattedirektivet. Sålunda föreslås att även bränsleanvändning som sker för uppvärmning av ämnen vid exempelvis valsning skall omfattas av skattefriheten. I och med detta skulle – så vitt kan bedömas – all användning av koksugns gas och masugns gas i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet vara skattefria. På motsvarande sätt skulle skatt inte heller tas ut på den karbidugns gas, som används i den kemiska reduktionsprocess som sker vid framställning av kalciumkarbid. Motsvarande skattefrihet skulle gälla för andra processgaser som både uppkommer och förbrukas inom industriella processer. Eventuell användning av gaserna utanför tillverkningsprocesserna skulle dock beskattas.

Det är dock inte möjligt att finna avsättning för all uppkommen gas inom de industriföretag där gaserna bildats som restprodukter vid olika led i de industriella processerna. Förhållandevis stora mängder av särskilt koksugns gas och masugns gas används sålunda externt för framställning av el och värme i kraftvärmeverk. I mindre mån nyttiggörs även processgaser i industriföretag, som är belägna i nära anslutning till de företag där gaser uppkommer. Att utnyttja gaserna på dessa sätt är en miljömässig fördel, eftersom energiinnehållet i gaserna kan tillgodogöras samtidigt som användningen av eldningsolja kan minska. Alternativet vore att gaserna bränns i fackla i fria luften, vilket medför att energiinnehållet inte tillgodogörs.

En beskattning av gaserna riskerar, även med beaktande av de generella skattelättnader som gäller för kraftvärmeproduktion, att allvarligt försämra de ekonomiska förutsättningarna för att utnyttja gaserna för kraftvärmeproduktion. Den möjlighet, som ges i artikel 15.1 l i energiskattedirektivet, bör därför utnyttjas för att befria gaserna från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt.

En koppling bör göras till att gaserna uppkommit i en industriell tillverkningsprocess som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller 11 kap. 9 § 2 LSE. Det rör sig således om processer, vars insats av energi kan skattebefrias med stöd av bestämmelserna i artikel 2.4 b, första, andra och tredje strecksatserna i energiskattedirektivet. För en närmare beskrivning av dessa processer och omfattningen av den föreslagna skattefriheten för insatsbränslen, se avsnitt 5 i denna remiss samt, beträffande motsvarande skattebefrielse för energiskatten på el, prop. 2003/04:144. Så vitt kunnat utrönas uppkommer inte processgaser vid tillverkning av mineraliska produkter, varför anledning saknas att föra in dessa processer i uppräknningen av processer, vars restgaser skall skattebefrias.

Det ligger i beskattningssystemets natur och logik att inte beskatta de bränslen som används i de processer som omfattas av regleringen i artikel 2.4 b första, andra och tredje strecksatserna i energiskattedirektivet. Denna natur och logik får anses innefatta skattebefrielse av de restprodukter, som uppkommer som en direkt följd av processerna. Skattebefrielsen av dessa restgaser utgör alltså inte statligt stöd.

Skattebefrielsen bedöms endast beröra ett fåtal företag. Vid remissbehandlingen av promemorians förslag har *Företagarna, Närings- och teknikutvecklingsverket* och *Svenska Gasföreningen* generellt påpekar behovet av att skattereglerna utformas på ett sätt som i möjligaste mån undviker ökade administrativa kostnader för företagen. Regeringen delar den uppfattningen och anser därför att det inte är nödvändigt att bränslen enligt KN-nr 2705 redovisas i bränsledeklarationer i det fall som omfattas av skattebefrielsen. I stället införs ett undantag från skatteplikten. Så vitt kan bedömas omfattas all användning av de aktuella gaserna av detta undantag. Skulle dock undantagsvis en sådan gas användas som motorbränsle sker beskattning enligt 2 kap. 3 § LSE.

De ändringar som föranleds av förslaget införs i en ny punkt i 2 kap. 11 § LSE. *Jernkontoret* har efterlyst ett förtydligande av att denna bestämmelse träder i kraft den 1 januari 2007, oberoende av när definitionen av metallurgiska processer enligt 6 a kap. 1 § 1 LSE ändras. 2 kap. 11 § LSE föreslås träda i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas från och med detta datum. Av punkten 3 av övergångsbestämmelserna följer dock att hänvisningen i paragrafen till 6 a kap. 1 § 1 LSE till och med utgången av år 2007 skall avse denna punkt i dess äldre, nuvarande, lydelse. *Jernkontorets* undran avser definitionen av metallurgiska processer, som i viss mån utvidgas till följd av den föreslagna nya lydelsen av 6 a kap. 1 § LSE (jfr avsnitt 5.1 i denna lagrådsremiss). Så vitt regeringen kan bedöma uppkommer dock de gaser enligt KN-nr 2705 som har sitt ursprung i olika industriella processer i sådana processer som redan omfattas av i dag gällande skattefrihet. Punkten 3 av övergångsbestämmelserna bedöms därför täcka in omfattningen av skattefriheten för produkter enligt KN-nr 2705.

4.4.3 Undantag från skatteplikt för vissa trädbränslen

Regeringens förslag: Nuvarande undantag från skatteplikten för trädbränslen som används för motordrift vid kraftvärmeproduktion ändras så att trädbränslen och träkol generellt skall undantas, utom när dessa bränslen har sitt ursprung i hushållsavfall.

Promemorians förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skogsindustrierna, Lantbrukarnas Riksförbund, Lantmännen Energi, Statens energimyndighet och Svenska Trädbränsleföreningen* tillstyrker förslaget att generellt skattebefria trädbränslen och träkol under KN-nr 4401 och 4402. *Skatteverket* avstyrker förslaget, då det bedöms ge upphov till betydande kontroll- och avgränsningsproblem avseende hushållsavfall. *Svenska Renhållningsverksföreningen* anser att beskattningen av hushållsavfall bör utformas så att träavfall skattebefrias.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 2.4 a i energiskattedirektivet skall direktivet inte tillämpas på olika slags trädbränslen eller på träkol (KN-nr 4401 och 4402). Dessa bränslen finns visserligen inte med i förteckningen över energiprodukter men i några ovanliga fall skulle t.ex. trädbränslen kunna användas för motordrift och därigenom beskattas till följd av bestämmelsen i 2 kap. 4 § första stycket 1 LSE (jfr artikel 2.3 tredje stycket i energiskattedirektivet). I 2 kap. 11 § första stycket 2 LSE finns redan ett skattepliktsundantag för trädbränslen som förbrukas för motordrift vid kraftvärmeproduktion. Detta undantag föreslås nu utvidgas till att omfatta trädbränslen och träkol. Regeringens avsikt är dock inte att hushållsavfall som förbränns skall undantas från beskattning genom att det kan klassificeras som träavfall under KN-nr 4401. Beskattningen av hushållsavfall baseras på en schablon som skall ta hänsyn till att avfallet innehåller både fossila och biologiska beståndsdelar. Av detta skäl bör träavfallet inte undantas från beskattningen.

Det finns oklarheter i tulltaxan om ett från hushållsavfall utsorterat träavfall kan ingå de nämnda KN-numren. För undvika tillämpningsproblem bör en uttrycklig bestämmelse införas i lagtexten om att skattepliktsundantaget inte gäller för trädbränslen som har sitt ursprung i hushållsavfall.

Förslaget föranleder ändringar i 2 kap. 11 § LSE.

4.4.4 Skattebefrielse för el och naturgas för att upprätthålla funktionen i naturgasnätet

Regeringens bedömning: Någon skattebefrielse bör inte införas för el och naturgas som används i naturgasnätet.

Promemorians bedömning: Frågan om skattebefrielse för el och naturgas som förbrukas för att upprätthålla naturgasnätets funktion behandlas inte i promemorian.

Remissinstanserna: *Svenska Gasföreningen* anser att el och naturgas som används för att upprätthålla funktionen i naturgasnätet i Sverige bör vara skattebefriad. Föreningen hänvisar till den skattefrihet som gäller för energitransporten på det svenska elnätet och menar att en logisk lika-behandling av energislagen el och naturgas ger en ökad grad av konkurrensneutralitet.

Skälen för regeringens bedömning: Energiskattedirektivet lägger numera fast en gemenskapsrättslig ram för beskattningen av el. Skattebefrielse respektive reducerade skattesatser får endast tillämpas i de fall där direktivet tillåter detta. Till skillnad från nätinnehavarnas skattefria elförbrukning, som följer av tvingande gemenskapsrätt (se artikel 14.1 a i energiskattedirektivet) ger direktivet inte någon uttrycklig möjlighet att skattebefria naturgas och el som används för att upprätthålla funktionen av naturgasnätet. Utöver de i direktivet särskilt angivna situationer, då skattenedsättning får ges, finns en möjlighet att ansöka om särskilt undantag för att av särskilda politiska hänsyn medge ytterligare skattebefrielser (se artikel 19). Regeringen bedömer dock att sådana motiv inte finns att införa den av *Svenska Gasföreningen* önskade skattebefrielsen.

4.5 Minimiskattesatser och likvärdiga bränslen

Regeringens förslag: Skattesatser för metan och petroleumkoks anges inte längre i LSE, utan skatt för dessa bränslen tas ut enligt regeln om beskattning i nivå med likvärdigt bränsle.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Petroleum Institutet* anser att det är viktigt att ge tydliga anvisningar för hur beräkning av beskattning i nivå med likvärdiga produkter skall ske. *Svenskt Näringsliv* anser att av tydlighetsskäl bör fler bränslen anges med uttryckliga skattesatser i lagtexten i stället för omfattas av regeln om beskattning för likvärdigt bränsle.

Skälen för regeringens förslag: Energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096) innehåller liksom det tidigare mineraloljedirektivet endast minimiskattesatser för de vanligaste bränslena. För de skattepliktiga energiprodukter som inte har någon skattesats angiven i direktivet skall skatt tas ut i enlighet med användningen i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle (se 2 kap. 3 § lagen [1994:1776] om skatt på energi, LSE, som grundar sig på artikel 2.3 första stycket i energiskattedirektivet). Syftet med fastlagda minimiskattenivåer är att bidra till att den inre marknaden skall fungera väl och att mål i olika delar av gemenskapens politik skall uppnås. Artikel 2.3 bör mot den bakgrunden tolkas i beaktande av det övergripande syftet att undvika snedvridningar av konkurrensen på den inre marknaden. Till skillnad mot mineraloljeprodukterna baseras minimiskattesatserna för kol och naturgas på energiinnehållet. De svenska skattesatserna ligger alla på högre nivåer än direktivets minimiskattesatser. Någon förändring är därför inte nödvändig av det skälet.

För att anpassa LSE till energiskattedirektivet föreslås att de energiprodukter med angivna skattesatser som finns i 2 kap. 1 § LSE blir desamma som de energiprodukter för vilka det finns skattesatser angivna i energiskattedirektivet. Jämfört med tidigare ordning innebär det att metan och petroleumkoks tas bort från förteckningen i 2 kap. 1 § LSE. Någon förändring av skattesatserna är dock inte avsedd.

Biogas som framställs genom rötningsprocesser består till omkring 60 procent av metan. I övrigt ingår främst koldioxid och mindre mängder luft. Innan biogas tillförs naturgasnätet eller används för fordonsdrift fordras normalt en anrikning av metaninnehållet till över 90 procent. Alternativt kan biogasen användas i befintligt skick som bränsle för uppvärmning. Vid bedömning av vilken skatt som skall redovisas för den oförädlade biogasen bör vid beskattningen endast kolväteandelen ligga till grund för beskattning, dvs. metanandelen är skattepliktig. Andelarna koldioxid och luft bör således inte anses vara skattepliktiga. Eftersom naturgas består till drygt 90 procent av metan samt mindre andelar andra kolväten ligger det närmast till hands att anse att naturgas är ett likvärdigt bränsle med anrikad biogas. Liksom för naturgasen blir därmed också den jämförbara skattesatsen beroende på hur gasen används, dvs. för uppvärmning eller fordonsdrift. Eftersom biogas anses kunna jämföras med naturgas kommer också både energiskatt och koldioxidskatt att behöva redovisas även om gasen har biomassa som ursprung.

I energiskattedirektivet finns inte någon minimiskattesats angiven för biogas eller gaser enligt KN-nr 2705. Det innebär för dessa gaser att skatten skall tas ut som för likvärdigt bränsle. Vid denna bedömning ligger det närmast till hands att utgå från den skattesats som gäller för naturgas som används för uppvärmning. Det är dock inte rimligt att rakt av använda samma skattesats per kubikmeter som gäller för naturgas eftersom det finns mycket stora variationer i energiinnehållet mellan de aktuella gaserna. En lämplig utgångspunkt vid denna jämförelse kan i stället vara att utgå från den omvandlingsfaktor för effektiva värmevärden som tillämpas i statistiska sammanhang. Den omvandlingsfaktor som för närvarande tillämpas för naturgas är 36,0 GJ per 1 000 m³.

Svenska Petroleum Institutet har önskat tydliga anvisningar för hur beräkning av beskattning i nivå med likvärdiga produkter skall ske. Detta bör ankomma på Skatteverket. *Svenskt Näringsliv* har önskat att av tydlighetsskäl fler bränslen bör anges med uttryckliga skattesatser i lagtexten. Regeringen har valt att endast föreslå att i direktivet angivna skattesatser tas upp i LSE. Det kan finnas praktiska fördelar med att ta upp fler bränslen med skattesatser i LSE men också nackdelar om de bränslen som tas upp har ett energiinnehåll som varierar mycket, t.ex. olika kolväteblandningar. För den stadsgas som framställs genom utspädning av naturgas med luft eller tillverkning av syntetisk naturgas från t.ex. gasol, finns det i likhet med nyss nämnda gaser också anledning att utgå från energiinnehållet i naturgas vid tillämpning av reglerna om likvärdigt bränsle.

Några minimiskattenivåer för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter (KN-nr 1507–1518) som används för uppvärmning respektive motordrift är inte fastlagda i energiskattedirektivet, utan enligt artikel 2.3 skall beskattningen av dessa produkter ske i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle för uppvärmning. För dessa oljor och fetter ligger det

närmast till hands att anse att eldningsolja är likvärdiga bränslen. Det innebär också att både energi- och koldioxidskatt tas ut för dessa produkter även om de inte har fossilt ursprung.

På samma sätt som för andra skattepliktiga produkter kan skattelättnader gälla för olika användningsområden redan genom det i dag befintliga regelverket i LSE. Det gäller främst bestämmelserna i 6 a kap. 1 och 3 §§ LSE. Där regleras ett antal olika situationer när skatt inte skall tas ut, helt eller delvis.

Förslaget föranleder ändringar i 2 kap. 1, 3 och 4 §§ samt i 4 kap. 12 och 13 §§ LSE.

4.6 Hantering av bränslen enligt reglerna för skatteuppskov (suspensionsordningen)

4.6.1 Innebörden av suspensionsordningen

Vad gäller beskattningen av bränslen innehåller gemenskapsrätten dels materiella bestämmelser, dels bestämmelser om förfarandet vid själva skattläggningen. De materiella reglerna om det skattepliktiga området och i vilka fall skattefrihet måste respektive kan tillämpas finns numera i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096). Förfaranderegler för bränslen samt för alkohol- och tobaksprodukter följer av reglerna i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 31992L0012, det s.k. cirkulationsdirektivet). En av grundstenarna i de EU-gemensamma förfarandereglererna är den s.k. suspensionsordningen, som princip innebär att punktskattepliktiga varor kan cirkulera fritt utan gränskontroller inom EU, att beskattningskonsekvenserna skjuts upp tills varorna når någon annan än en upplagshavare och att beskattningen skall ske i konsumtionslandet.

Varorna blir enligt suspensionsordningens regler skattepliktiga i och med att de tillverkas inom EG eller i samband med att de förs in till EG. Att varorna blir skattepliktiga innebär emellertid inte att det inträder någon skattskyldighet. Inom suspensionsordningen kan nämligen varorna, trots att de i och för sig är skattepliktiga, bearbetas, förvaras och förflyttas mellan medlemsstaterna inom ramen för ett system med skatteupplag, som förestås av s.k. upplagshavare, utan att några beskattningskonsekvenser inträder. Med andra ord skall skattskyldigheten inte inträda under den tid varorna befinner sig inom suspensionsordningen. Beskattningskonsekvenserna, t.ex. skattskyldighet, inträder först då varorna av någon anledning inte längre omfattas av suspensionsordningen, t.ex. genom att de blir tillgänglig för konsumtion eller att lagerbrist uppkommer. En vara omfattas av suspensionsordningen så länge den finns hos en upplagshavare i dennes skatteupplag eller transporteras mellan två upplagshavares skatteupplag. Denna ordning är utformad med beaktande av de grundläggande principerna i EG-fördraget om fri rörlighet för varor.

Enligt det tidigare mineraloljedirektivet (rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 12, Celex 31992L0081) har suspensionsordningen tillämpats för vissa av de bränslen som skulle beskattas enligt detta direktiv. För övriga produkter som medlemsstaterna varit skyldiga att beskatta enligt mineraloljedirektivet har vissa grundläggande hanteringsregler lagts fast i cirkulationsdirektivet, medan medlemsstaterna i övrigt lagt fast nationella regler för hur skatten skall tas ut. Dessa nationella hanteringsregler har givetvis även tillämpats för de bränslen som medlemsstaterna nationellt valt att beskatta i avsaknad på gemenskapsrättslig reglering.

Suspensionsordningen utvidgas genom energiskattedirektivet till att omfatta fler produkter än vad som gäller i dag. De anpassningar som denna utvidgning aktualiserar behandlas i följande avsnitt 4.6.

4.6.2 Vilka bränslen som omfattas av suspensionsordningen

Regeringens förslag: En anpassning av vilka bränslen som omfattas av det nuvarande systemet med skatteuppskov (suspensionsordningen) sker till energiskattedirektivets regler. Metan skall inte längre omfattas av suspensionsordningen. Vidare utvidgas suspensionsordningen till att omfatta vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, icke-syntetisk metanol och fettsyrametylestrar, dock endast när dessa produkter är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

Promemorians förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. Något förslag lämnas dock inte i promemorian om ändringar i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter (LPK).

Remissinstanserna: *Tullverket* påpekar att vissa följdändringar behövs i LPK med anledning av att begreppet mineraloljeprodukter i lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE) ersätts av begreppet energiprodukter. *Skatteverket* efterlyser förtydliganden av den praktiska skattemässiga hanteringen av de produkter, som skall omfattas av suspensionsordningen i och med att de är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Verket pekar även på risken för att olika medlemsstaters tolkning av den närmare innebörden av avsiktsrekvisitet kan innebära problem vid tillämpningen av förfarandereglererna.

Bakgrunden till regeringens förslag: Det tidigare gällande s.k. mineraloljedirektivet reglerade beskattningen av vissa mineraloljor, t.ex. bensin och dieselolja (se artikel 2 mineraloljedirektivet). Av dessa mineraloljor var det endast vissa som omfattades av suspensionsordningen (se artikel 2 a). För sådana bränslen, som således omfattades av de harmoniserade beskattningsreglerna och även av suspensionsordningen, gäller i Sverige ett system enligt LSE med godkända upplagshavare.

Mineraloljedirektivet har numera ersatts av energiskattedirektivet. Enligt tvingande bestämmelser i energiskattedirektivet skall ytterligare bränslen omfattas av systemet med godkända upplagshavare i suspensionsordningen. Det rör sig främst om animaliska och vegeta-

biliska fetter, t.ex. rapsolja och solrosolja (se artikel 20 i energiskatte-direktivet).

I nedanstående tabell finns en förteckning över de produkter som omfattas av suspensionsordningen dels i dag enligt reglerna i nuvarande lydelse av 1 kap. 3 a § LSE, dels enligt de nya reglerna i energiskatte-direktivet, som nu föreslås införda genom en ändring av det nämnda lagrummet.

Tabell 4.3 Produkter som omfattas av suspensionsordningen

	Produkter enligt KN-nr	Huvudsaklig omfattning	Omfattas av suspensionsordningen enligt		Kommentar
			gällande lydelse av 1 kap. 3 a § LSE (KN-nr enligt tulltaxan i dess lydelse per 1 oktober 1994)	föreslagen lydelse av 1 kap. 3 a § LSE (KN-nr enligt tulltaxan enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001)	
1.	1507–1518 **	Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter	NEJ	JA	
2.	2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50	Bensen, toluen, xylener och vissa andra blandningar av aromatiska kolväten	JA	JA	
3 a.	2710 11– 2710 00 78	Bensin, dieselolja, eldningsolja	JA	Se under 3 b	Någon förändring av de produkter som omfattas har inte skett, däremot har KN-nr ändrats.
3 b	2710 11– 2710 00 69	Bensin, dieselolja, eldningsolja	Se ovan under 3 a	JA	
4.	2711	Petroleumgaser och andra gasformiga kolväten	JA, dock inte naturgas (KN-nr 2711 11 00 och 2711 21 00)	JA, dock inte KN-nr 2711 11, 2711 21 och 2711 29	Tillkommande KN-nr 2711 29 avser andra gasformiga kolväten än naturgas. Ett exempel är metan, som alltså enligt förslaget inte längre kommer att omfattas av suspensionsordningen.
5.	2901 10	Mättade acykliska kolväten	JA	JA	
6.	2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44	Bensen, toluen, o-xylen, m-xylen och blandade xylenisomerer	JA	JA	
7.	2905 11 00 **	Metanol	NEJ	JA, dock endast icke-syntetisk metanol	
8.	3824 90 99 **	Div. kemiska produkter, bl.a. RME och E85	NEJ	JA	
** = när produkterna är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle					

Skälen för regeringens förslag

Allmänt om utvidgningen av tillämpningsområdet för suspensionsordningen

Energiskattedirektivet har en annorlunda terminologi än det tidigare mineraloljedirektivet. Först och främst skall, på samtliga förekommande ställen, ”mineraloljeprodukter” ändras till ”energiprodukter”, som har en vidare, i direktivet angiven definition.

Energiskattedirektivets artikel 20 innehåller vidare en uppräkningslista av vilka energiprodukter som skall omfattas av suspensionsordningen, dvs. bestämmelserna om övervakning och flyttning i cirkulationsdirektivet. Dessa regler innebär bl.a. att produkterna kan bli föremål för handel och hantering inom den s.k. suspensionsordningen, vilket bl.a. innebär att beskattning under vissa omständigheter kan skjutas upp till senare led.

En liknande lista återfinns i 1 kap. 3 a § LSE. Denna uppräkningslista stämmer dock inte överens med vad som numera gäller enligt energiskattedirektivet. Listan i LSE grundar sig på mineraloljedirektivet och omfattar endast mineraloljeprodukter, under det att uppräkningslistan i energiskattedirektivet också omfattar vissa biobränslen. Dessa bränslen omfattas således därigenom nu av EG-harmoniserade hanteringsbestämmelser. Det gäller dock inte alla energiprodukter eller alla biobränslen, utan endast de som tas upp i bestämmelsen.

De biobränslen som omfattas av energiskattedirektivets artikel 20 utgörs av punkterna 1 a, g och h (KN-nr 1507–1518, 2905 11 00 och 3824 90 99). Dessa bränslen beskrivs närmare i avsnitt 4.2 och återfinns i tabell 4.3 under punkterna 1, 7 och 8. För dessa gäller, i motsats till andra energiprodukter, att regelverket om övervakning och flyttning endast gäller när produkterna är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Den praktiska hanteringen av dessa biobränslen behandlas särskilt nedan.

Utöver dessa biobränslen stämmer listan över produkter i huvudsak överens med den som hittills gällt enligt 1 kap. 3 a § LSE. Enligt mineraloljedirektivet definierades produkterna enligt de KN-nr som gällde enligt lydelsen av EU:s gemensamma tulltaxa per den 1 oktober 1994. Även energiskattedirektivets definiering av produkter anknyter till tulltaxan, dock i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001, jfr en närmare beskrivning under avsnitt 4.2.

Till följd av ändrade KN-nr föreslås för en viss grupp oljeprodukter en justering av aktuella KN-nr, dock utan att det sker någon materiell förändring av de produkter som omfattas. Det rör sig om produkter som enligt gällande lydelse av 1 kap. 3 a § – enligt tulltaxan i dess lydelse per den 1 oktober 1994 – klassas enligt KN-nr 2710 00 11 – 2710 00 78. Dessa produkter klassas enligt den lydelse av tulltaxan som utgör grunden för energiskattedirektivets klassificering enligt KN-nr 2710 00 11 – 2710 00 69.

Vidare omfattas enligt energiskattedirektivets regler inte längre metan och andra gasformiga kolväten (KN-nr 2711 29) av suspensionsordningen. Dessa bränslen föreslås därför uteslutas från uppräkningslistan i 1 kap. 3 a § LSE och kommer i fortsättningen att hanteras enligt de nationella hanteringsregler för debitering och betalning av skatt, se vidare under avsnitt 4.7 i denna remiss.

I LPK finns bestämmelser om förflyttning av vissa punktskattepliktiga varor samt om kontroll av dessa vid yrkesmässiga vägtransporter. På energiområdet gäller LPK i dag för de mineraloljeprodukter som omfattas av hanteringen inom suspensionsordningen, dvs. bränsle som avses i 1 kap. 3 a § LSE. Som *Tullverket* påpekat bör terminologin i LPK anpassas till de ändringar som nu görs i LSE med anledning av anpassningen till energiskattedirektivet. Begreppet ”mineraloljeprodukter” byts således ut mot ”energiprodukter”.

Förslaget föranleder ändringar i 1 kap. 3 a § LSE samt i 1 kap. 2 § LPK.

Särskilt om hanteringen av vissa biobränslen inom suspensionsordningen

Suspensionsordningen på bränsleområdet har hittills omfattat vissa, med KN-nr utpekade, produkter. Innebörden av suspensionsordningen är bl.a. att dessa produkter, i och med att de tillverkas inom EG eller importeras till EG:s punktskatteområde från tredje land, hanteras enligt skatteuppskov. Detta gäller oavsett produktens användningsområde. Skatt tas ut när produkten lämnar suspensionsordningen och skattefrihet för viss användning förutsätter att detta har stöd i särskilda regler i LSE. Detta kan t.ex. gälla när produkten förbrukas för annat ändamål än som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Suspensionsordningen kommer dock nu, till följd av genomförandet av artikel 20 i energiskattedirektivet i den svenska lagstiftningen, att omfatta vissa produkter som skall hanteras inom suspensionsordningen först i och med att de är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Situationen är ny, eftersom en vara enligt hittillsvarande regelverk alltså omfattats av suspensionsordningens regelverk från det att den tillverkats eller importerats – den har alltså inte kunnat byta grupp, vilket nu kan inträffa i och med avsiktsrekvisitet.

Som framgått ovan är det fråga om produkter enligt KN-nr 1507–1518, 2905 11 00 och 3824 90 99, som ryms inom suspensionsordningen om avsiktsrekvisitet är uppfyllt. KN-nr 1507–1518 täcker olika vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, som t.ex. palmolja och rapsolja. KN-nr 2905 11 00 betecknar metanol och endast den icke-syntetiska metanolen är föremål för såväl skatteplikt som skattesuspension. Slutligen inrymmer KN-nr 3824 90 99 diverse kemiska produkter, främst olika fettsyrametylestrar och bränsleblandningar (t.ex. E85).

Det säger sig självt att det inte alltid är givet exakt när en angiven ”avsikt” inträder. Bestämmelsen finns dock i ett rådsdirektiv, som medlemsstaterna är skyldiga att införliva i sin nationella lagstiftning. En nationell anpassning innebär med nödvändighet en viss mån av tolkning, särskilt när bestämmelsen i direktivet som i detta fall ger sådant utrymme. Det är visserligen, som *Skatteverket* påpekat, av vikt att söka uppnå en EU-gemensam tolkning av bestämmelsen. Under de senaste åren har omfattande diskussioner förts i kommissionens Punktskattekommitté, i syfte att söka komma fram till vissa gemensamma riktlinjer för tolkningen av avsiktsrekvisitet. Hittills har dock dessa diskussioner inte lett till något resultat. Regeringen föreslår nu, inom ramen för den slutliga anpassningen av LSE till energiskattedirektivet, de lagändringar som bedöms krävas för att uppfylla direktivets regler. I den mån even-

tuella framtida riktlinjer som kan komma att antas av Punktskatte-kommittén bör föranleda justeringar av dessa förslag, får regeringen återkomma till detta i särskild ordning.

I likhet med vad som regeringen förslagit avseende definitionen av begreppet energiprodukter (se avsnitt 4.2), bör avsiktsrekvisitet också tydliggöras när det i LSE anges att suspensionsordningen skall tillämpas för vissa energiprodukter. För produkter enligt KN-nr 1507-1518, 3824 90 99 samt icke-syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00) innebär detta alltså att de endast görs föremål för suspensionsordningens regler när de är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

Mot bakgrund av att detta avsiktsrekvisit tidigare inte funnits i LSE anser regeringen att det är lämpligt att – som *Skatteverket* efterfrågat – närmare söka redovisa vissa riktlinjer för hur detta begrepp bör tolkas och vilka effekter det får för hanteringen av de aktuella bränslena inom ramen för suspensionsordningen.

De aktuella bränslena har hittills inte omfattats av skatteplikt enligt LSE när de används för uppvärmningsändamål. Förbrukning av dem som drivmedel omfattas i och för sig av tillämpningsområdet för 2 kap. 4 § första stycket LSE, men i praktiken har hittills all användning av bränslena för detta ändamål omfattats av skattefrihet genom regeringsbeslut med stöd av den s.k. pilotprojektsbestämmelsen i 2 kap. 12 § LSE. Bränslena omfattas inte i dag av suspensionsordningens bestämmelser.

Regeringen föreslår nu att suspensionsordningen skall utvidgas till att omfatta produkter enligt KN-nr 1507-1518, 3824 90 99 samt icke-syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00). Hanteringen inom suspensionsordningen skall dock – till skillnad från övriga produkter som omfattas av detta system – inträda först i och med att det finns en avsikt att förbruka produkten som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Den bakomliggande bestämmelsen i energiskattedirektivet är neutralt skriven så till vida att det inte framgår vem som skall ha den aktuella avsikten.

De angivna produkterna är i viss mån av olika beskaffenhet, så till vida att produkter enligt KN-nr 1507-1518 mer sällan utan vidareförädling kan användas för motordrift medan de direkt efter framställningen väl kan användas för uppvärmning, t.ex. av bostäder och inom energisektorn. Dessa vegetabiliska oljor och fetter klassas således enligt relevant KN-nr såväl när de befinner sig i en råvarufas, som när de i vissa fall direkt kan saluföras som bränsle. Själva KN-numret kan alltså inte – som är fallet med hittillsvarande produkter inom suspensionsordningen – användas som grund för att fastställa om produkten skall hanteras inom suspensionsordningen eller inte. Den icke-syntetiska metanolen torde närmast uteslutande användas som drivmedel, medan KN-nr 3824 90 99 kan rymma en rad olika produkter, varav en del vanligtvis används för olika kemiska – icke bränsle – ändamål medan andra utgör färdigtillverkade bränslen, som t.ex. ETBE. Det torde dock – i vart fall i dagsläget – vara mer sällsynt att uppvärmningsbränslen återfinns inom den kategorin.

Genom att omfattas av suspensionsordningen träder olika hanterings- och kontrollbestämmelser per automatik in för dessa produkter när de är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Således finns regler om att transporter till andra EU-länder skall

åtföljas av ledsagardokument och att säkerhet skall ställas, vilket säkerställer andra medlemsstaters eventuella intresse av att beskatta produkterna. Samtidigt bör hållas i minnet att regeringen – som framgår av avsnitt 4.4.1 – föreslår att direktivets möjlighet till skattebefrielse skall utnyttjas. Någon skatt skall alltså inte tas ut vid förbrukning i Sverige. Enligt regeringens uppfattning är det, särskilt mot den bakgrunden, angeläget att bestämmelserna ges en pragmatisk tolkning, som inte skapar onödig administration hos vare sig Skatteverket eller aktörerna på området.

Enligt 4 kap. 3 § LSE får som upplagshavare godkännas som den som i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige avser att tillverka eller bearbeta bränslen eller i större omfattning hålla bränslen i lager. En förutsättning är dock att de i bestämmelsen uppställda kraven på skatteupplag och vandelsprövning också uppfylls. I begreppet ”bränslen” enligt bestämmelsen rymms, så vitt avser produkter enligt KN-nr 1507-1518, 3824 90 99 samt icke-syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00), inte endast att det rör sig om produkter enligt dessa KN-nr, utan en avsikt måste också finnas om att de skall förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Det s.k. avsiktsrekvisitet måste således vara uppfyllt. När den som i egenskap av godkänd upplagshavare tillverkar produkter som uppfyller dessa krav i ett skatteupplag skjuts skyldigheten att betala skatt upp tills, i normalfallet, bränslet tas i anspråk i skatteupplaget eller förs ut från skatteupplaget och levereras till någon som inte är en upplagshavare. Den som yrkesmässigt tillverkar bränsle utanför ett skatteupplag blir skyldig att betala skatt i direkt anslutning till varje tillverkningstillfälle, se 4 kap. 1 § 6 och 5 kap. 4 § LSE.

I de fall där t.ex. en jordbrukare odlar oljeväxter och därur pressar rapsolja (KN-nr 1514) och inte själv förbrukar den som bränsle utan säljer den vidare, bör inte avsiktsrekvisitet tolkas så strikt att jordbrukaren skulle behöva vara upplagshavare och bedriva sin tillverkning under skattesuspension i skatteupplag för att inte bli skattskyldig för sin produkt direkt vid tillverkningen. Detta även om han har vetskap om att oljan i ett senare led efter vidareförädling kommer att förbrukas som bränsle. Jordbrukaren säljer i detta fall inte ett bränsle utan en råvara, dvs. han hanterar visserligen en produkt enligt KN-nr 1514 men då det nödvändiga avsiktsrekvisitet är inte uppfyllt rymms inte hans hantering inom tillämpningsområdet för suspensionsordningen.

Om det i jordbrukarens näringsverksamhet också ingår att marknadsföra rapsoljan som bränsle, t.ex. för leverans till fjärrvärmeverk, bör hans tillverkning av rapsoljan dock ske inom ramen för suspensionsordningen. Eftersom han tillverkar en skattepliktig bränsleprodukt får han godkännas som upplagshavare utan något krav på viss omfattning av produktionen, under förutsättning av att kraven på skatteupplag och vandelsprövning är uppfyllts. Motsvarande bör även i princip gälla för det fall han själv behåller all rapsoljan och i egen regi förbrukar den för uppvärmning. Vid såväl förbrukning som försäljning för uppvärmningsändamål har han rätt att i sin bränsledeklaration göra avdrag för skatten och kan alltså redovisa en nolldeklaration. Möjligheter finns enligt 10 kap. 16 a § SBL för Skatteverket att medge att upplagshavaren endast behöver lämna sin redovisning en gång per år, och inte för varje kalendermånad som följer enligt de normala redovisningsreglerna för energiskatter. Denna regel

gäller dock inte för den som skall betala skatt vid varje tillverknings-tillfälle, dvs. den som tillverkar bränslet utan att vara upplagshavare.

I och med att en tillverkare, som framställer en produkt enligt aktuella KN-nr och har uppfyllt avsiktsrekvisitet, godkänns som upplagshavare sker hans hantering av *bränslet* i skatteupplag. I den mån tillverkaren också hanterar en produkt enligt aktuella KN-nr utan att avsiktsrekvisitet är uppfyllt – som t.ex. tillverka rapsolja för matlagning – sker denna tillverkning helt utanför reglerna om skattesuspension. Motsvarande bör gälla om avsikten hos upplagshavaren med hanteringen av rapsoljan ändras. Om avsiktsrekvisitet således inte längre är uppfyllt sker hanteringen av produkten inte längre inom ramen för suspensionsordningen. Om produkten i egenskap av bränsle säljs av upplagshavaren kan det ske under skatteuppskov om köparen är en annan upplagshavare, t.ex. en bränsleleverantör som utan att själv tillverka bränslet bedriver handel med bränslet och uppfyller kriteriet för lagerhållning i större omfattning och därigenom kan godkännas som upplagshavare.

I och med de ändringar som föreslås införda i 1 kap. 3 a § LSE bedömer regeringen att bestämmelserna i artikel 20 i energiskattedirektivet är införda i svensk rätt så vitt avser produkter enligt KN-nr 1507-1518, 3824 90 99 samt icke-syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00) som är avsedda att förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

4.7 Hanteringen av bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen

4.7.1 Systemet med lagerhållare m.m.

Regeringens bedömning: Det nuvarande nationella systemet med godkända lagerhållare kan även fortsättningsvis tillämpas för kol, naturgas och andra bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen.

Promemorians bedömning: Stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna fråga.

Bakgrunden till regeringens bedömning: Enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, gäller delvis olika regler beroende på om ett bränsle omfattas av det s.k. cirkulationsdirektivet (rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, EGT L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 31992L0012), eller om bränslet inte omfattas av detta direktiv. För bränslen som omfattas av de harmoniserade reglerna, t.ex. bensin och dieselolja, gäller ett system enligt 1 kap. 3 a § LSE med godkända upplagshavare. För övriga bränslen, t.ex. kol och naturgas, gäller i dag andra regler med godkända lagerhållare. Enligt bestämmelser i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096) skall dock fler bränslen än i dag omfattas av harmoniserade regler, även om systemet för godkända upplagshavare inte skall gälla för dessa bränslen. Det rör sig främst om kol och naturgas (se

artikel 21 i energiskattedirektivet). För dessa bränslen lägger dock direktivet endast fast vissa grundläggande regler för främst skattskyldighetens inträde, medan skatt i övrigt skall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som fastställs av varje medlemsstat.

Beskattningen av kol och naturgas i LSE bygger i dag på ett system med godkända lagerhållare (4 kap. 15 § LSE). För att bli godkänd som lagerhållare krävs dels att den skattskyldige bedriver viss verksamhet, dels att han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheter i övrigt är lämplig som lagerhållare. Verksamheter som kan omfattas av ett godkännande är tillverkning eller bearbetning, lagring i större omfattningen eller återförsäljning eller förbrukning i större omfattning av gasformiga kolväten. Ett godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det.

Skälen för regeringens bedömning: Genom energiskattedirektivet införs en gemenskapsrättslig beskattningsram för en rad bränslen (se artikel 2 i energiskattedirektivet). Dessa bränslen skall i fortsättningen vara skattepliktiga, dvs. medlemsstaterna är skyldiga att beskatta dem. För vissa av dessa bränslen skall reglerna i cirkulationsdirektivet om suspensionsordningen gälla (se artikel 20 energiskattedirektivet, jfr avsnitt 4.6 i denna remiss). För övriga bränslen enligt direktivet, t.ex. kol och naturgas, gäller förenklade förfaranderegler (se artikel 21.5 energiskattedirektivet). Dessa innebär att skattskyldigheten inträder vid leverans. Medlemsstaterna skall påföra och uppbära skatt enligt nationella regler, vilka skall fastställas av varje medlemsstat (artikel 21.5 första och fjärde styckena).

Energiskattedirektivet innehåller inga bestämmelser om hur bränslena skall hanteras fram till leveranstidpunkten och direktivets regler synes inte förhindra medlemsstaterna från att införa nationella system om hantering under skatteuppskov för tid *innan* leverans till slutkonsument sker. Det bedöms därför att det nationella systemet med godkända lagerhållare även fortsättningsvis kan tillämpas för kol och naturgas, eftersom dessa bränslen, trots att de numera omfattas av harmoniserade regler enligt energiskattedirektivet, ändå inte innefattas av suspensionsordningen.

4.7.2 Vem som är skattskyldig för naturgas i vissa fall

Regeringens förslag: Reglerna om vem som är skattskyldig för skatt på naturgas likställs med reglerna för övriga bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Skatteverket påpekar att den avreglerade naturgasmarknaden kan förväntas medföra ett ökat intresse för direktinförsel av naturgas. Då promemorians förslag innebär att den som för in naturgas måste uppfylla gällande omsättningskrav för lagerhållare, riskerar detta enligt Skatteverket att medföra att en del införsel kommer att omfattas av skattskyldighet enligt för in/tar emot bestämmelsen. Detta med-

för en resurskrävande administration för både skattskyldiga och Skatteverket.

Skälen för regeringens förslag: Distribution av naturgas sker regelmässigt antingen i gasform via rörledningar eller i flytande form i tank, vanligen på fartyg eller lastbil. Anledning saknas att inte behandla naturgas på samma sätt som andra bränslen, som inte omfattas av de EU-gemensamma uppbördsreglerna (den s.k. suspensionsordningen) som gäller för vissa bränslen enligt 1 kap. 3 a § LSE. För närmare information om innebörden av suspensionsordningen, se avsnitt 4.6 i denna remiss. Regeringen anser således inte att det finnas behov av att ha en särskild bestämmelse för vem som skall anses som skattskyldig vid införsel av naturgas till Sverige. Som föreslagits i promemorian bör därför den särskilda bestämmelsen i 4 kap. 12 § andra stycket LSE slopas. Av detta stycke följer att den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum skall anses som tillverkare vid bedömandet av vem som är skattskyldig.

Möjlighet finns för aktörer att frivilligt ansöka om godkännande som lagerhållare. Enligt 4 kap. 15 § LSE får som lagerhållare bl.a. godkännas den som i större omfattning återförsäljer eller förbrukar gasformiga kolväten, om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare. Omsättningskravet har av regeringen i 2 § förordningen (1994: 1784) om skatt på energi bestämts till en årlig omsättning av minst tre miljoner kubikmeter av gasformiga kolväten. Regeringen avser att se över denna nivå, i syfte att minimera de av *Skatteverket* påpekade administrativa effekterna för den skattemässiga hanteringen av naturgasdistributionen.

Förslaget föranleder ändringar i 4 kap. 12 § och 5 kap. 2 § LSE.

4.7.3 Skattskyldighetens inträde för bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen

Regeringens bedömning: Några ändringar behöver inte göras av de nuvarande nationella reglerna för skattskyldighetens inträde för bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen.

Promemorians förslag: Skattskyldigheten skall inträda vid leveransen av kol, naturgas och andra bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen till någon som inte är registrerad lagerhållare.

Remissinstanserna: *Skatteverket* ifrågasätter behovet att ändra de befintliga reglerna för skattskyldighetens inträde och anser i allt fall att det bör undvikas att utforma reglerna på ett sätt som innebär att en utländsk aktör skulle göras skattskyldig.

Skälen för regeringens bedömning: För de bränslen som visserligen skall beskattas enligt energiskattedirektivet, men som inte omfattas av suspensionsordningen, finns i gemenskapsrätten endast vissa begränsade bestämmelser om förfarandet vid beskattningen. Det gäller i huvudsak skattskyldighetens inträde, som enligt artikel 21.5 energiskattedirektivet skall inträda vid leveransen av de aktuella bränslena. I övrigt bestäms den närmare hanteringen vid skattnägningen av nationella regler, jfr artikel 21.5 första och fjärde styckena i direktivet.

Som regeringen funnit i avsnitt 4.7.1 bedöms det nuvarande svenska systemet med godkända lagerhållare kunna behållas för de bränslen som inte omfattas av suspensionsordningen. I 4 kap. 12 § LSE anges vem som är skattskyldig för dessa bränslen. Regler för när de blir skyldiga att betala skatt, dvs. skattskyldighetens inträde, finns i 5 kap. 2–4 §§ LSE.

Energiskattedirektivet föreskriver inte *vem* som skall vara skattskyldig i olika situationer. De nuvarande svenska reglerna i dessa delar behöver därför inte ändras.

Enligt artikel 21 i energiskattedirektivet skall skattskyldighet för naturgas och kol inträda först vid leveransen. Eftersom gemenskapsrättsliga regler saknas för hanteringen av bränslena dessförinnan, kan det nuvarande svenska systemet med lagerhållare även tillämpas i fortsättningen och bränslena kan alltså hanteras under ett nationellt skatteuppskov fram till leveranstidpunkten.

Fördelen med att vara godkänd lagerhållare är att bränsle kan tillverkas, importeras och lagras under skatteuppskov. Skattskyldighet inträder först när bränslet levereras till någon som inte är godkänd lagerhållare. Mellan godkända lagerhållare får alltså skattefria leveranser äga rum. Dessa regler bedöms stämma överens med gemenskapsrätten och några ändringar behöver inte göras av dem som ett led i anpassningen till energiskattedirektivet.

Regler finns vidare i LSE för att säkerställa att skatt betalas för de skattepliktiga bränslena även vid hantering utanför systemet med godkända lagerhållare. Sålunda finns regler om skattskyldighet för den som, utan att agera som lagerhållare, från ett annat EG-land för in bränsle till Sverige eller tar emot en sådan leverans (se 4 kap. 12 § 3 LSE). Regeringen finner, i likhet med vad *Skatteverket* uttalat, att några ändringar inte krävs av reglerna för skattskyldighetens inträde i detta fall. I samtliga situationer då skatt tas ut av någon som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 3 LSE bör skattskyldigheten således även i fortsättningen inträda vid införseln till Sverige. En sådan reglering är i linje med vad som gäller för motsvarande hantering av bränslen enligt 1 kap. 3 a § LSE, i de fall då dessa mer undantagsvis förs in till Sverige utanför suspensionsordningen. En sådan harmoniserad tillämpning av beskattningsförfarandena är önskvärd och bedöms stämma överens med gemenskapsrätten.

4.7.4 Återbetalning av skatt på bränsle som levererats till ett annat EG-land

Regeringens förslag: Möjligheten till återbetalning av skatt på bränsle som levererats till ett annat EG-land skall utvidgas till att omfatta samtliga bränslen som beskattats i Sverige. Kravet på att skatt skall ha betalats i mottagarlandet kompletteras med alternativet att leveransen har skett för ett skattebefriat ändamål.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna fråga.

Bakgrunden till regeringens förslag: I 9 kap. 10 § LSE finns bestämmelser om återbetalning av skatt med anledning av att bränsle, som

beskattats i Sverige, därefter har levererats till ett annat EG-land och beskattats där. Avsikten med reglerna är att undvika dubbelbeskattning av bränslet och säkerställa att skatt endast tas ut i den medlemsstat där bränslet slutligen förbrukas. Reglerna grundar sig på artikel 22 i cirkulationsdirektivet och gäller endast för de bränslen som omfattas av den suspensionsordning som följer av detta direktiv, dvs. bränslen som avses i 1 kap. 3 a § LSE. Motsvarande regler om återbetalning av skatt vid leveranser till ett annat EG-land finns för tobaksskatt och alkoholskatt, se 29 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt och 28 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 22 i cirkulationsdirektivet innehåller detaljerade bestämmelser om de krav som måste uppfyllas innan myndigheterna i en medlemsstat har rätt att betala tillbaka skatt som tagits ut. Ett krav som ställs är att skatten i mottagarlandet måste vara betald innan den skatt som tagits ut i den första medlemsstaten betalas tillbaka. Energiskattedirektivet innehåller dock olika möjligheter – och i vissa fall skyldigheter – för medlemsstaterna att skattebefria bränslen som förbrukas under vissa särskilt angivna omständigheter. Detta innebär att någon skatt därmed inte kommer att tas ut i ett EG-land, som har infört sådana bestämmelser. Det kan t.ex. gälla förbrukning i metallurgiska processer (se artikel 2.4 b) eller för framställning av el (se artikel 14.1 a). Även om artikel 22 uttryckligen talar om att ”skatt har betalats” i mottagarlandet, bör en rimlig tolkning av bestämmelsen vara att den även skall kunna tillämpas på situationer där någon skatt inte skall tas ut i mottagarlandet, eftersom bränslet är avsett att användas för ett skattebefriat ändamål. En ändring bör därför göras av reglerna för återbetalning av skatt så att även dessa fall täcks. Detta föreslås ske genom att kravet att skatt skall betalas i mottagarlandet kompletteras med alternativet att ”leveransen sker för förbrukning för ett i det andra EG-landet skattebefriat ändamål”.

Även om bestämmelserna om återbetalning av skatt har sin grund i cirkulationsdirektivets regler, bör inte detta hindra att de görs generellt tillämpliga på alla bränslen som beskattats i Sverige. Regeringen föreslår därför en ändring av återbetalningsreglerna av denna innebörd. Det rör sig således om en utvidgning för dels bränslen som är skattepliktiga till följd av att energiskattedirektivets regler införts i LSE, men för vilka suspensionsordningens regler inte tillämpas (t.ex. kol och koks), dels de icke harmoniserade bränslena råttallolja och torvbränsle. Även i de fall då dessa bränslen, efter att de beskattats i Sverige, levereras till ett annat EG-land kommer således en möjlighet finnas att få återbetalning av den svenska skatten.

Förslaget föranleder ändringar i 9 kap. 10 § LSE samt att två nya paragrafer, 9 kap. 10 a och 10 b §§, införs i LSE.

5 Skattebefrielse för bränslen som används i vissa industriella processer

5.1 Bränslen som används för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning samt dubbel användning av bränslen

Regeringens bedömning: Bestämmelserna om skattefrihet i vissa industriella processer bör anpassas till den ram som ges av energiskattedirektivet. Befrielse från energiskatt, koldioxidskatt och svavel-skatt bör behållas för samtliga skattepliktiga bränslen som förbrukas för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning. Bränslen som förbrukas i processer, där bränslet används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning, bör även i fortsättningen befrias från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt.

Regeringens förslag: Skattebefrielsen för förbrukning i metallurgiska processer skall utvidgas till att omfatta samtliga skattepliktiga bränslen. Betydelsen av begreppet metallurgisk process skall anpassas till vad som gäller för motsvarande befrielse från energiskatten på el. Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2007, men börjar tillämpas först den 1 januari 2008. Under 2007 gäller alltså alltså äldre bestämmelser.

Promemorians bedömning och förslag: Stämmer överens med regeringens bedömning och förslag.

Remissinstanserna: *Jernkontoret, Statens Energimyndighet, SveMin, Plast- & Kemiföretagen, Svenska Gjuteriföreningen* och *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget om utformning av skattefriheten för bränslen som förbrukas i metallurgiska processer. *Jernkontoret, SveMin, Svenska Gjuteriföreningen* och *Svenskt Näringsliv* anser dock att förslaget i sin helhet bör träda i kraft den 1 januari 2007. Vidare menar *Plast- & Kemiföretagen* att ytterligare för processerna nödvändiga processteg bör omfattas av skattebefrielsen.

Bakgrunden till regeringens bedömning och förslag: Skattebefrielse för bränslen som förbrukas för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning har gällt sedan beskattningen av fossila bränslen för uppvärmningsändamål infördes under 1950-talet. I samband med det svenska EU-inträdet anpassades den svenska energibeskattningen till EG-rätten i en ny lag (1994:1776) om skatt på energi, LSE (SOU 1994:85, prop. 1994/95:54, bet. 1994/95:SkU4, rskr. 1994/95:152). Enligt 6 a kap. 1 § 1 LSE gäller befrielse från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt när bränsle förbrukas för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning. Enligt denna bestämmelse skattebefrias bränsle som används som råvara, vid kemiska reduktioner inom den kemiska processindustrin samt vid reduktionsprocesser, t.ex. masugnsprocessen.

I vissa fall kan det ifrågasättas om bränslet i en enskild process används enbart för ”annat ändamål än motordrift eller uppvärmning” eller

om en viss del kan anses gå åt till uppvärmning. Typexempel är när en del av bränslet tjänar till att skapa och upprätthålla temperatur och andra processförhållanden, som behövs för att en reduktionsprocess skall kunna genomföras. Det är av processtekniska skäl inte möjligt att göra någon direkt mätning av hur stor mängd bränsle som i dessa fall går åt till respektive ändamål.

Enligt äldre svensk energiskattelagstiftning skulle den del av insatt bränsle som ansågs använt för uppvärmning i reduktionsprocesser beskattas. Detta fick till följd mer eller mindre godtyckliga uppskattningar av de olika andelarna. Svårigheter med dessa uppskattningar ledde till att en generell skattefrihet infördes 1984 för kolbränslen och petroleumkoks som används i metallurgiska processer (det s.k. metallurgiavdraget). Bestämmelsen gäller för energiskatt och koldioxidskatt. Alltsedan svavelskattens tillkomst 1991 har en särskild bestämmelse gällt, som medför frihet från svavelskatt för samtliga bränslen som förbrukas i sodapannor, lutpannor, metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller (se nuvarande 6 a kap. 1 § 12 LSE).

I samband med att de svenska reglerna om beskattning av energi anpassades till EG-rätten inför det svenska inträdet i unionen 1995, ansågs att metallurgiavdraget av konkurrensskäl borde behållas i avvaktan på att en gemensam kolbeskattning införs i EU (prop. 1994/95:54 s. 66 f., bestämmelsen finns numera i 6 a kap. 1 § 8 LSE).

En åtgärd som också vidtogs i samband med 1995 års EU-anpassning var att införa den nu gällande huvudsaklighetsprincipen (som numera finns i 6 a kap. 1 § andra ledet LSE). Denna innebär att om bränsleförbrukningen i en process i allt väsentligt kan anses ha gått åt för ”annat ändamål än motordrift eller uppvärmning”, medges skattefrihet för den totala bränsletillförseln. Skattefriheten omfattar alltså även den del av bränsleinsatsen som kan anses ha använts för uppvärmning. Denna regel gällde, genom metallurgiavdraget, redan i svensk lagstiftning för de metallurgiska processerna. Införandet av huvudsaklighetsprincipen medförde därför i praktiken att den totala bränsleinsatsen även i vissa andra industriprocesser än de metallurgiska blev skattefri i sin helhet. Bakgrunden till bestämmelsen är således att det inte tekniskt möjligt att mer exakt ange hur stor del av en bränsleinsats som kan hänföras till respektive användningsområde inom en och samma process. Vad som är avgörande för om en bränsletillförsel skall innefattas i huvudsaklighetsbedömningen är om bränslet kan sägas medverka till eller delta i den egentliga process där bränslet fungerar som råvara.

Som ett riktmärke för tillämpningen av huvudsaklighetsprincipen uttalades i förarbetena att om 70–75 procent av den totala bränsletillförseln i en process förbrukats för ”annat ändamål än motordrift eller uppvärmning”, medges även avdrag för skatten på resterande 25–30 procent.

Av artikel 2.4 i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96 av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsnormen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10. 2003 s. 51, Celex 32003L0096) framgår att direktivet inte skall tillämpas på vissa användningar av energiprodukter (bränslen). Detta innebär att medlemsstaterna har full valfrihet att beskatta eller skattebefria bränslen inom dessa användningsområden. I praktiken förekommer dock inom EU endast undantagsvis att medlemsstater beskattar delar av de berörda

användningsområdena. I artikel 2.4 b finns också bestämmelser som ger medlemsstaterna möjlighet att skattebefria el som används för motsvarande användningsområden. Sverige har den 1 juli 2004 anpassat skattefriheten för el i vissa industriella processer till den ram som numera sätts av energiskattedirektivet (prop. 2003/04:144, bet. 2003/04:SkU36, rskr. 2003/04:271).

I denna lagrådsremiss behandlas nu en anpassning även av reglerna för skattefrihet för bränslen i vissa industriella processer till de möjligheter som ges av artikel 2.4 b i energiskattedirektivet. Förbrukning av bränslen för andra ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning, dubbel användning av energiprodukter (användning både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning) och förbrukning i metallurgiska processer tas upp i detta avsnitt. Förbrukning av bränslen i mineralogiska processer behandlas i avsnitt 5.2.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Utgångspunkter för utformningen av skattefriheten

Skattereglerna på energiområdet bör vara enkla att tillämpa för såväl de skattskyldiga som de rättstillämpande myndigheterna. I lagstiftningen har därför ofta valts generella definitioner, som ger ett visst tolkningsutrymme inom givna ramar för rättstillämpningen. Detta är en väl fungerande lösning, som gör det möjligt att inom ramen för befintlig lagstiftning t.ex. ta hänsyn till den ständigt pågående och ofta mycket komplexa teknikutvecklingen inom processindustrin. Utformningen av såväl huvudsaklighetsprincipen som metallurgiavdraget ligger helt i linje med denna filosofi. Ett system med detaljerade uppräknings över t.ex. konkreta processer eller liknande skulle vara administrativt tungrovt och har därför betydande nackdelar i förhållande till ett mer generellt utformat system. Inte minst kan ett alltför detaljerat regelsystem riskera att verka hämmande på teknikutvecklingen och motverka en övergång till effektivare och miljövänligare metoder.

Möjligheterna till skattebefrielse enligt artikel 2.4 b i energiskattedirektivet är inriktade på energiintensiva processer. Den nödvändiga energitillförseln kan härröra från el, men är oftast bränslebaserad. Bränslena används vanligtvis i ugnar för att tillföra energi och för att åstadkomma de höga temperaturer som fordras för att kemiska eller fysikaliska förändringar skall kunna äga rum. Tillverkning av råjärn i masugn samt smältning av järn, stål och andra metaller är exempel på sådana processer. I vissa fall är energitillförseln i stället nödvändig för att strukturförändringar i materialet skall äga rum (till exempel varmbearbetning och värmebehandling av metaller).

Den nuvarande svenska regeln om skattebefrielse för bränsle som förbrukas för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning är i linje med gemenskapsrätten. Lagtexten i 6 a kap. 1 § 1 a LSE bör dock språkligt anpassas så att den bättre stämmer överens med ordalydelsen i artikel 2.4 b första strecksatsen i energiskattedirektivet. Någon ändring i sak är dock inte avsedd genom denna språkliga anpassning.

Huvudsaklighetsprincipen i sin nuvarande utformning rymmer inom den möjlighet till skattefrihet för s.k. dubbel användning av bränslen som ges i artikel 2.4 b andra strecksatsen i energiskattedirektivet. Enligt direktivet har en energiprodukt dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Någon begränsning görs dock inte till att det huvudsakliga användningsområdet skall vara annat än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning. Detta är i linje med bakgrunden till bestämmelsen, dvs. att det i dessa processer inte är möjligt att tekniskt urskilja en viss del av bränsleinsatsen till uppvärmning respektive icke uppvärmning. Anledning saknas därför att nationellt behålla den nuvarande huvudsaklighetsbegränsningen. I de förhållandevis fåtal industriprocesser, där dubbel användning av bränslen förekommer, bedöms dock den 70–75-procentiga begränsningen redan i dag sakna praktisk betydelse då bränsleförbrukningen med god marginal utgörs av en sådan andel råvaruanvändning.

Uppbyggnaden av artikel 2.4 b andra strecksatsen i energiskattedirektivet är annorlunda än den nuvarande svenska regleringen av motsvarande bestämmelser (huvudsaklighetsprincipen och metallurgiavdraget). Det är nu lämpligt att anpassa reglerna i LSE så att de stämmer överens med logiken i direktivet.

I direktivet anges vissa exempel på processer där bränsleinsatsen skall anses som dubbel användning. Det rör sig om kemisk reduktion, elektrolys och metallurgiska processer. Det är således redan genom direktivets lydelse fastlagt att bränsleförbrukning i samtliga processer som rymmer inom dessa skattemässigt skall behandlas som dubbel användning och alltså kan omfattas av skattefrihet.

Tillsatsen av kol i en elektrolytisk process bör dock redan med dagens skatteregler vara skattefri genom bestämmelsen om förbrukning för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning. Anledning saknas därför att särskilt reglera skattefrihet för bränslen som används i elektrolytiska processer.

Bränsleförbrukning i metallurgiska processer bör uttryckligen anges ges skattefrihet i lagtexten. Den närmare definitionen av begreppet metallurgiska processer analyseras nedan. Uppräkningen i direktivet av processer där dubbel användning av bränslen förekommer är dock inte uttömmande, varför även en bestämmelse bör finnas som gör dubbel användning av bränsle i andra typer av processer skattefri. Exempel på sådana processer är framställning av väteperoxid och kimrök. Skattefrihet gäller i dag för dessa processer med stöd av huvudsaklighetsprincipen. Det avgörande för att skattefrihet skall ges för den totala bränsletillförseln är således att det bränsle som tillsätts processen kan anses användas där både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

Anledning saknas att i lagtexten särskilt reglera behandlingen av bränslen som används för kemisk reduktion. Så vitt kan bedömas är samtliga kända reduktionsprocesser metallurgiska processer och täcks således redan av den skattefrihet som ges för dessa processer. I den mån det skulle finnas en reduktionsprocess inom andra områden, kommer denna att täckas av den allmänna bestämmelsen om skattefrihet även för

andra processer än de metallurgiska, där dubbel användning av bränslen äger rum.

Samtliga skattepliktiga bränslen skall omfattas av skattefrihet

I och med energiskattedirektivet finns nu en gemenskapsrättslig ram för beskattningen av såväl mineraloljor som kol, naturgas och el. Av konkurrensskäl bör därför inte längre särskilda regler gälla för endast kolbränslen. Befrielsen från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt på bränslen som förbrukas i de nu aktuella processerna bör därför gälla för samtliga skattepliktiga bränslen. Denna ordning gäller i dag redan för de processer, för vilka skattefrihet åstadkoms genom tillämpning av bestämmelsen om förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning respektive huvudsaklighetsprincipen. Genom förslaget utvidgas alltså skattefriheten till att gälla alla typer av bränslen också i de metallurgiska processerna. Härmed uppnås en skattemässig konkurrensneutralitet mellan olika fossila bränslen, som stimulerar till en miljömässigt positiv övergång från kol till bränslen med lägre kolhalt i de metallurgiska processer där detta är tekniskt möjligt.

Förslaget minskar den snedvridning som riskerar att uppstå av konkurrensen mellan såväl olika slag av bränslen i samma typ av process som konkurrensen mellan likartade processer. Som exempel kan nämnas att kolförbrukningen i pelletsverken i dag är skattefri, medan oljeanvändningen i verken beskattas.

Ett ytterligare exempel är framställningen av gjutgods, där dagens skatteregler i praktiken medför olika behandling beroende på typ av gjuterier. Smält- och gjutprocessen ingår visserligen i begreppet metallurgisk process vid den hittillsvarande tolkningen. Järngjuteriernas koks-förbrukning är därigenom skattefri. Olja, gasol och naturgas omfattas dock inte av dagens skattefrihet. Dessa bränslen används i varierade omfattning i samtliga typer av gjuterier, dvs. förutom i järngjuterier också i de gjuterier som framställer gjutgods av stål eller av icke-järnmetaller. Även el används i vissa gjutugnar. Skattefrihet gäller för sådan elförbrukning. Genom förslaget motverkas således den nuvarande konkurrensnackdel som t.ex. aluminiumgjutgods har i förhållande till järngjutgods.

Innebörden av begreppet metallurgisk process

Med den definition av begreppet *metallurgiska processer* som hittills gällt inom rättstillämpningen för bränslebeskattningens del (se Riksskatteverkets allmänna råd, RSV 2002:18) har i allt väsentligt däri ingått processteg, där bränsleförbrukningen av processtekniska skäl består av kolbränslen. Vid tillämpningen har exempelvis inom järn- och stålindustrin den metallurgiska processen ansetts börja med sintertillverkning och sluta med göt, ämnen eller gjutgods. Bränsleförbrukning för den fortsatta bearbetningen i t.ex. värmnings- och värmebehandlingsugnar har således inte ingått i begreppet.

Den närmare innebörden av begreppet metallurgiska processer har, för motsvarande befrielse från energiskatten på el, behandlats i samband

med anpassning till gemenskapsrätten som gjordes på detta område den 1 juli 2004 (jfr prop. 2003/04:144 s. 8 f.). Skatteverket har i Handledning för punktskatter 2005 uttalat att begreppet metallurgiska processer för bränslebeskattningens del redan till följd av prop. 2003/04:144 om elbeskattning bör ges den vidare tolkning som följer av uttalandena i den propositionen. I praktiken har dock, genom dagens begränsning av skattefriheten för bränslen till att endast gälla för kol, den utvidgade tolkningen av begreppet metallurgiska processer ingen praktisk betydelse. Av processtekniska skäl saknas i hög grad möjlighet att använda kol i de tillkommande processteg som omfattas av den vidare tolkningen.

Det är rimligt att tillämpa samma definition av begreppet metallurgiska processer för el- respektive bränslebeskattningen. Genom en enhetlig tillämpning av det skattebefriade området för bränslen och el uppnås en konkurrensneutralitet mellan valet av energikälla. Sålunda bör den fortsatta bearbetningen av göt, ämnen och gjutgods i t.ex. värmnings- och värmebehandlingsugnar ingå i begreppet. Valsverkens bränsleanvändning bör alltså nu skattebefrias. Denna tolkning av begreppet metallurgisk process är i linje med vad som allmänt tillämpas inom övriga EU-länder och det är således, med hänsyn till de svenska företagens internationella konkurrenskraft, väl befogat att låta skattefriheten få denna omfattning.

De bränsleslag som används för valsning är i hög grad gasol eller olja samt, där denna finns tillgänglig, naturgas. Det är inte lämpligt att använda kol, på grund av risken för föroreningar av stålet från aska och slag från förbränning av kolet.

Av konkurrensskäl, inte minst mellan smides- och gjutgods, bör även formning och behandling rymmas i begreppet metallurgisk process. Såväl bränslen som el som förbrukas i smidesugnar och andra ugnar för värmning av ämnen för fortsatt bearbetning eller värmebehandling bör alltså vara befriade från energiskatt och koldioxidskatt. Motsvarande ugnar där icke-järnmetaller genomgår metallurgiska processer bör ingå i begreppet.

I likhet med den lagstiftning som numera finns för befrielse från energiskatt på el vid användning i metallurgiska processer, bör en begränsning göras av skattefriheten så att den endast gäller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras.

Bränsle som enbart används för torkning bör alltså även i fortsättningen beskattas. Förutsättningarna för att effektivisera bränsleanvändningen för sådana torkbehov får anses större än för de ugnprocesser i vilka kemiska och fysikaliska förändringar sker. Vidare uppnås härigenom en enhetlig skattemässig behandling av torkning, som ofta förekommer inom många skilda industriella områden. Om ett företag har en hög bränsleförbrukning i icke skattebefriade processer, kan den särskilda 0,8-procentsregeln erbjuda möjligheter till skattelättnader. Detta gäller under förutsättning att koldioxidskattebelastningen är relativt stor i förhållande till förädlingsvärdet och de i avsnitt 6 föreslagna kriterierna på energiintensitet uppfylls. Regeringen anser således inte att det finns skäl att tillmötesgå den begäran som *Plast- & Kemiföretagen* framställt om att inbegripa ytterliga processteg i den föreslagna skattebefrielsen.

För bränslebeskattningens del bör dock även bibehållandet av en kemisk förändring eller en förändrad inre fysikalisk struktur i det ingående godset rymmas inom det skattefria området för den metallurgiska processen. Vad som avses är värmning av skänkar, skänkgagnar, gjutlådor, blygrytor och liknande kärl. Även uppvärmning av kärl som används vid smältelektrolys bör behandlas på samma sätt.

Skänkar används inom de metallurgiska processerna för att föra över stålet/metallen/legeringen från en processutrustning till nästa. Det vanligast förekommande är från smältugn eller färdigställningsugn till gjutprocessen. I regel sker skänkvärmningen med olja, gasol eller naturgas. Dagens inskränkning i skattefriheten för den metallurgiska processen till att endast omfatta kolbränslen har därför medfört att oljan respektive gasen beskattas.

Skänken förvärms före användningen för att säkerställa att metallsmältan bibehåller en jämn temperatur så att stelningsförloppet blir homogent och metallens struktur därmed blir korrekt efter avgjutning och svalning. Dessutom är det numera vanligt att slutjustering av metallanalysen sker i skänken, vilket kräver tillförsel av energi. Vid större energibehov används el för värmning av stålet i skänken. För gjuteriernas del är det dessutom viktigt med en konstant temperatur vid avgjutningen för att säkerställa en god och enhetlig formfyllning.

Ett teoretiskt alternativ till skänkvärmningen vore att överhetta metallen i smältugnen. Härigenom flyttar man energianvändningen till smältugnen som värms med el, gasol eller koks. El och koks är redan i dag skattebefriade. I praktiken är detta emellertid inte genomförbart eftersom överhettningen av metallen kraftigt skulle påverka den slutliga strukturen hos den färdiga produkten. Kalla skänkar kan inte heller användas av säkerhetsskäl eftersom de kan orsaka explosioner.

Skänkvärmningen ingår således som en viktig del i den metallurgiska processen eftersom den har en avgörande betydelse för materialutbytet och metallens struktur. Lagtexten för bränslebeskattningens del bör därför utformas så att skattefriheten för bränslen i de metallurgiska processerna också omfattar värmning av skänkar och liknande kärl.

De aktuella bränsleintensiva processerna som föreslås omfattas av den utvidgade skattefriheten är, i likhet med de processer som redan i dag är skattefria, av sådan karaktär att de oundgängligen fordrar en viss energitillförsel för att kunna genomföras. Bränsleåtgången per ton produkt är således en följd av processernas natur och kan därför svårligen minskas.

Befrielse från svavelskatt gäller i dag för samtliga skattepliktiga bränslen som används i de metallurgiska processerna. För de metallurgiska processernas del bör basen för befrielsen från svavelskatt anpassas till vad som föreslås gälla för energi- och koldioxidskatternas del. Detta innebär alltså att den definition av begreppet metallurgiska processer som utvecklats ovan, bl.a. avseende begränsningen till viss ugn- eller skänkanvändning, även skall gälla för svavelskattens del.

Statsstödsaspekter

Den utvidgning som föreslås av skattefriheten för bränslen i metallurgiska processer rymms till viss del redan nu inom det nuvarande tillämpningsområdet för EU:s system för handel med utsläppsrätter. I och med

den handelsperiod som inleds 2008 är avsikten att en breddad definition skall tillämpas av vilka förbränningsanläggningar som skall ingå i handelssystemet (se prop. 2005/06:184 s. 83 ff.). Sålunda kommer t.ex. valsverken att omfattas av handelssystemet. Härigenom motsvaras den slopade skatten på bränslen, som nu föreslås, i sin helhet av en motsvarande miljöstyrning genom EU:s system för handel med utsläppsrätter. Mot den angivna bakgrunden bör de föreslagna förändringarna tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2008.

Den allmänna uppbyggnaden av såväl energiskattedirektivet som LSE är att bränslen beskattas när de används som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. De nu lämnade förslagen ligger i linje med denna uppbyggnad, då de rör skattefrihet i fall där bränslet används för andra än sådana ändamål. Det ligger därför i beskattningssystemets natur och logik att inte beskatta de bränslen som används i de nu angivna fallen. Dessa fall av skattebefrielse utgör alltså inte statligt stöd (jfr rådets och kommissionens uttalanden i samband med antagandet av energiskattedirektivet [addendum till not om energibeskattnings, ADD 1, 13253/03, FISC 139, 7.10.2003] samt kommissionens tidigare beslut i statsstödsärenden för Storbritannien [klimatförändringsskatten; EGT L 229, 27.8.2002, s. 15] och Sverige [användning av energiprodukter för annat ändamål än uppvärmning mm] EGT C 104, 30.4.2003. s. 9).

Förslaget föranleder ändringar i 6 a kap. 1 § 1, 8 och 12 LSE (jfr punkt 2 av övergångsbestämmelserna).

5.2 Bränslen som används vid tillverkning av mineraliska produkter

Regeringens förslag: Befrielse från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt skall gälla för bränslen som används vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar har förändrats kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur har ändrats. Den nuvarande begränsningsregeln för koldioxidskatteuttaget i kalk- och cementbranschen m.m. skall slopas. Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2007.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Cementa AB*, *Skogsindustrierna*, *Svenska Kalkföreningen* och *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget om skattefrihet för bränslen som förbrukas i mineralologiska processer. *Cementa AB* och *Svenska Kalkföreningen* anser dock att även bränsle som förbrukas för att torka bränsle innan det används som bränsle i ugnprocessen bör omfattas av skattefriheten. *Naturvårdsverket* anser att det finns risk för negativa miljökonsekvenser genom att bränslen inom de mineralogiska processerna, som inte ingår i handeln med utsläppsrätter, skattebefrias.

Bakgrunden till regeringens förslag: Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter ryms enligt den statistiska näringsgrensindelning som används inom EU under NACE-kod DI 26. Den branschen består i Sverige av ca 2 000 företag, varav dock ett 20-tal företag svarar för en stor del av branschens totala energiförbrukning. Bland delbranscherna kan nämnas tillverkning av cement, kalk, glas, mineralull, tegel, expan-

derad lera, betongvaror och keramik. I stor utsträckning används bränslen i energikrävande högtemperaturprocesser. Den största delen av energiinsatsen går till bränning i roterugnar respektive schaktugnar. Vid kalk- och cementframställning används i hög grad kol och koks, men även i viss mån eldningsolja respektive naturgas. Under senare år har särskilt cementindustrin ökat användningen av alternativa bränslen, främst i form av däck och annat avfall. Vid glastillverkning är det av tekniska skäl inte möjligt att använda kolbränslen, utan bränsletillsatsen består av olja, gasol eller naturgas.

Bränsleanvändningen i de mineralogiska processerna anses i svensk energiskattelagstiftning i sin helhet falla in under begreppet uppvärmning och beskattas således. Utöver industrins generella skattelättnader i form av befrielse från energiskatt och en koldioxidskattenivå om 21 procent av annars gällande skatt och den särskilda nedsättningsregeln (0,8-procentsregeln) för energiintensiv industri, gäller ytterligare en nedsättningsregel för koldioxidskatten på bränslen som förbrukas för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller (1,2-procentsregeln). I syfte att lindra skattebelastningen för denna bransch gäller således fram till utgången av år 2008, med vissa begränsningar, att koldioxidskatten inte skall överstiga 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

I viss mån delade meningar har rått inom EU om tolkningen av reglerna i det tidigare gällande mineraloljedirektivet (rådets direktiv 92/81/EEG om harmoniseringen av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, EGT L 316, 31.10.1992, s. 12, Celex 31992L0081 ändrat genom rådets direktiv 94/74/EG, EGT L 365, 31.12.1994, s. 46, Celex 31994L0074) om skattefrihet för användning av bränslen för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning. Flertalet medlemsstater gjorde, i likhet med Sverige, tolkningen att energiinsatsen var att hänföra till uppvärmning. I praktiken var dock en stor del av bränsleanvändningen vid cement- och kalkframställningen inom EU ändå skattefri, eftersom någon harmoniserad beskattning inte gällde för samtliga bränslen. I stor utsträckning används kolbränslen i dessa processer. Tolkningen av uppvärmningsbegreppet var alltså i flertalet andra medlemsstater inte av lika stor betydelse som för länder som Sverige, där sedan länge samtliga fossila bränslen har beskattats. EG-domstolen har, efter det att kommissionen väckt talan mot Tyskland inför domstolen för fördragsbrott (dom av den 29 april 2004 i mål C-240/01, *Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland*) funnit att bränsleanvändningen i de mineralogiska processerna omfattas av begreppet uppvärmning.

Av artikel 2.4 i energiskattedirektivet framgår att direktivet inte skall tillämpas på vissa användningar av energiprodukter (bränslen), varav en är mineralogiska processer. Detta innebär att medlemsstaterna har full valfrihet att beskatta eller skattebefria bränslen inom detta användningsområde. Mot bakgrund av denna uttryckliga bestämmelse saknas det numera betydelse om bränsleanvändningen definitionsmässigt skall anses rymmas i begreppet uppvärmning eller inte.

Skälen för regeringens förslag: Beskattning av bränslen i de mineralogiska processerna förekommer endast i begränsad omfattning i andra medlemsstater. Av konkurrensskäl bör därför möjligheten till skattefrihet, som numera ges i artikel 2.4 b femte strecksatsen i energiskattedirek-

tivet, utnyttjas. Definitionen av begreppet mineralogiska processer i energiskattedirektivet följer rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1, Celex 31990R3037. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning [EG] nr 29/2002, EGT L 6, 10.1.2002, s. 3, Celex 32002R0029). Det rör sig således om processer som klassificeras enligt NACE-kod DI 26 Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter. Avgörande för om skattefrihet skall ges eller inte bör vara att bränslet används inom ramen för en process där framställning sker av de angivna produkterna. Även kalkframställning i skogsindustrins mesaugnar och inom stål- och sockerindustrierna bör alltså omfattas av skattebefrielsen.

I likhet med vad som föreslås för de metallurgiska processernas del, bör dock en begränsning göras av skattefriheten så att den endast gäller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras.

Bränsle som enbart används för torkning bör alltså även i fortsättningen beskattas. Detta kan t.ex. vara fallet vid separat torkning av den kalk- och mörkelstensblandning som utgör huvudråmaterialet för cementframställning respektive torkning av kol innan detta används som bränsle i ugnarna. Motsvarande gäller för framställning av kalk. Förutsättningarna för att effektivisera bränsleanvändningen för sådana torkbehov får anses större än för de ugnprocesser i vilka kemiska och fysikaliska förändringar sker. Vidare uppnås härigenom en enhetlig skattemässig behandling av torkning, som ofta förekommer inom många skilda industriella områden. Mot den angivna bakgrunden finner regeringen inte skäl att tillmötesgå den av *Cementa AB* och *Svenska Kalkföreningen* framställda synpunkten att även bränsle som används för viss torkning bör omfattas av den föreslagna skattefriheten.

Befrielse från svavelskatt gäller i dag för samtliga skattepliktiga bränslen som används i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller. På motsvarande sätt som föreslås avseende de metallurgiska processerna bör basen för befrielsen från svavelskatt för de mineralogiska processerna anpassas till vad som föreslås gälla för energi- och koldioxidskatternas del. Detta innebär alltså att den definition av begreppet framställning av mineraliska produkter som utvecklats ovan, bl.a. avseende begränsningen till viss ugnanvändning, även skall gälla för svavelskattens del. Detta innebär alltså att svavelskatt skall tas ut på bränslen som används i de torkningssteg som inte ryms i definitionen av begreppet framställning av mineraliska produkter. Härigenom stimuleras till en användning av svavelfattigare bränslen i dessa delar av processen.

Den nu föreslagna skattefriheten bedöms omfatta en mycket stor del av den totala bränsleförbrukningen inom den mineralogiska processindustrin. Endast de mindre bränslemängder som används för torkningsändamål kommer således att omfattas av beskattning. Ett fåtal företag ges i dag skattenedsättning med stöd av 1,2-procentsregeln. Dessa bedöms, till följd av förslaget om skattefrihet för de mineralogiska processerna, inte ha en kvarstående skattebelastning som gör att kriterierna för 1,2-procentsregeln uppfylls. Anledning saknas därför att behålla denna bestämmelse och den bör därför slopas.

En stor del av den bränsleförbrukning, som omfattas av förslaget till skattefrihet för mineralogiska processer, sker i anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. En miljöstyrning som minst motsvarar den slopade skatten för dessa anläggningar uppnås således genom handelssystemet. Endast en mindre del – motsvarande förlorade skatteintäkter om ca 20 miljoner kr per år – av den totala bränsleförbrukningen som omfattas av den föreslagna skattefriheten för de mineralogiska processerna sker i anläggningar som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. Där kan således en viss minskad miljöstyrning uppstå. Denna mindre effekt, som påpekas av *Naturvårdsverket*, utgör enligt regeringens uppfattning dock inte hinder för att tillämpa en generell skattebefrielse på sätt som framgår av förslaget.

I punkt 22 av ingressen till energiskattedirektivet anges att det är i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna i direktivet omfatta mineralogiska processer. Detta genomförs i artikel 2.4 b femte strecksatsen i direktivet. Den föreslagna skattefriheten för bränslen som förbrukas vid tillverkning av mineraliska produkter utgör alltså inte statligt stöd, då denna skattefrihet ligger i beskattningssystemets natur och logik (jfr rådets och kommissionens uttalanden i samband med antagandet av energiskattedirektivet [addendum till not om energibesättning, ADD 1, 8084/03, FISC 59, 3.4.2003] samt kommissionens beslut i tidigare statsstödsärende för Sverige (1,2-procentsregeln, EGT C 95, 20.4.2004 s. 32).

Förslaget föranleder att en ny punkt 16 förs in i 6 a kap. 1 § LSE samt ändringar i punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (1997:479) om ändring i denna lag.

6 Skattelättnader för energiintensiva företag

6.1 Inledning

I 9 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, finns regler om nedsättning av skatt på bränslen som förbrukats vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Enligt energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096) får sådan nedsättning ges till företag som är energiintensiva. Den svenska regleringen innehåller emellertid i dag inte något sådant uttryckligt krav på energiintensitet. Enligt energiskattedirektivet måste kravet vara införlivat i den svenska lagstiftningen senast den 1 januari 2007 (se artikel 17.1 a femte stycket).

Utgångspunkten för de aktuella regeländringarna är att den gällande nedsättningsregeln i 9 kap. 9 § LSE i stort skall kvarstå.

Den följande framställningen bygger i allt väsentligt på en promemoria från Skatteverket (dnr Fi2006/2975/SKA). Skatteverket har under arbetet med promemorian samrått med Bokföringsnämnden, Statens energimyndighet och Statistiska centralbyrån.

6.2 Energiskattedirektivets definition av energiintensitet

Definitionen av energiintensitet får enligt artikel 17.1 i energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096) antingen bedömas med utgångspunkt i inköpskostnad och produktionsvärde eller i energiskatt och förädlingsvärde.

Enligt artikel 17.1 avses med *energiintensivt företag* en företagsenhet där antingen *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* uppgår till minst 3,0 procent av *produktionsvärdet*, eller *den nationella erlagda energiskatten* uppgår till minst 0,5 procent av *förädlingsvärdet*. Med *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* avses vidare enligt direktivet den faktiska kostnaden för inköpt energi eller energi som framställts inom företaget. Endast elektricitet, värme och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål eller till stationära motorer samt anläggningar och maskinell utrustning som används vid byggnadsverksamhet, väg- och vattenbyggnad och offentliga arbeten, skall räknas med. Alla skatter ingår, utom avdragsgill mervärdesskatt.

Produktionsvärde definieras som omsättning, inklusive subventioner direkt kopplade till produktpriset, plus eller minus förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, minus inköp av varor och tjänster för återförsäljning.

Med *förädlingsvärde* avses den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp inklusive import.

6.3 Företagens uppgiftslämnande

6.3.1 Inledning

De beräkningar som föregår en bedömning av om någon av energiskattedirektivets (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096) energiintensitetsdefinitioner är uppfylld kräver kännedom om ett antal uppgifter. Inför valet av definition är det därför av intresse vilka uppgifter företagen i dag lämnar till Skatteverket i olika sammanhang.

6.3.2 Uppgifter för energibeskattningen

I en ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, lämnar sökanden uppgifter om försäljningsvärdet för produkter som denne har framställt under året. I ansökan lämnas även uppgifter om bränsleförbrukning, skattesats och betald skatt.

Vid en ansökan om preliminär skattesats lämnar sökanden uppgifter om beräknat försäljningsvärde för produkter som denne avser att framställa under året.

6.3.3 Uppgifter för företagsbeskattningen

Bestämmelser om vilka uppgifter företagen skall lämna för taxering i inkomstslaget näringsverksamhet finns i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och 2 kap. 4 och 5 §§ förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Uppgifter i inkomstskattedeklarationen

Den som bedriver näringsverksamhet lämnar i bilagor till en inkomstdeklaration ett antal uppgifter. Det rör sig om relativt detaljerade uppgifter om olika typer av intäkter och kostnader. Bland intäkterna kan t.ex. nämnas nettoomsättning, förändring av lager (inte handelsvaror) och pågående arbeten, aktiverat arbete för egen räkning och vinst vid avyttring av anläggningstillgångar (ej finansiella). Bland kostnaderna kan exempelvis nämnas handelsvaror inkl. lagerförändring, råvaror, material m.m., personalkostnader, avskrivningar, nedskrivningar av anläggningstillgångar (ej finansiella), återföring av nedskrivning av anläggningstillgångar (ej finansiella) och ränteintäkter/-kostnader.

6.3.4 Uppgifter för mervärdesbeskattningen

Huvudregeln om vilka uppgifter som skall lämnas i en skattedeklaration finns i 10 kap. 17 § skattebetalningslagen (1997:483). Från och med den 1 januari 2007 ändras skattedeklarationens mervärdesskattedel. De uppgifter som skall lämnas indelas i sju block.

- Momspliktig försäljning eller uttag exklusive moms
- Utgående moms på momspliktig försäljning eller uttag
- Momspliktiga inköp där köparen är skattskyldig
- Utgående moms på inköp
- Försäljning m.m. som är undantagen från moms
- Ingående moms
- Moms att betala eller få tillbaka

6.4 Företagsenhet

Enligt energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096) skall bedömning göras för företagsenhet (direktivets artikel 11 reglerar företagsenhet). Företagsenhet torde närmast kunna jämföras med begreppen ”verksamhet respektive ”verksamhetsgren” i 3 kap. 2 § andra stycket och 10 kap. 28 § skattebetalningslagen (1997:483) samt 2 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229, IL). Enligt 2 kap. 25 § IL avses med verksamhetsgren sådan del av en rörelse som lämpar sig för att avskiljas till en självständig rörelse.

6.5 Internationell jämförelse

Både Österrike och Finland använder förädlingsvärde vid definitionen av energiintensiva företag. Den av Finland valda definitionen utgår från uppgifter i företagens resultatredovisning. Österrike utgår från mervärdesskatterättsliga begrepp.

Österrike

Både varu- och tjänsteproducerande företag har rätt till återbetalning av skatter på mineraloljor, naturgas och kol. Återbetalningsrätten regleras i lagen om återbetalning av energiskatt (Energieabgabenvergütungsgesetz), som i sin tur hänvisar till mervärdesskattelagstiftningen (Umsatzsteuergesetz). Återbetalningen förutsätter att energiskatten överstiger 0,5 procent av förädlingsvärdet.

Förädlingsvärdet (nettoproduktionsvärde) definieras som skillnaden mellan bruttoproduktionsvärdet och nödvändig insatsförbrukning. Med bruttoproduktionsvärde (omsättning från företaget) avses i huvudsak leveranser och tjänster som produceras av företaget (inom landet, inom EU och till länder utanför EU) samt egenförbrukning. Med egenförbrukning avses användning för privata ändamål. För att beräkna bruttoproduktionsvärdet används väsentligen uppgifter om omsatt belopp från företagets mervärdesskattedeklaration, men även annat underlag – t.ex. uppgifter från företagets redovisning. Inbetalningar som inte utgör ersättning för beskattningsbar omsättning tas inte med vid beräkningen.

I bruttoproduktionsvärdet synes också ingå vinster vid avyttring av anläggningstillgångar (dock ej personbilar), övriga beskattningsbara rörelseintäkter, finansiella intäkter, vinster vid försäljning av värdepapper som utgör omsättningstillgång, beskattningsbara extraordinära intäkter samt egenförbrukning.

Med insatsförbrukning (inköp) avses omsättningar som en annan företagare tillför det företag som ansöker om nedsättning. Dessa omsättningar behöver inte vara skattpliktiga utan kan även vara skattefria. Det kan också röra sig om beskattningsbara omsättningar som sker utanför Österrike, så länge dessa har samband med beskattningsbara omsättningar hos det företag som ansöker om återbetalning. Personalkostnader ingår inte. Som insatsförbrukning räknas inte omsättning som överhuvudtaget inte är beskattningsbar samt utgifter för arbetskraft, vilka avser utgifter för inhyrd personal.

Beräkningen synes ske utifrån följande poster: kostnader för varor och material, kostnader för arbete/bearbetning (dock inte kostnader för personal), avskrivningar på anläggningstillgångar (utom personbilar och ”aktivierte Eigenleistungen”), energikostnader (dock inte egenförbrukning), övriga rörelsekostnader (dvs. avdragsgilla utgifter, men inte skatter, avsättningar, nedskrivning av finansiella tillgångar och överavskrivningar), räntekostnader, återföring av avsättningar, återföring av nedskrivning av finansiella tillgångar, andra inkomster som krävt energiförbrukning och beskattningsbara extra ordinära kostnader samt förutbetalda kostnader.

Företag definieras utifrån reglerna i den österrikiska inkomstskattelagen. Med detta avses en organisatorisk enhet som producerar varor eller tjänster. Återbetalning sker om den erlagda skatten överstiger både

ett gränsvärde (Kürzungsbetrag), vilket uppgår till fem procent av förädlingsvärdet och en egenavgift (Selbstbehalt), vilken för nuvarande uppgår till 400 Euro. Hänsyn tas dessutom till EU:s minimiskattesatser. Det är inte möjligt att utgå från ett nettoproduktionsvärde som understiger noll euro.

Finland

Industriföretag kan efter avslutad räkenskapsperiod ansöka hos finska Tullstyrelsen om s.k. accisåterbäring för de energiskatter de erlagt. Ett villkor för återbäringen är att de acciser som företaget under räkenskapsperioden betalat och de acciser (punktskatter) som ingått i priset på anskaffade produkter utgör mer än 3,7 procent av företagets förädlingsvärde. Med förädlingsvärde avses det sammanlagda beloppet av rörelsevinst(-förlust), avskrivningar och värdenedgång samt personalkostnader korrigerat med skatteåterbäringens belopp.

Företagen har rätt att beträffande den överstigande delen av skattebelastningen ansöka om att 85 procent av de acciser som betalats för produkterna eller som ingått i anskaffningspriset på dessa återbärs. Av återbäringen utbetalas dock endast den del som överstiger 50 000 Euro. Återbäringen får högst vara lika stor som beloppet av de acciser som betalats för produkter som avses i lagen eller som ingått i anskaffningspriset på dessa produkter. De senaste åren har endast 10–18 företag erhållit denna typ av accisåterbäring.

En företag som bedriver yrkesmässig växthusodling har rätt att på ansökan få tillbaka 3,4 cent per liter för den bränsleaccis som betalats för lätt brännolja och 1,4 cent per kilo för den bränsleaccis som han betalat för tung brännolja, om bränslena använts vid yrkesmässig växthusodling. Accisåterbäring betalas inte om återbäringsbeloppet understiger 580 Euro.

Återbäringsansökan får inte göras separat för ett verksamhetsområde eller en verksamhetsort, utan det sökande företaget skall behandlas som en enhet. Uppgifterna hämtas från företagets bokslut och energiskattedeclarationer. Negativa förädlingsvärden har såvitt kunnat utredas aldrig uppkommit, men torde betraktas som ett värde om noll euro.

6.6 Program för energieffektivisering

Enligt 11 kap. 9 § 6 lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, befrias ett företag från energiskatt på elektrisk kraft om det omfattas av godkännande att delta i program för energieffektivisering. Sådant godkännande meddelas enligt lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering, PFE. Syftet med PFE är att främja en effektiv användning av energi genom att få fler företag att intressera sig för energieffektivisering. Målet är att öka effektiviteten av energianvändning i tillverkningsindustrin med fokus på elkraft. Programmet vänder sig till energiintensiva företag som använder el i tillverkningsprocessen.

Ett företag bedöms vara energiintensivt om inköpskostnader för energiprodukter uppgår till minst 3,0 procent av företagets produktionsvärde och/eller om energi-, koldioxid och svavelskatter på de energi-

produkter och den el som används av företaget uppgår till minst 0,5 procent av företagets förädlingsvärde. Avgränsningarna är hämtade från energiskattedirektivet (prop. 2003/04:170, s. 75 f; rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096). Med företag avses ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som kan driva sin verksamhet självständigt och med egna medel (2 § PFE).

Produktionsvärde kan avse omsättning, inkl. subventioner som är direkt kopplade till produktpriset, med tillägg eller avdrag för förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, med avdrag för inköp av varor och tjänster för återförsäljning, d.v.s. nettoomsättningen (jfr allmänna råd till Statens energimyndighets föreskrifter om program för energieffektivisering STEMFS 2004:7).

Förädlingsvärdet kan avse den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export med avdrag för de sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköpen inklusive import (jfr STEMFS ovan). I definitionen av förädlingsvärde omfattas omsättning enligt mervärdesskattelagstiftningen. Omsättning av varor till andra EU-länder får därmed anses ingå. Från beloppet av sammanlagda omsättningen skall inköp av varor och tjänster som omfattas av mervärdesskattelagstiftningen räknas bort. Dessutom får avdrag göras för import och inköp från andra länder (prop. 2003/04:170, s. 76).

De flesta företag som deltar i PFE har valt att beräkna energiintensiteten enligt definitionen som omfattar produktionsvärdet. Detta torde bero på att de flesta företag inom den tillverkande industrin har mycket höga inköpskostnader för energiprodukter och el. Företagen har för energi och el tagit fram uppgifter om inköpskostnaderna och nettoomsättningen och funnit att de uppfyllt ett av energiintensitetskriterierna. För att beräkna om energiintensitetskriteriet uppfylls med hjälp av förädlingsvärdet skulle sammanställningen vid ansökan om deltagande i programmet avse uppgifter om energi-, koldioxid- och svavelskatterna, vilket sannolikt är mer arbetskrävande att få fram.

6.7 Överväganden

6.7.1 Utgångspunkter

Utgångspunkten för de aktuella regeländringarna är att gällande nedsättningsregel, 9 kap. 9 § LSE, i stort skall kvarstå. Prövningen av ett företags energiintensitet bör utgöra ett första led i nedsättningsprövningen. De regler som föreslås bör vara enkla att hantera för såväl företagen som Skatteverket. Definitionen av energiintensitet bör därför i möjligaste mån, under förutsättning att det inte leder till materiellt ofördelaktiga regler, knytas till de uppgifter företagen redan i dag lämnar till Skatteverket. För att uppnå ett översiktligt och lätthanterligt regelsystem bör också, på samma vis som i Finland och Österrike, endast en av energiskattedirektivets (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energipro-

dukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32993L0096) definitioner av energiintensitets användas.

Den gällande nedsättningsregeln innehåller flera beräkningsmoment. Företagen lämnar uppgifter om bränsleförbrukning, skattesats för koldioxidskatt (för råttolja energiskatt), betald sådan skatt och försäljningsvärde. Enligt Skatteverket är det dock många företag som väljer att överlåta åt verket att ta fram aktuell skattesats och beräkna betald skatt. Dessa företag lämnar bara uppgift om bränsleförbrukningen och försäljningsvärdet. Endast en viss del av skatten skall bli föremål för nedsättning samtidigt som det måste säkerställas att företagen alltid betalar skatt som uppgår till minimiskattenivåerna enligt energiskattedirektivet. Skatteverket utför även sistnämnda beräkningar. Skatteverkets administration är i huvudsak manuell för de ca 750 företag (ca 50 industriföretag och 700 växthusföretag) som medges skattenedsättning enligt det nuvarande systemet.

6.7.2 Närmare om produktions- och förädlingsvärde

Produktionsvärde

I energiskattedirektivets svenska lydelse används begreppet ”varor under tillverkning”. Mot bakgrund av att det i andra språkversioner av energiskattedirektivet används ett begrepp som närmast kan jämföras med ”pågående arbete” (work in progress, les travaux en cours, unfertigen Erzeugnissen) bedöms bestämmelsen omfatta ”pågående arbete”. Energiskattedirektivets definition av produktionsvärde motsvarar i övrigt de principer som uttalats i rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 30.11.1996, s. 1, Celex 31996R2223) och kommissionens förordning (EG) nr 2700/98 av den 17 december 1998 om definitioner av uppgifter för statistik över företagsstrukturer (EGT L 344, 18.12.1998, s. 49, Celex 31998R2700).

Förädlingsvärde

Förädlingsvärdet utgörs i den svenska lydelsen i artikel 17 av energiskattedirektivet av ”den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp inklusive import”.

Begreppet ”skattepliktig” används såväl i svensk mervärdesskattelagstiftning som i artikel 17 i sjätte mervärdesskattedirektivet (rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, EGT L 145, 13.6.1977, s. 1, Celex 31977L0388) för att beskriva för vilka försäljningar eller uttag ur verksamheten (omsättningar) som betalning av mervärdesskatt till staten kan bli aktuell.

Om energiskattedirektivet tillämpas enligt den svenska ordalydelsen skulle endast försäljningar och inköp som är skattepliktiga enligt mervärdesskattelagstiftningen få tas med i beräkningen. En sådan tolkning

avviker från hur förädlingsvärdet bestäms i andra sammanhang, t.ex. beträffande medlemsstaternas räkenskaper (se Rådets förordning [EG] nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen). Tolkningen kan inte heller anses stämma överens med bestämmelsens syfte. Ett företag måste anses energiintensivt ju högre dess kostnader för insatsförbrukning (värdet av de varor och tjänster som används som insats i produktionsprocessen, exklusive fasta tillgångar) är i förhållande till dess intäkter från produktionen. Detta gäller oavsett hur försäljningarna och inköpen bedöms enligt mervärdesskattelagstiftningens bestämmelser om skatteplikt.

I de engelska, franska och tyska språkversionerna av energiskattdirektivet anges

- "the total turnover liable to VAT including export sales minus the total purchases liable to VAT including imports",
- "le chiffre d'affaires total soumis à la TVA, y compris les exportation, diminué de la totalité des achats soumis à la TVA, y compris les importations", och
- "der gemäss Mehrwertsteuerrecht steuerbare Gesamtumsatz einschliesslich der Exportverkäufe, abzüglich des gesamten mehrwertssteuerbaren Ankaufs einschliesslich der Einfuhren".

I dessa språkversioner används inte begreppet "mervärdesskattepliktiga". Detta snävare begrepp uttrycks i de franska och tyska språkversionerna av mervärdesskattedirektivet som "opérations taxées" och "besteuerter Umsätze" (jfr artikel 17 i mervärdesskattedirektivet).

Mot den angivna bakgrunden bör med "den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen" förstås försäljningar och med "sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp" inköp, oavsett om de är skattepliktiga eller undantagna från skatteplikt enligt mervärdesskattedirektivet eller den svenska mervärdesskattelagstiftningen. Ytterligare stöd för ett sådant synsätt ges av att de medlemsstater som infört begreppet "förädlingsvärde" i sin lagstiftning gjort samma tolkning.

Med export får i detta sammanhang anses åsyftas inte bara transaktioner som utgör exportförsäljningar från gemenskapen, utan också försäljningar som sker utanför det område inom vilket mervärdesskattedirektivet skall tillämpas, dvs. försäljningar som sker utanför EU. En sådan tolkning är i linje med vad som kan anses vara bestämmelsens syfte. Andra medlemsstater, t.ex. Finland och Österrike, har också gjort denna tolkning. På motsvarande vis bör med import inte bara avses införsel av varor från en plats utanför EU utan också inköp som sker utanför EU.

6.7.3 Val av definition

Regeringens bedömning: Som grund för att avgöra om ett företag är ett energiintensivt företag enligt LSE skall väljas den definitionen att den nationella betalda skatten, på bränslen som används för uppvärmning eller drift stationära motorer, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet.

Promemorians bedömning: Stämmer överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Statens energimyndighet (STEM)* finner att skälen för valet av 0,5-procentsregeln och att exkludera skatten på el från beräkningsunderlaget är rimliga. STEM ser dock ingen anledning till att 0,5-procents- och 0,8-procentskriterierna används parallellt. Enligt STEM torde det senare kunna tas bort i samband med översynen av näringslivets energibeskattnings. *Cementa, Skogsindustrierna, Lantbrukarnas Riksförbund, Plast- & Kemiföretagen, SveMin, Svenska Gjuteriföreningen, Svenska Kalkföreningen, Svenska Petroleum Institutet* och *Svenskt Näringsliv* anför att båda de energiintensitetsdefinitioner som energiskattedirektivet anger skall kunna utnyttjas eftersom det bl.a. ger ökad flexibilitet och möjlighet att hantera konjunktursvängningar. *Plast- och Kemiföretagen* påpekar även att energiskatten på el bör få räknas med vid bedömningen av energiintensiteten. *Svenskt Näringsliv* anför också att det inte är självklart att förädlingsvärdemodellen hanterar alla i verklig mening energiintensiva företag eller att modellen är mer lätthanterlig, vilket t.ex. framgår av att de flesta företag som ingår i programmet för energieffektivisering valt att använda produktionsvärdesmodellen. Det är inte heller, enligt *Svenskt Näringsliv*, mer logiskt att använda förädlingsvärdemodellen eftersom även resultatet i produktionsvärdesmodellen är en nedsättning av skatten. *Cementa, Jernkontoret, Plast- & kemiföretagen, SveMin, Svenska Gjuteriföreningen* och *Svenska Kalkföreningen* anser vidare att företag som har metallurgiska eller mineralogiska processer skall definieras som energiintensiva företag. *Svenskt Näringsliv* instämmer häri och anser att en sådan definition följer av systemets natur och logik. *Gröna näringsens riksorganisation (GRO)* påpekar att införandet av energiskattedirektivets energiintensitetsdefinition, samtidigt som 0,8-procentsregeln kvarstår, innebär att dubbla kvalifikationsregler kommer att tillämpas för skattenedsättning. Enligt GRO torde en sådan reglering stå i strid med direktivet. *Sveriges Tvätteriförbund AB* och *TvNo Textilservice* begär att tvätteriföretagen skall betraktas som industriföretag vilket skulle innebära en rättvis energibeskattnings av en energiintensiv industri.

Skälen för regeringens bedömning

Förädlingsvärdesmodellen

Om definitionen av energiintensitet skall knytas till de uppgifter företagen lämnar redan i dag, har en definition med utgångspunkt i förädlingsvärdet företräde. Definitionens tillämpning kräver uppgifter om skatt på bränslen och förädlingsvärde, vilka kan hämtas ur uppgifter som redan nu lämnas till Skatteverket.

Den nationellt betalda skatten, med vilken förädlingsvärdet jämförs, bör begränsas till att endast omfatta skatt på bränslen. Svavelskatten bör dock inte ingå i jämförelseunderlaget, eftersom den skatten inte omfattas av energiskattedirektivet. När det gäller energiskatten på el ligger den, för de sektorer som kan få skattenedsättning enligt 0,8-procentsregeln, i princip på EU:s minimiskattenivå. Vidare kan industriföretag ges befrielse från energiskatten på el genom deltagande i program för

energieffektivisering (PFE), se vidare nedan. Med hänsyn härtill bör energiskatten på el inte få räknas med i underlaget för bedömningen av företagets energiintensitet. Den bör i stället – i likhet med den skattenedsättning som nu sker med stöd av 0,8-procentsregeln – endast omfatta skatt på bränslen. Vad *Plast- & Kemiföretagen* har anfört i denna del utgör inte grund för någon annan bedömning. Det är även lämpligt att, inom ramen för den mer begränsade förändring som nu föreslås av beskattningen, så långt det är möjligt, bygga på de uppgifter som företagen redan lämnar till Skatteverket för prövning av nedsättning av koldioxidskatten.

Definitionen av förädlingsvärdet utgår ifrån företagets sammanlagda omsättning samt sammanlagda inköp. Uppgifter om den sammanlagda omsättningen och de sammanlagda inköpen sammanfaller helt med uppgifter i företagets räkenskaper och uppgifter som lämnas inom ramen för företagsbeskattningen (jfr 3 kap. 12 § årsredovisningslagen [1995:1554] och bilagorna 2 och 3 till samma lag samt avsnitt 6.3). Den administrativa bördan för både företagen och Skatteverket blir därmed låg. Även verkets kontrollverksamhet underlättas genom att det är fråga om uppgifter som företagen redan lämnar. I sammanhanget kan noteras att Skatteverket inte funnit det möjligt att koppla definitionen av förädlingsvärde till uppgifter om transaktioner inom ramen för mervärdesbeskattningen, i stället för företagsbeskattningen.

En definition med utgångspunkt i produktionsvärdet förutsätter kännedom om energikostnader, inklusive skatt på bränslen, och produktionsvärde. Uppgifter om energikostnader för förbrukat bränsle lämnas inte till Skatteverket i dag. Några offentliga uppgifter om genomsnittspriser eller liknande för de olika bränsleslagen synes inte heller finnas. Detta innebär en viss ökad administration för framför allt Skatteverket och mindre möjligheter för verket att som i dag bistå företagen vid nedsättningsprövningen. För att kunna beräkna produktionsvärdet behövs också uppgifter om företagets omsättning, värdet för lagerförändringar för färdiga varor och pågående arbete samt för varor för återförsäljning. Särredovisade uppgifter om dessa saknas helt i mervärdesbeskattningsunderlaget och delvis i företagsbeskattningsunderlaget.

Mot den angivna bakgrunden talar övervägande skäl för att definitionen av energiintensitet knyts till betald skatt på bränslen och förädlingsvärde. Det kan också noteras att såväl Finland som Österrike har infört en definition som grundar sig på förädlingsvärde. En rad remissinstanser har emellertid anmärkt häremot och påpekat att man vill kunna utnyttja de två energiintensitetsdefinitioner som energiskattedirektivet anger alternativt. Enligt dessa remissinstanser skulle en sådan möjlighet ge ökad flexibilitet för företagen. Det är också en lämpligare lösning, menar *Svenskt Näringsliv*, eftersom det inte är självklart att förädlingsvärdesmodellen hanterar alla i verklig mening energiintensiva företag eller att modellen är mer lätthanterlig, vilket t.ex. kan anses framgå av att de flesta företag som deltar i PFE har valt att använda produktionsvärdesmodellen. De skäl regeringen angivit ovan får dock alltså anses tala för det mer lätthanterliga system som föreslås. Att en sådan lösning skulle innebära några allvarigare nackdelar, trots de av remissinstanserna anförda osäkerheterna, har inte framkommit. Om större olägenheter trots allt uppkommer finns också alltid möjligheten att åtgärda dessa i en separat

ordning. Enligt vad som sägs i följande avsnitt kan inte heller PFE-systemets konstruktion anses ha någon avgörande betydelse för vilket definitionsval som görs i förevarande sammanhang.

Ett ytterligare tungt skäl för valet av förädlingsvärdesmodellen är att avsikten med nedsättningsregeln är att minska effekten av skattebelastningen, inte energikostnaderna. Energipriserna bestäms i hög grad på den internationella marknaden. Eftersom syftet med nedsättningsregeln är att begränsa det nationella skatteuttaget och inte att, via skattesystemet, indirekt subventionera företagets inköp av energiprodukter, bör definitionen av energiintensitet endast utgöras av 0,5-procentkriteriet. Svenskt Näringsliv menar dock att det inte är mer logiskt att använda förädlingsvärdesmodellen, eftersom även resultatet i produktionsvärdesmodellen är en nedsättning av skatten. Det kan emellertid konstateras att det endast är i förädlingsvärdesmodellen som redan betald skatt får en mer direkt betydelse i den beräkning som föregår en eventuell nedsättning av energiskatten enligt 0,8-procentsregeln. Mot denna bakgrund kvarstår regeringens bedömning.

Några remissinstanser anser att företag som har metallurgiska eller mineralogiska processer skall definieras som energiintensiva företag. Regeringen konstaterar att artikel 17 i energiskattedirektivet inte ger utrymme för en sådan karakterisering.

Sveriges Tvätteriförbund och *TvNo Textilservice AB* begär att tvätteri-företagen skall betraktas som industriföretag, vilket skulle innebära en rättvis energibeskattnings av en energiintensiv industri. Denna fråga är dock, enligt regeringens mening, något som lämpligen behandlas i ett annat sammanhang än den anpassning som nu görs av den svenska energibeskattnings till energiskattedirektivet.

STEM och *GRO* reser vissa invändningar mot den parallella användningen av 0,5-procents- och 0,8-procentskriterierna vid nedsättningsprövningen. Regeringen vill återigen peka på att den anpassning som nu görs av 0,8-procentsregeln sker med utgångspunkt i att den gällande nedsättningsregeln i stort skall kvarstå. Eventuella mer omfattande förändringar i regelns konstruktion bör företrädesvis behandlas i en annan ordning. Vidare förhindrar inte energiskattedirektivet en mer detaljerad reglering så länge den, såsom den föreslagna nedsättningsprövningen, uppfyller direktivets krav på energiintensitet.

Program för energieffektivisering

Fr.o.m. den 1 januari 2005 gäller regler som ger energiintensiva industriföretag, som deltar i PFE, möjlighet att medges befrielse från energiskatten på el i utbyte mot att de genomför åtgärder som leder till en effektivare elanvändning. Vid tillämpning av PFE-lagstiftningen har företagen möjlighet att använda endera av de definitioner av energiintensitet som ges i artikel 17.1 energiskattedirektivet. I PFE-lagstiftningen kan sålunda företagen välja att beräkna antingen om inköpskostnaderna för energiprodukter och el uppgår till minst 3 procent av företagets produktionsvärde eller om skatterna (energi-, koldioxid- och svavelskatt) på dessa energivaror uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet.

Lagstiftningsarbetet i samband med införandet av PFE-systemet var tidspressat och det var inte möjligt att hinna med en djupgående analys

av för- och nackdelar med respektive definition. Mot den bakgrunden infördes i princip ordagrant den relevanta direktivtexten i 4 § lagen (2004:1996) om program för energieffektivisering, dvs. båda möjligheterna enligt direktivet kan utnyttjas av företagen. Detta bör inte hindra att nu, sedan en mer ingående analys gjorts i Skatteverkets rapport, en mer begränsad definition på energiintensivt företag väljs vid tillämpning av 0,8-procentsregeln. I vad mån detta förslag bör påverka den framtida utformningen av vilka företag som får delta i PFE får övervägas vidare inom Regeringskansliet (jfr regeringens uttalanden i prop. 2003/04:170 s. 139 om avsikten att följa effekterna av PFE-systemet på olika områden).

6.7.4 Definitionen av energiintensivt företag

Regeringens förslag: Vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§ LSE skall avses med

företag: ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren,

energiintensivt företag: ett företag i vars verksamhet det under en basperiod förbrukats bränsle för uppvärmning eller för drift av stationära motorer eller förbrukats värme, som framställts från bränsle av någon annan, i sådan omfattning att den kvarstående energi- och koldioxidskatten på bränslena, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. och återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § LSE har utnyttjats, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet,

bränsle: alla bränslen utom bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b LSE,

basperiod: det räkenskapsår som slutar under det kalenderår ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § LSE avser eller den sammanlagda period som utgörs av detta räkenskapsår och det närmast föregående räkenskapsåret,

förädlingsvärde: skillnaden mellan företagets sammanlagda omsättning och sammanlagda inköp,

sammanlagd omsättning: intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning och övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter,

sammanlagda inköp: alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

Personalkostnader, inräknat arbetsgivaravgifter och kostnader för inhyrd personal, skall inte utgöra rörelsekostnader. Nedsättning av skatt som medges enligt 9 kap. 9 § LSE skall inte minska rörelsekostnaderna.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att den del av bestämmelsen om beräkning av energiintensitet som anger att det skattebelopp som skall beaktas är ”den kvarstående skatten på bränslen sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. LSE har utnyttjats” bör kompletteras med en hänvisning även till 9 kap. 5 §. LSE. *SveMin* och *Svenskt*

Näringsliv framhåller att bedömningsperioden för energiintensitet bör vara en råvarukonjunkturcykel, dvs. cirka 15 år.

Skälen för regeringens förslag

Lagteknisk utformning

Lagtekniskt bör införandet av begreppet ”energiintensivt företag” hanteras på följande vis. Nedsättningsregeln i 9 kap. 9 § LSE bör inte tyngas med de förhållandevis omfattande kriterier som krävs för att avgöra om ett företag är energiintensivt. Av regeln bör enbart framgå att nedsättningen förutsätter att företaget är energiintensivt. De olika kriterierna placeras i stället lämpligen i en ny paragraf i lagens första kapitel som bl.a. innehåller ett antal andra definitioner (1 kap. 8 § LSE). Härutöver görs vissa kompletterande, främst redaktionella ändringar i 9 kap. 9 och 9 b §§ LSE.

Den betalda nationella skatten på bränslen som utgör jämförelseunderlag

Den skatt som bör jämföras med förädlingsvärdet är den koldioxidskatt, samt beträffande råttolja energiskatt, som företaget skulle ha betalat på de bränslen som förbrukats för uppvärmning och drift av stationära motorer, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt de olika reglerna i 6 a kap. LSE har utnyttjats. Vad som avses är således den kvarvarande skattebelastningen sedan bl.a. skattefriheten för s.k. råvaruanvändning (enligt 6 a kap. 1 § 1 LSE) och den generella skattenedsättningen för industrin samt jord-, skogs- och vattenbruk beaktats.

Skatteverket menar att den del av bestämmelsen om beräkning av energiintensitet som anger att det skattebelopp som skall beaktas är ”den kvarstående skatten på bränslen sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. LSE har utnyttjats” bör kompletteras med en hänvisning även till 9 kap. 5 § LSE. Regeringen delar verkets bedömning.

Den s.k. basperiod för vilken energiintensiteten – och således bl.a. skattebelastningen – skall beräknas kan stämma överens med det kalenderår företagets ansökan om skattenedsättning enligt 0,8-procentsregeln avser. Möjlighet bör dock också ges för företaget att använda räkenskapsår alternativt den längre period som utgörs av de två senaste räkenskapsåren. Ett par remissinstanser menar att basperioden skall vara ca 15 år. Regeringen finner dock, inte minst på grund av de kontrollsvårigheter som kan uppkomma, en sådan längre period mindre lämplig.

Energiintensitetsbedömningen skall enligt förslaget göras i samband med den årliga ansökan om skattenedsättning enligt 0,8-procentsregeln. Därmed skiljer sig energiintensitetsdefinitionen som förs in i LSE från definitionen i lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering där en bedömning av energiintensiteten görs inför att en programperiod påbörjas och därefter gäller under hela den vanligen femåriga programperioden.

Förädlingsvärde

Vid bedömning av förädlingsvärdet enligt energiskattedirektivet är det omsättning och inköp som omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde som skall ligga till grund för förädlingsvärdet. Förädlingsvärdet kan därmed bestämmas till skillnaden mellan den sammanlagda omsättningen och de sammanlagda inköpen för företaget. För att närmare ange vilka transaktioner som skall omfattas bör, i likhet med det som gäller rörande principer för förädlingsvärde inom andra områden, användas begrepp respektive termer och uttryck för ekonomiska poster avseende rörelseintäkter och kostnader i företagets räkenskaper. En sådan tillämpning stämmer också överens med motsvarande skattelagstiftning i Finland. De i definitionen använda begreppen samt termerna och uttrycken bör därmed ha samma innebörd som i årsredovisningslagen (1995:1554, ÅRL) och enligt god redovisningssed. På så sätt minskar de oklarheter som kan uppkomma för företagen när de skall bedöma om olika transaktioner skall omfattas eller ej.

Att utgå från posten nettoomsättning stämmer väl överens med att förädlingsvärdet enligt energiskattedirektivet skall utgå från den sammanlagda omsättningen, dvs. samtliga försäljningar, som omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde. Nettoomsättning utgörs av intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet (3 kap. 12 § ÅRL). Nettoomsättningen omfattar samtliga sålda varor och utförda tjänster, dvs. även sådana som är undantagna från mervärdesskatteplikt.

Vidare bör definitionen av förädlingsvärde, i likhet med den i Finland införda definitionen, medge att rörelsekostnaderna inte minskas med sådan nedsättning av skatt som medges enligt begränsningsregeln.

Inköp av t.ex. inventarier och byggnader omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde och därmed, till skillnad från vid t.ex. statistiska ändamål (rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen, EGT L 310, 30.11.1996, s. 1, Celex 31996R2223), av definitionen i energiskattedirektivet. Även försäljningar av anläggningstillgångar omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde. Det finns därmed utrymme i energiskattedirektivet för att medge avdrag för avskrivningar och nedskrivningar av tillgångar samt att ta med vinster och förluster vid försäljningar av sådana. Det förefaller rimligt att även medge att kostnader för investeringar i anläggningstillgångar får dras av i form av avskrivningar och nedskrivningar. Vad som skall beaktas är de företagsekonomiska (planenliga) avskrivningarna. En följd av att medge avdrag för avskrivningar och nedskrivningar är att även försäljningar av anläggningstillgångar i form av vinster och förluster skall ingå i bestämmandet av förädlingsvärdet.

Lön till anställd personal och andra personalkostnader, såsom arbetsgivaravgifter, utgör inte inköp som omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde och får därmed inte dras av. Detta är i överensstämmelse med principerna om arbetskraftskostnad inom ramen för medlemsstaternas räkenskaper. Inom ramen för definitionen i energiskattedirektivet får medlemsstaterna tillämpa mer restriktiva begrepp. Det finns därmed inga hinder för att jämställa kostnader för t.ex. inhyrd personal

med personalkostnader. Företag hyr i varierande utsträckning in personal som komplement till eller i stället för att ha egen anställd personal. Kostnader för inhyrd personal särredovisas dock ej. Det kan även uppkomma problem att skilja uthyrning av personal från konsulttjänster. Företeelsen torde dock beröra endast ett mindre antal av de aktuella företagen. För att inte gynna dessa företag i förhållande till företag som har egen anställd personal samt för att inte ge incitament till skattedrivna konstruktioner, bör kostnader för inhyrd personal i likhet med regleringen i Österrike jämföras med kostnader för anställd personal.

Enligt EG-domstolens praxis inom mervärdesskatteområdet gäller att räntor som betalas till ett företag som ersättning för inlåning på bankkonto eller placeringar i värdepapper såsom statsobligationer eller bankcertifikat eller räntor som uppbärs av ett bolag som ersättning för lån, till skillnad från vad som gäller för utdelningar, omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde. Detta eftersom betalningen av dessa räntor, till skillnad från t.ex. utdelningar, utgör vederlag för tillhandahållande av kapital till förmån för tredje man (se dom av den 22 juni 1993 i mål C-333/91, Sofitam, REG 1993, s. I-3513, punkt 13, dom av den 11 juli 1996 i mål C-306/94, Régie dauphinoise, REG 1996, s. I-3695, punkt 17, dom av den 14 november 2000 i mål C-142/99, Floridienne och Berginvest, REG 2000 s. I-9567, punkt 26, och dom av den 29 april 2004 i mål C-77/01, Empresa de Desenvolvimento Mineiro SGPS SA (EDM), REG 2004, s. I-04295, punkt 49, 65, 67 och 69). Detta gäller när de berörda transaktionerna genomförs i affärsmässigt eller kommersiellt syfte, som bland annat kännetecknas av en vilja att få avkastning på det investerade kapitalet (punkt 67). Det finns utrymme i energiskattedirektivet att inom ramen för definitionen av förädlingsvärde medge avdrag för räntekostnader och som följd av detta föreskriva att ränteintäkter tas upp. Skatteverket har funnit att det för bedömningen av om ett företag skall anses energiintensivt eller ej i praktiken inte innebär någon skillnad om avdrag medges för räntekostnaderna eller ej. Det förefaller ändå rimligt att, i likhet med lagstiftningen i Österrike, medge avdrag för räntekostnader och följaktligen föreskriva att ränteintäkter tas upp.

Företagsenhet

Energiskattedirektivet medger möjlighet att bestämma förädlingsvärdet för en företagsenhet. Definitionen av företagsenhet kan närmast jämföras med begreppen verksamhet och verksamhetsgren som används i redovisnings- och skattelagstiftning (se även avsnitt 6.4). Företagen bör ges möjlighet att välja att bestämma förädlingsvärdet för verksamhet eller verksamhetsgren.

6.8 Minimiskattenivåer uttrycks i euro

Regeringens förslag: De minimiskattenivåer för bränslen som alltid skall betalas vid skattenedsättning enligt 0,8-procentsregeln skall anges i euro. Omräkning av beloppen i euro skall ske enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Svenska Petroleum Institutet (SPI) anser att Skatteverket regelmässigt skall informera om aktuella minimiskattenivåer i svenska kronor, som skall beaktas vid tillämpningen av 0,8-procentsregeln.

Skälen för regeringens förslag: Energiskattedirektivet anger minimiskattenivåerna för bränslen i euro. För att undvika lagändringar med anledning av valutakursförändringar bör nivåerna även i LSE anges i euro. Behovet av minimiskattenivåer angivna i svenska kronor bör hanteras genom att en omräkning kan göras vid beräkningen av nedsättningen för varje kalenderår. Omräkning av beloppen i euro skall ske enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. Skatteverket kan informera om de aktuella minimiskattesatserna i svenska kronor som gäller för ett visst kalenderår.

SPI anser att Skatteverket regelmässigt skall informera om aktuella minimiskattenivåer i svenska kronor. Regeringen konstaterar att det informationsbehov SPI nämner torde kunna hanteras genom Skatteverkets normala informationsverksamhet.

Förslaget föranleder ändringar i 9 kap. 9 § LSE.

7 Övriga frågor

7.1 Ändrad tid för ansökan om återbetalning av skatt

Regeringens förslag: Den tidsgräns som finns i lagarna om skatt på gödselmedel, om tobaksskatt, om alkoholskatt och om skatt på energi beträffande när ansökan om återbetalning av skatt skall lämnas till Skatteverket ändras från inom ett till inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Länsrätten i Dalarnas län finner det mycket tillfredsställande att tiden för att inge en ansökan om återbetalning av skatt förlängs. Lantbrukarnas riksförbund och Lantmännen energi tillstyrker förslaget. Skatteverket anför att utökningen av ansökningsfristen till tre år innebär en avsevärt utökad kredittid för de företag som fått för stor nedsättning enligt ett preliminärt beslut enligt 9 kap. 9 b § LSE.

Bakgrunden till regeringens förslag: Den som inte är skattskyldig kan – när de skattepliktiga produkterna används för ett skattebefriat ändamål eller där skatt av någon annan anledning inte skall betalas i Sverige – i vissa fall hos Skatteverket ansöka om återbetalning av betald skatt. Bestämmelser om återbetalning av skatt regleras i 8 § andra stycket lagen (1984:1776) om skatt på gödselmedel (LSG), 29 § andra stycket och 30 § tredje stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt (LTS), 28 § andra stycket, 29 § tredje stycket och 30 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt (LAS) samt 9 kap. 7 §, 8 a § andra stycket, 9 § femte stycket och 10 § tredje stycket liksom 11 kap. 12 § tredje stycket och 13 § tredje stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE).

Gemensamt för dessa bestämmelser är att ansökan om återbetalning, nedsättning eller compensation skall omfatta en period om antingen ett kalenderkvartal eller en 12-månadersperiod och skall lämnas till Skatteverket inom ett år efter kvartalets eller 12-månadersperiodens utgång. Den aktuella begränsningen i tiden har dock av olika anledningar lett till att skatt i vissa fall betalas trots att varorna använts för ett skattebefriat ändamål eller i fall där skatt av någon annan anledning inte skall betalas i Sverige.

Skatteverket har i en skrivelse till regeringen (dnr Fi2005/3394) påpekat att en återkommande situation, där skatt i vissa fall betalas trots att varorna använts för ett skattebefriat ändamål, är att en upplagshavare har gjort avdrag för skatt med hänvisning till 32 § första stycket 10 LAS eller 7 kap. 1 § första stycket 5 LSE och att det vid Skatteverkets kontroll visar sig att förutsättningar för sådant avdrag inte förelegat, eftersom köparen inte varit godkänd skattebefriad förbrukare. När Skatteverket underkänner upplagshavarens avdrag debiterar denne i stället köparen ett belopp motsvarande den skatt som påförs. I fall mer än ett år har förflutit vid tidpunkten för Skatteverkets beslut, finns det ingen möjlighet för köparen att ansöka om återbetalning. Detta medför att köparen tvingas betala skatt även om varorna använts för ett skattefritt ändamål. Eftersom ansökan om återbetalning kan göras först efter att Skatteverket beslutat att inte godta upplagshavarens avdrag, blir möjligheten att ansöka om återbetalning avhängig av när Skatteverket gör kontrollen och hur lång tid det tar för Skatteverket att fatta beslut.

I ovan angiven skrivelse har Skatteverket vidare påpekat att även andra situationer kan leda till att ansökningar om återbetalning av skatt kommer in för sent. De flesta ansöker om återbetalning varje kvartal. Vissa söker i stället en gång per år, genom att skicka in fyra ansökningar samtidigt. Beträffande de senare fallen beskriver Skatteverket att sökanden kan gå miste om återbetalning av skatt, om det vid tiden för ettårsfristens utgång inträffar något som medför hinder för sökanden att skicka in ansökan. Sådana för sent inkomna ansökningar ger upphov till ett flertal domstolsärenden, framför allt i länsrätt.

Skälen för regeringens förslag: Den främsta orsaken till att fristen bör förlängas beror på de situationer som enligt ovan uppkommer i samband med att Skatteverket underkänner ett avdrag hos en skattskyldig vilket medför att köparen av varan som en följd av detta i stället är berättigad till återbetalning av skatt. Tidsfristen för ansökan om återbetalning av skatt har då inte sällan redan löpt ut. Tidsfristen bör mot

bakgrund av detta därför förlängas. En utvidgning av tidsgränsen för att ansöka om återbetalning av skatt bör kunna förlängas till tre år. Då möjliggörs återbetalning av skatt även vid omprövning inom en tvåårsfrist. Även i övrigt är det lämpligt att bestämma tidsfristen för återbetalning av skatt till tre år.

Tidsfristen för möjligheten att ansöka om återbetalning av skatt enligt de aktuella lagarna bör vara konsekvent. Tidsgränsen för när ansökan om återbetalning av skatt skall lämnas till Skatteverket ändras därför från inom *ett* år till inom *tre* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Skatteverket ifrågasätter förlängningen av återbetalningstiden avseende rätten till skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln. Enligt regeringens mening har emellertid inte några starka skäl framkommit för att frångå en konsekvent hantering av återbetalningsmöjligheterna i de aktuella lagarna.

Förslaget föranleder ändringar i 8 § LSG, 29 och 30 §§ LTS, 28–30 §§ LAS samt 9 kap. 7 §, 8 a §, 9 §, 9 b § och 10 §, liksom 11 kap. 12 och 13 §§ LSE.

7.2 Återkallelse av godkännande som skattebefriad förbrukare

Regeringens förslag: Godkännande av skattebefriad förbrukare skall får återkallas om förbrukaren begär det.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Från och med den 1 oktober 2001 infördes bestämmelser som innebär att skattefria inköp av alkohol och bränsle endast kan göras av den som av beskattningsmyndigheten godkänts som skattebefriad förbrukare (prop. 2000/01:118, bet. 2000/01:SkU26, rskr. 2000/01:240). Endast den som med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig får godkännas som skattebefriad förbrukare (s. 89). När bestämmelserna om skattebefriad förbrukare infördes angavs bl.a. vilka förutsättningar som skulle vara uppfyllda för att ett godkännande av skattebefriad förbrukare skulle återkallas (a. prop. s. 95 f). De förutsättningar som då ansågs kunna föranleda att godkännande återkallades framgår av 31 g § lagen (1994:1564) om alkoholskatt (LAS), liksom av 8 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE). Enligt dessa bestämmelser får ett godkännande av skattebefriad förbrukare återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns, alkoholvaror eller bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet, förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter om bokföring enligt vissa angivna bestämmelser eller förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483). I propositionen Program för energieffektivisering, m.m. infördes bestämmelser om godkännande av skattebefriad förbrukare av elektrisk kraft i 11 kap. 11 c § LSE (prop. 2003/04:170 s. 32 f.). Bestämmelserna om återkallande av godkännande av skattebefriad förbrukare motsvarar delvis den reglering som gäller för återkallande av

godkännande som skattebefriad förbrukare av bränsle (a. prop. s. 33 och 93).

Sedan tidigare gäller enligt 11 § LAS och 4 kap. 5 § LSE avseende godkännande av upplagshavare eller av skatteupplag att det sådant godkännande får återkallas även om bl.a. upplagshavaren begär det.

Det finns inget skäl till varför det inte, som således gäller för godkännande av upplagshavare, skall finnas en bestämmelse om att ett godkännande av en skattebefriad förbrukare skall kunna återkallas om förbrukaren begär det. Mot bakgrund härav föreslås därför att ett sådant godkännande skall få återkallas om en förbrukare begär det.

Förslaget föranleder ändringar i 31 g § LAS samt 8 kap. 3 § och 11 kap. 11 c § LSE.

7.3 Beskattning av externt producerad värme som används i viss industriell verksamhet

Regeringens förslag: Möjligheten till återbetalning av delar av skatten på bränsle och el som förbrukats vid framställning av externt producerad värme, som levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, utvidgas till att också omfatta återbetalning av hela skatten på bränsle och el som förbrukats i vissa industriella processer.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Plast- & Kemiföretagen, Svensk Fjärrvärme* och *Svenskt Näringsliv* tillstyrker förslaget. *Plast- & Kemiföretagen* och *Svensk Fjärrvärme* anser dock att även el som förbrukas för s.k. hjälpkraft bör omfattas av förslaget i syfte att fullfölja ambitionen att undvika en konkurrenssnedvridande beskattning.

Bakgrunden till regeringens förslag: I 6 a kap. 1 § LSE finns bestämmelser om skattebefrielse för bränsle som används för vissa närmare angivna ändamål. Sålunda får ett företag som förbrukar bränsle för framställning av mineraloljeprodukter, kolbränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren full befrielse från såväl energi- och koldioxidskatt som svavelskatt (se 6 a kap. 1 § 6 LSE; jfr de förslag till ändrad lydelse av paragrafen som föreslås i avsnitt 4.3). Befrielse från hela energiskatten och med 79 procent av koldioxidskatten gäller vidare för förbrukning som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet (se 6 a kap. 1 § 9–11 LSE). Vad gäller energiskatten på el gäller full skattebefrielse vid framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6 och en lägre energiskattesats om 0,5 öre per kilowattimme tillämpas för förbrukning som sker i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet (se 11 kap. 3 § första stycket 1, 9 § 3 samt 12 § LSE). El som används för distribution av externt producerad värme genom s.k. hjälpförbrukning (t.ex. pumpar, fläktar, motorer till transportörer, m.m.) får, enligt Skatteverkets tolkning, inte räknas med i

underlaget för skatteåterbetalning enligt 9 kap. 5 § LSE (jfr RSV Sp 1999:1, avsnitt 12).

I syfte att undvika konkurrenssnedvridningar i värmeproduktionen finns i 9 kap. 5 § LSE regler som innebär att det inte har någon betydelse från skattesynpunkt om ett företag själv producerar den energi som används vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet eller om företaget köper energin från en extern producent, vanligen ett kraftvärme- eller fjärrvärmeverk. Det förekommer också i viss utsträckning att ett energibolag förvärvar värmeanläggningen hos ett industriföretag och driver den värmeproduktionen i sin regi. Enligt bestämmelsen medges värmeproducenten i de nu angivna fallen återbetalning av skatt på el respektive bränsle i samma utsträckning som det nedsättningsberättigade företaget själv skulle ha haft rätt till nedsättning om företaget bedrivit värmeproduktionen i egen regi.

AB Nynäs Petroleum har i en skrivelse till Finansdepartementet påpekat att skattereglerna vid framställning av mineraloljor enligt 6 a kap. 1 § 6 LSE är gynnsammare om företag som framställer mineraloljor väljer att själv producera den värme som används i de industriella processerna än om värmen köps in från en extern leverantör. I det förstnämnda fallet medges full skattebefrielse för de bränslen respektive el som används, medan endast den delvisa skattebefrielse som gäller vid all industriell tillverkning kommer den externt producerade värmen till del. Vidare anser bolaget att någon inskränkning till att endast omfatta el som omvandlats till värme inte bör gälla för beräkningen av återbetalning av energiskatt på el som använts för att framställa externt producerad värme.

Skälen för regeringens förslag: Det är angeläget att skattereglerna i möjligaste mån utformas så att olika former av konkurrenssnedvridning undviks. En lika behandling bör således eftersträvas av beskattningen av värme som används för olika skattebefriade användningsområden. Det är därför lämpligt att nu utvidga möjligheterna för en värmeproducent, som levererar värme till ett företag som använder värmen för ett skattebefriat ändamål, att även i andra fall än som nu omfattas av reglerna i 9 kap. 5 § LSE ges rätt till återbetalning av skatten på den el och de bränslen som gått åt för att framställa värmen. Som *AB Nynäs Petroleum* har påpekat bör sådan rätt ges för värme som levererats för förbrukning vid framställning av produkter som avses i 6 a kap. 1 § 6. Värmetillförsel från en extern leverantör kan också ske till andra industriella processer, vars bränsleförbrukning omfattas av full skattebefrielse. Det kan röra sig om t.ex. olika metallurgiska processer, även om de höga temperaturer som krävs i dessa processer oftast gör fjärrvärme till ett mindre lämpligt alternativ. Även sådana värmeleveranser bör dock, i den mån de förekommer, omfattas av de utvidgade möjligheterna till skatteåterbetalning.

Med s.k. hjälpförbrukning av el som sker i samband med värmeproduktionen avses t.ex. drift av pumpar och fläktar som i och för sig är nödvändiga för att driva en värmeanläggning men som inte kan anses direkt användas för värmeproduktion. Skatt på sådan hjälpförbrukning får i dag, enligt Skatteverkets tolkning av gällande rätt i sina rekommendationer RSV Sp 1999:1, avsnitt 12, inte räknas med i det skattebelopp som kan återbetalas vid externa värmeleveranser till tillverknings-

industrin eller för växthusuppvärmning. Regeringen finner för närvarande inte skäl att lägga fram förslag till en sådan lagändring som *Plast- & Kemiföretagen* och *Svensk Fjärrvärme* yrkat.

Förslaget föranleder ändringar i 9 kap. 5 § LSE (jfr punkten 2 av övergångsbestämmelserna).

8 Konsekvenser och ikraftträdande

8.1 Lagändringarnas konsekvenser

I syfte att uppnå överensstämmelse med gemenskapsrätten införs en energiintensitetsbedömning som ett grundläggande kriterium för vilka företag som har rätt till skattenedsättning enligt 9 kap. 9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Beräkningarna av om kraven på energiintensitet uppfylls kan visserligen innebära en något ökad börda för de berörda företagen och Skatteverket. Samtidigt kan konstateras att den nya regeln bygger på uppgifter som företagen redan i dag lämnar till Skatteverket, varför den administrativa bördan för både företagen och verket sammantaget blir låg. Regeringen har således bemödat sig om att utforma ett system som i möjligaste mån undviker dubbelarbete vid framtagandet av nödvändiga uppgifter. Enligt Skatteverkets bedömning medför förslaget att ett tiotal växthusföretag, som i dag får skattenedsättning enligt 0,8-procentsregeln, går miste om denna nedsättning då de inte längre uppfyller kravet på energiintensitet. Beloppsmässigt rör det sig dock i samtliga dessa fall om endast en skattenedsättning på några hundratals kronor som inte kommer företaget till godo. Övriga företag, som i dag får nedsättning av koldioxidskatten genom 0,8-procentsregeln, bedöms uppfylla de nu föreslagna kraven på energiintensitet. Verket uppskattar sina kostnader för utveckling av bl.a. blanketter och IT-stöd till ca 500 000 kr samtidigt som de löpande kostnaderna bedöms öka något med anledning av förslagen. Skatteverkets något ökade arbetsbörda och kostnader skall hanteras inom befintliga anslagsramar.

De ändringar av förfaranderegler som föreslås berör aktörer som i flertalet fall redan i dag är skattskyldiga för energiskatter och bedöms inte i någon högre grad öka företagets arbetsbörda. Vid utformningen av det sätt som föreslagna fall av skattebefrielse skall komma företagen till del, har regeringen särskilt beaktat den administrativa bördan för företagen. Sålunda föreslås i flera fall undantag från skatteplikt och inte avdrag i deklaration eller återbetalning av betald skatt.

Den tidsgräns på ett år, beträffande när ansökan om återbetalning av skatt enligt olika punktskattelagar skall lämnas till Skatteverket, ändras till tre år. Detta är en förbättring för sökandena som ges ökade möjligheter att ta tillvara sin rätt. Förslaget om beskattning av externt producerad värme som används i viss industriell verksamhet är positivt ur företagets synvinkel, så till vida att konkurrenssnedvridningen mellan olika former av värmeproduktion minskas.

Förslagen om utvidgad skattefrihet för bränslen i metallurgiska och mineralogiska processer innebär minskad risk för konkurrenssnedvridningar, dels i förhållande till aktörer i andra länder där bränslen för

aktuell användning endast undantagsvis beskattas, dels mellan liknande processer. I allt väsentligt sker en miljöstyrning som motsvarar den hitillsvarande skatten genom att EU:s system för handel med utsläppsrätter omfattar de berörda anläggningarna. Övriga förslag bedöms inte ge upphov till några särskilda miljöeffekter.

För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslagen endast ha marginell påverkan. Någon större förändring av antalet skattskyldiga förutses inte. När det gäller förslaget om ändringar i den s.k. 0,8-procentsregeln bedöms i princip alla som får nedsättning i dag även få det fortsättningsvis. Någon ökad måltillströmning kan följaktligen inte förutses av detta skäl. Domstolarnas eventuella ökade arbetsbörda skall hanteras inom befintliga anslagsramar.

8.2 Offentligfinansiella effekter

Förslagen som gäller beskattning av bränslen får offentligfinansiella effekter på vissa områden. Förslagen som avser en utvidgad skattefrihet till samtliga skattepliktiga bränslen som används i metallurgiska processer samt en anpassning av betydelsen av begreppet metallurgisk process innebär marginella offentligfinansiella effekter. Anledningen är att bränslena används inom anläggningar som omfattas eller kommer att omfattas av EU:s handelssystem med utsläppsrätter. I budgetpropositionen för 2006 (prop. 2005/06:1) föreslogs att koldioxidskatten slopas helt för de bränslen som förbrukas i industrianläggningar samt för högeffektiv kraftvärme som omfattas av handelssystemet. Koldioxidskatten för bränslen som förbrukas i övriga anläggningar i energisektorn föreslogs sättas ned med belopp som motsvarar 13 öre per kg koldioxid. Budgetförsvagningen bedömdes till 860 miljoner kronor i prop. 2005/06:1. Riksdagen har dock ännu inte kunnat behandla lagförslaget eftersom det först måste godkännas av kommissionen från statsstödssynpunkt. Enligt 2006 års ekonomiska vårproposition (prop. 2005/06:100) är avsikten fortfarande att koldioxidskatten skall slopas för bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandel, men åtgärden senareläggs till den 1 januari 2007. Det är regeringens bedömning att riksdagen, sedan erforderligt statsstödsgodkännande erhållits, kan ta upp förslaget till fortsatt behandling med tillämpning i enlighet med vad som aviserats, d.v.s. från och med den 1 januari 2007. I och med den handelsperiod för utsläppsrätter som inleds 2008 skall en breddad definition tillämpas av vilka förbränningsanläggningar som skall ingå i handelssystemet (se prop. 2005/06:184 s. 83 ff., bet. 2005/06:MJU15, rskr. 2005/06:343, SFS 2006:645). Budgetförsvagningen beräknas till 180 miljoner kronor år 2008 när antalet anläggningar som omfattas av utsläppshandel ökar.

Förslagen som avser en utvidgad skattefrihet till samtliga skattepliktiga bränslen som används i metallurgiska processer samt en anpassning av betydelsen av begreppet metallurgisk process föreslås tillämpas först från och med den 1 januari 2008. Bränslen i metallurgiska processer som föreslås få koldioxidskattebefrielse i lagrådsremissen kommer helt att omfattas av handelssystemet år 2008. 10 miljoner kronor är in-tecknade i statsbudgeten eftersom bränsleförbrukning omfattas av nuvarande systemet för handel med utsläppsrätter. 160 miljoner kronor kommer att

intecknas eftersom bränsle förbrukas i anläggningar som skall omfattas av handelssystemet från år 2008. Befrielse från svavelskatten i metallurgiska processer bedöms leda till en budgetförsvagning om 10 miljoner kronor år 2008.

Förslaget som avser skattefrihet för bränslen som används i mineralogiska processer beräknas medföra en budgetförsvagning på cirka 20 miljoner kronor år 2007. Detta avser förbrukning i anläggningar som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter. Den förbrukning i mineralogiska processer som sker i anläggningar som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter har redan intecknats i statsbudgeten. Den del som redan är intecknad utgör 120 miljoner kronor för år 2007.

De offentligfinansiella effekterna som uppstår till följd av den nu föreslagna skattefriheten för koksugns gas har genom förslaget om slopad, respektive nedsatt, skatt för bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandeln redan intecknats i statsbudgeten. Det är cirka 10 miljoner kronor som intecknats i statsbudgeten.

Förslaget som avser skattefrihet för energiprodukter som används för framställning av energiprodukter innebär att skattefrihet införs för framställning av bituminösa blandningar baserade på naturlig bitumen eller naturasfalt. Detta beräknas medföra en budgetförsvagning på cirka 10 miljoner kronor år 2007.

Förslagen om att skatteplikten för stadsgas utvidgas till att omfatta gasen i sin helhet, samt att den beskattas i enlighet med likvärdigt bränsle beräknas leda till en budgetförstärkning på cirka 40 miljoner kronor år 2007.

Förslaget att införliva energiskattedirektivets definition på energiintensitet som krav för att få nedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregeln innebär att några enstaka växthusföretag bedöms mista sin skattenedsättning enligt denna regel. De offentligfinansiella effekterna av detta förslag bedöms vara marginella.

Förslaget att utvidga möjligheten till återbetalning av skatt på externt producerad värme bedöms även det få marginella offentligfinansiella effekter.

Redovisningen i tabell 8.1 avser det skatteintäktsbortfall som uppstår utöver den skattebefrielse som medges genom förslaget om slopad koldioxidskatt för bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandel samt bränslen som används enligt den breddade definitionen av förbränningsanläggningar från och med år 2008.

Tabell 8.1 Periodiserad nettoeffekt för offentlig sektor 2007-2009 samt varaktig nettoeffekt, miljoner kronor

	2007	2008	2009	Varaktig nettoeffekt
Metallurgiska processer, svavelskatt	0	-10	-10	-10
Mineralogiska processer	-20	-20	-20	-20
Framställning av energiprodukter (bitumen)	-10	-10	-10	-10
Beskattning av stadsgas	40	40	40	40
Summa	10	0	0	0

Om regeländringen om befrielse från koldioxidskatt i den handlande sektorn inte kan träda ikraft innebär det en budgetförstärkning om cirka 1 040 miljoner kronor år 2008 (budgetförsvagning om 860 miljoner kronor enligt prop.2005/06:1 och 180 miljoner kronor som följer av förslagen i prop. 2005/06:184). Om regeländringen inte kan träda i kraft innebär det samtidigt en budgetförsvagning om ca 120 miljoner kronor år 2007 och 300 miljoner kronor från och med år 2008 angående förslagen i lagrådsremissen.

Tabell 8.2 Periodiserad nettoeffekt för offentlig sektor 2007-2009 samt varaktig nettoeffekt om regelförändring om befrielse från koldioxidskatt i den handlande sektorn inte kan träda i kraft, miljoner kronor

	2007	2008	2009	Varaktig nettoeffekt
Metallurgiska processer, koldioxidskatt	0	-170	-170	-160
Metallurgiska processer, svavelskatt	0	-10	-10	-10
Mineralogiska processer	-140	-140	-140	-130
Koksugns gas	-10	-10	-10	-10
Framställning av energiprodukter (bitumen)	-10	-10	-10	-10
Beskattning av stadsgas	40	40	40	40
Summa	-120	-300	-300	-280

Några ytterligare offentligfinansiella effekter av förslagen i lagrådsremissen kan inte förutses.

8.3 Ikraftträdande

Förslagen bör träda i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas från denna tidpunkt utom såvitt avser de nya reglerna för metallurgiska processer. Den utvidgning som föreslås av skattefriheten för bränslen i metallurgiska processer ryms till viss del redan nu inom det nuvarande tillämpningsområdet för EU:s system för handel med utsläppsrätter. I och med den handelsperiod som inleds 2008 är avsikten att en breddad definition

skall tillämpas av vilka förbränningsanläggningar som skall ingå i handelssystemet (se prop. 2005/06:184 s. 83 ff., bet. 2005/06:MJU15, rskr. 2005/06:343, SFS 2006:645). Sålunda kommer t.ex. valsverken att omfattas av handelssystemet. Härigenom motsvaras den slopade skatten på bränslen, som nu föreslås, i sin helhet av en motsvarande miljöstyrning genom EU:s system för handel med utsläppsrätter. Mot den angivna bakgrunden bör de föreslagna förändringarna tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2008.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

8 §

Ändringen, som innebär att tidsgränsen för ansökan om återbetalning av skatt förlängs från ett till tre år, behandlas i avsnitt 7.1.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

29, 30 och 40 a §§

Ändringarna, som innebär att tidsgränsen för ansökan om återbetalning av skatt förlängs från ett till tre år, behandlas i avsnitt 7.1.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

28, 29 och 30 §§

Ändringarna, som innebär att tidsgränsen för ansökan om återbetalning av skatt förlängs från ett till tre år, behandlas i avsnitt 7.1.

31 g §

Ändringen innebär att en ny punkt 5 läggs till som grund för återkallelse enligt paragrafens första stycke. Denna punkt reglerar det fall då den skattebefriade förbrukaren själv begär att godkännandet skall återkallas, jfr avsnitt 7.2.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

2 a §

Skattepliktiga produkter enligt energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG, EGT L 283, 31.10.2003, s. 51) identifieras i stor utsträckning genom det tulltaxenummer enligt EU:s gemensamma tulltaxa enligt

vilket de klassificeras (s.k. KN-nr). Motsvarande ordning gällde enligt det tidigare mineraloljedirektivet (rådets direktiv 92/81/EEG).

Eftersom produkter på flera ställen i LSE identifieras med hjälp av KN-nr, införs nu en generell definition av detta begrepp i en ny paragraf. Tidigare har definitionen endast funnits på det första stället i lagen, där begreppet KN-nr förekom.

Definitionen motsvarar artikel 2.5 i energiskattedirektivet. EU:s tull-taxa ändras vanligen en gång per år och det bör noteras att det inte är KN-nr enligt den vid varje tid gällande tidpunkten som används i LSE. I stället är i paragrafen uttryckligen angivet vilken version av KN-numren som skall tillämpas i LSE.

Enligt artikel 2.5 andra stycket i energiskattedirektivet skall Punktskatteskommittén varje år fatta beslut om uppdatering av KN-numren för de produkter som nämns i energiskattedirektivet. Sådana beslut får inte leda till några materiella förändringar, utan skall endast ses som en anpassning till aktuella KN-nr. Det kan t.ex. förekomma att ett nummer av tullklassificeringsskäl delas upp i flera nummer. Ännu har något sådant beslut om uppdatering inte fattats i Punktskatteskommittén. När så sker, bör en sådan ändring lämpligen genomföras i LSE genom en uttrycklig lagändring.

3 §

Paragrafen kommenteras närmare i avsnitt 4.3 och motsvaras av artikel 2.1 i energiskattedirektivet.

3 a §

I *första stycket* anges för vilka produkter den s.k. suspensionsordningen enligt cirkulationsdirektivet (rådets direktiv 92/81/EEG) skall tillämpas. Det gäller således de särskilda kontrollbestämmelserna om övervakning och flyttning av produkter som följer av avdelningarna II och III i detta direktiv. Paragrafen motsvaras av artikel 20.1 i energiskattedirektivet. Motsvarande ordning, med en begränsad grupp produkter som omfattas av suspensionsordningen, har tidigare gällt för mineraloljor enligt regler i mineraloljedirektivet. För vissa av de tillkommande produkterna (se första stycket 1, 7 och 8) gäller suspensionsordningen endast när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. Detta s.k. avsiktsrekvisit kommenteras i avsnitt 4.6.2.

I fråga om *andra stycket* är de ändrade KN-numren en följdändring av att dessa ändrats i första stycket. Utan att någon ändring i sak avses, har ordet ”bultleveranser” bytts ut mot ”yrkesmässiga bulktransporter” i syfte att uppnå en bättre språklig överensstämmelse med motsvarande regel i energiskattedirektivet (se artikel 20.1 c). Ordet ”yrkesmässig” bör ges den innebörd som följer av definitionen i 1 kap. 4 §.

8 §

I paragrafen ges definitioner av olika begrepp som används för att fastställa om ett företag är energiintensivt och i denna egenskap har rätt till skattenedsättning enligt bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§. Definitionen av ett energiintensivt företag stämmer i huvudsak överens med reglerna i artikel 17.1 a i energiskattedirektivet. I lagstiftningsarbetet har

dock valts att inte räkna med energiskatten på el i underlaget för bedömningen av energiintensiteten. Jfr vidare avsnitt 6.7.4.

Företag

Vanligtvis torde ett företag grunda sin ansökan om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 § - och därmed också sin beräkning av energiintensiteten – på beräkningar för hela företaget. Enligt artikel 11.2 i energiskattedirektivet får bedömningen av energiintensitet göras för en del av ett företag eller en juridisk person om denna till sin organisation utgör en enhet som kan driva verksamhet med egna medel (företagsenhet). Företagsenhet torde närmast kunna jämföras med begreppen ”verksamhet” respektive ”verksamhetsgren” i 3 kap. 2 § andra stycket och 10 kap. 28 § skattebetalningslagen (1197:483), SBL, samt 2 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229) IL. Möjligheten som ges i artikel 11.2 i energiskattedirektivet införs nu LSE. Det rör sig således om att i vissa fall göra bedömningen, av energiintensiteten och den därav följande möjligheten till skattenedsättning, utifrån en mindre enhet än hela den juridiska person som utgör företaget. Om den nedsättningsberättigande verksamheten utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren följer av bestämmelserna att förädlingsvärdet får beräknas för verksamheten eller verksamhetsgrenen. Begreppen skall ha samma innebörd som i SBL respektive IL. Med verksamhetsgren avses därmed sådan del av en rörelse som lämpar sig för att avskiljas till en självständig rörelse.

Energiintensivt företag

För att kontrollera att den som ansöker om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 § är ett energiintensivt företag uppställs olika kriterier, vars olika delbegrepp definieras i 1 kap. 8 §. Det är endast om sökanden uppfyller kriterierna på energiintensitet som företaget kan gå vidare och beviljas nedsättning av skatten. Nedsättningen av skatten beviljas för den bränslemängd som förbrukats i den verksamhet som omfattas av begreppet företag enligt ovan.

Med ”skatten” avses den skattebelastning som kvarstår efter att möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. och återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § har utnyttjats. Svavelskatten omfattas inte av reglerna i energiskattedirektivet. Denna skatt kan därför inte användas för att uppnå ett krav på energiintensitet, som grundas på direktivets regler. Hänsyn får alltså endast tas till den energiskatt på råttolja och den koldioxidskatt på andra bränslen som finns kvar för företagen, sedan de generella skattelättnaderna för tillverkningsindustrin samt jordbruks-, skogsbruk- och vattenbruksverksamhet har räknats bort. Motsvarande gäller för skattelättnader för bränslen som förbrukats för framställning av externt producerad värme som använts för dessa ändamål. Eftersom kriteriet på energiintensitet utgörs av skatten i relation till förädlingsvärdet, ingår inte bränslen som används för helt skattefria områden, som t.ex. råvarubränslen eller bränslen i metallurgiska processer, i beräkningsunderlaget för energiintensiteten.

Inköp av externt producerad värme bör vid bedömning av energiintensiteten jämföras med företagets egen förbrukning av bränsle för uppvärmning. Härigenom undviks konkurrensnedvridningar. En sådan bestämmelse finns redan i dag för beräkningen av den skattenedsättning

som sker med stöd av 0,8-procentsregeln (se 9 kap. 9 § andra stycket). När de bränslen som används för att framställa den externt producerade värmen räknas med i den skatt som skall sättas i relation till förädlingsvärdet bör detta skattebelopp beräknas med beaktande av rätten till fri fördelning mellan de insatta bränslena hos värmeproducenten. Som framgått ovan avses dock härvid det kvarvarande skattebeloppet, sedan återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 § LSE räknats bort.

Bränsle

Som framgår av definitionen av energiintensivt företag får endast bränsle som förbrukats för uppvärmning eller för drift av stationära motorer räknas med vid fastställandet av om företaget är energiintensivt. I följd härav bör bensin och högbeskattad olja, som utgör sedvanliga motorbränslen, inte få tas med vid beräkningen. Detta gäller alltså även dessa bränslen faktiskt skulle ha använts för uppvärmning eller drift av stationära motorer.

Basperiod

Det bör noteras att bestämmandet av om ett företag är energiintensivt och omfattningen av den nedsättning som kan beviljas är två skilda förfaranden, som delvis kan grunda sig på olika uppgifter. Företagets uppgifter under *ett* räkenskapsår ligger vanligen till grund för beräkningen av energiintensiteten. Räkenskapsåret torde visserligen vanligen sammanfalla med det kalenderår för vilket företaget ansöker om skattenedsättning för. Det bör dock även vara möjligt att använda företagets räkenskapsår i de fall detta inte stämmer överens med kalenderår. I denna situation skall användas uppgifter knutna till det räkenskapsår som slutar under det kalenderår, för vilken ansökan om skattenedsättning görs. Av olika anledningar kan det räkenskapsår som slutar under det kalenderår, som ansökan om skattenedsättning avser, inte vara representativt för företagets industriella verksamhet. Ett exempel kan vara att omfattande investeringar gjorts under detta år. Det bör därför vara möjligt för företaget att beräkna energiintensiteten för den längre period som utgörs av de två senaste räkenskapsåren.

Termen ”basperiod” används vid beräkningen av båda huvudkomponenterna i bedömningen av energiintensiteten, dvs. såväl bränslemängden och den aktuella skatten som det förädlingsvärde som detta skattebelopp skall jämföras med.

Sålunda skall bränsleförbrukningen och skatten på denna under basperioden ligga till grund för bedömningen av om gränsen 0,5 procent av förädlingsvärdet har uppnåtts. En beräkning av energiintensiteten skall göras inför varje ansökan om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 §.

Förädlingsvärde

Förädlingsvärdet utgörs enligt definitionen av skillnaden mellan den sammanlagda omsättningen och de sammanlagda inköpen, som har gjorts av företaget under basperioden. Bestämmelsen kommenteras närmare i avsnitt 6.7.4.

Sammanlagd omsättning

Definitionen har som utgångspunkt all nettoomsättning jämte uttag såväl inom som utanför EU. Samtliga tillhandahållanden av varor och tjänster inom landet som sker mot vederlag utgör sådana transaktioner som skall omfattas. Även sådana försäljningar som är undantagna från skatteplikt enligt mervärdesskattelagstiftningen ingår därmed i nettoomsättningen. Såväl försäljning till och inom andra EU-länder som försäljning till och i länder utanför EU ingår också. Därutöver skall även export, dvs. tillhandahållanden utanför EU, omfattas. Med export menas i detta sammanhang transaktioner utanför det område inom vilket mervärdesskattedirektivet skall tillämpas, dvs. transaktioner utanför EU.

Definitionen omfattar också periodiseringsposter som förändring av varulager och pågående arbete. Även övriga rörelseintäkter omfattas. Definitionen innebär att vinster och förluster vid försäljning av anläggningstillgångar skall tas upp. Det är i detta sammanhang den företagsekonomiska vinsten respektive förlusten som avses.

Ränteintäkter omfattas till skillnad från t.ex. utdelning av mervärdesskattens tillämpningsområde och skall ingå i den sammanlagda omsättningen.

Begreppet nettoomsättning har samma innebörd som i 3 kap. 12 § årsredovisningslagen (1995:1554), ÅRL. Begreppet omfattar därmed intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet. Termer och uttryck i övrigt skall ha samma innebörd som i punkterna 1-10, 14 och 16 i bilaga 2 till ÅRL. De ekonomiska poster i fråga återfinns i det räkenskapschema eller den näringsverksamhetsbilaga för inkomst av näringsverksamhet som varje företag lämnar till Skatteverket.

Sammanlagda inköp

Från beloppet för nettoomsättning inom ramen för definitionen av ”sammanlagd omsättning” skall de sammanlagda inköpen dras av. Externa rörelsekostnader såsom för inköp av råvaror och förnödenheter får därmed dras av. Även kostnader för inköp av varor eller tjänster som enligt mervärdesskattelagstiftningen är undantagna från skatteplikt får dras av. Detta gäller också för inköp såväl inom EU som utanför EU. Definitionen av förädlingsvärde medger att rörelsekostnaderna inte minskas med sådan nedsättning av skatt som medges enligt begränsningsregeln. Sådan nedsättning av skatt som medges enligt begränsningsregeln skall därmed inte minska rörelsekostnaderna (se *andra stycket* av paragrafen).

Företagsekonomiska (planenliga) avskrivningar av anläggningstillgångar utgör rörelsekostnader och får därmed dras av vid beräkningen av förädlingsvärdet. Här avses således inte skattemässiga avskrivningar, dvs. avskrivningar utöver planenliga avskrivningar.

Personalkostnader inklusive arbetsgivaravgifter skall inte anses utgöra rörelsekostnader och får inte dras av. Kostnader för inhyrd personal får inte heller dras av (se *andra stycket* av paragrafen).

Såsom framgår under kommentaren ovan till begreppet ”sammanlagd omsättning” omfattas räntor, till skillnad från utdelningar, av mervärdesskattens tillämpningsområde. Räntekostnader skall därmed ingå i

inköpen. Såsom också framgår under denna kommentar har begreppet nettoomsättning samma innebörd som i ÅRL och termer och uttryck i övrigt samma innebörd som i punkterna 1-10, 14 och 16 i bilaga 2 till ÅRL. Även för dessa ekonomiska poster gäller att de återfinns i det räkenskapsschema eller den näringsverksamhetsbilaga för inkomst av näringsverksamhet som varje företag lämnar till Skatteverket.

9 §

Begreppet ”biomassa” förekommer i 2 kap. 11 § 1 samt i 7 kap. 3 § LSE för att definiera ursprunget till vissa produkter. Den definition som ges i paragrafen motsvaras av artikel 16.1 tredje stycket i energiskattedirektivet. I rådsdokument den 14 oktober 2003, 13253/03 ADD 1 har kommissionen och rådet gjort vissa uttalanden till rådets protokoll vid det rådsmöte då energiskattedirektivet antogs. I punkten 9 har kommissionen, till artiklarna 15 och 16, noterat att ”deponigaser, gas från avloppsreningsanläggningar och biogaser omfattas av definitionen av biomassa”.

2 kap.

1 §

Ändringar i tabellen i *första stycket* är främst ändringar till följd av att nya KN-nr och i vissa fall beteckningar gäller för olika bränslen. Under punkten 5 anges numera endast naturgas – i linje med att en minimiskattesats för detta bränsle är fastlagd i energiskattedirektivet – med uttryckliga skattesatser. Metan beskattas, enligt regeln i 3 § andra stycket, i nivå med likvärdigt bränsle, vilket bör anses vara naturgas. Motsvarande beskattningsordning gäller för petroleumkoks, där likvärdigt bränsle bör vara kol enligt punkten 6. Någon faktisk förändring av skattesatserna för vare sig metan eller petroleumkoks är alltså inte avsedd.

Ändringen i *andra stycket* är en följdändring, av att första stycket tagits bort i 4 kap. 12 § dit en hänvisning sker i lagtexten.

2 §

Ändringen i *andra stycket* är en följdändring av att numera endast naturgas anges med uttryckliga skattesatser i tabellen i 1 § första stycket. Metan beskattas således numera enligt 3 § andra stycket i nivå med likvärdigt bränsle, som bör anses vara naturgas. Volymberäkningen vid viss temperatur och tryck bör dock även tillämpas på andra gasformiga bränslen som kan komma att beskattas på samma sätt som naturgas, enligt bestämmelserna i 3 eller 4 §.

3 §

Ändringen från mineraloljeprodukter till energiprodukter är en direkt följd av det ändrade tillämpningsområdet för det gemenskrättsliga regelverket, som tillkommit genom energiskattedirektivet (jfr under 1 kap. 3 §). Principen om beskattning av andra mineraloljeprodukter än sådana för vilka en uttrycklig skattesats är angiven i 1 § första stycket har haft sin grund i mineraloljedirektivet. Motsvarande bestämmelse finns i artikel 2.3 första stycket i energiskattedirektivet och gäller således nu genom denna paragraf i svensk rätt. Förutom ändringen från mineral-

olja produkter till energiprodukter görs också den anpassningen till energiskattedirektivets regler att skatt skall betalas för en produkt inte endast när den ”säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle” utan också redan när ”den är avsedd att förbrukas” på detta sätt. Några ändringar görs dock inte av reglerna för skattskyldighetens inträde, varför tillägget så vitt kan bedömas inte leder till några mer omfattande effekter för den praktiska hanteringen av skattepliktiga bränslen.

Uppdelningen av mineralolja produkter i sådana som omfattas av 1 kap. 3 a § och övriga sådana produkter har endast betydelse för om vissa förfaranderegler (den s.k. suspensionsordningen, jfr avsnitt 4.6) tillämpas på vissa produkter. Eftersom en sådan uppdelning saknar betydelse för vilka skattesatser som skall tillämpas för olika bränslen, har den av förenklings skäl slopats i paragrafens första stycke.

Övriga ändringar är av språklig art i syfte att uppnå en större överensstämmelse med den officiella svenska översättningen av aktuella bestämmelser i energiskattedirektivet.

4 §

Första stycket 1 grundar sig på artikel 2.3 andra stycket i energiskattedirektivet och motsvarande tidigare regel på mineralolja området enligt artikel 2.3 första stycket första ledet i mineralolja direktivet. I likhet med den ändring som i motsvarande mån görs i 3 § första stycket sker en anpassning till energiskattedirektivets regler så till vida att skatt skall betalas för en produkt inte endast när den ”säljs eller förbrukas som motorbränsle ” utan också redan när ”den är avsedd att förbrukas” på detta sätt. Några ändringar görs dock inte av reglerna för skattskyldighetens inträde, varför tillägget så vitt kan bedömas inte leder till några mer omfattande effekter för den praktiska hanteringen av skattepliktiga bränslen.

Första stycket 2 motsvaras av artikel 2.3 tredje stycket i energiskattedirektivet. Till skillnad från tidigare lydelse av punkten, som grundade sig på artikel 2.3 första stycket andra ledet i mineralolja direktivet, skall inte enbart kolväten i flytande eller gasformig form beskattas utan även fasta kolväten. Torv omfattas dock inte av den gemenskrättsliga lagstiftningen (se artikel 2.4 a i energiskattedirektivet) och inte heller beskattas detta bränsle i dag i Sverige med vare sig energiskatt eller kol-dioxid skatt. Någon ändring av detta förhållande föreslås inte, varför torv undantas från tillämpningen av skattepliktsbestämmelsen i första stycket 2. På samma sätt som i första stycket 1 görs ett tillägg om att skatt skall betalas redan när bränslet är avsett att förbrukas för angivet ändamål.

I avsnitt 4.3.2 kommenteras vad som bör förstås med kolväten samt hur blandning av olika kolväten skall behandlas.

11 §

Första stycket 1

Bestämmelsen utvecklas i avsnitt 4.4.1 och bygger på artikel 16 i energiskattedirektivet. Begreppet ”biomassa” definieras i 1 kap. 9 §.

Första stycket 2

Bestämmelsen utvecklas i avsnitt 4.4.3.

Den hittillsvarande lydelsen av punkten 2 syftade till att skattebefria trädbränslen som används i gasturbiner i kraftvärmeverk, eftersom alla bränslen som används som motorbränsle blir skattepliktiga med stöd av 2 kap. 4 § första stycket 1 (jfr prop. 1994/95:54 s. 97 f.). Även efter de ändringar som nu görs blir alla bränslen som används som motorbränsle skattepliktiga genom den bestämmelsen, varför en undantagsbestämmelse också i fortsättningen är nödvändig för att undvika att trädbränslen som används i gasturbiner beskattas.

Enligt artikel 2.4 a i energiskattedirektivet skall direktivet inte tillämpas på beskattning av produkter som omfattas av KN-nr 4401 (brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen eller dylikt; trä i form av flis eller spån, annat än träspån enligt nr 4404, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former) och 4402 (träkol, inbegripet kol av nötter eller nötskal, även agglomererat). Med hänsyn härtill bör innehållet i punkten 2 utformas mer generellt än tidigare. Tillämpningsområdet för undantaget torde dock även i dess nya lydelse främst bli detsamma som hittills, dvs. förgasade trädbränslen som används i gasturbiner undantas från beskattning. Även andra användningsområden, som t.ex. träkol för gengasdrift av motor drivna fordon, faller dock inom ramen för den nya lydelsen av punkten.

Som redovisas i avsnitt 4.4.3 finns vissa oklarheter om trädbränslen som sorteras ut från hushållsavfall ingår i nu aktuella KN-nr. För att undvika oklarheterna bör uttryckligen träavfall som har sitt ursprung i hushållsavfallet inte omfattas av undantaget.

Första stycket 3

Skattefriheten enligt denna punkt avser bränslen enligt KN-nr 2705 som uppkommit i vissa industriella processer och som är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning, jfr avsnitt 4.4.2. Inom begreppet uppvärmning ryms även, i förekommande fall, att gaserna används för framställning av el, vanligen i kraftvärmeverk. Möjligheten till skattebefrielse bygger på artikel 15.1 1 i energiskattedirektivet. I den mån kraftvärmeproduktionen sker i gasturbiner faller sådan bränsleförbrukning utanför den aktuella möjligheten till skattebefrielse enligt direktivet och skatt skall således tas ut. Så vitt kunnat utrönas förekommer det dock inte att koksugns gas eller masugns gas förbrukas i gasturbiner utan all nuvarande svensk användning av dessa gaser för kraftvärmeproduktion bedöms alltså omfattas av den föreslagna skattefriheten.

Andra stycket

Slopan det av paragrafens andra stycke är en följdändring av den nya lydelsen av första stycket 2. Råtallolja skulle ha kunnat anses som trädbränsle enligt den äldre lydelsen av punkten 2, men omfattas inte av KN-nr 4401 och 4402. Råtallolja klassificeras enligt KN-nr 3803 00 10.

12 § och rubriken närmast före 12 §

Rubriken närmast före 12 § lyder i dag ”Viss försöksverksamhet”. Bestämmelsen i 12 § föreskriver sedan att regeringen i särskilda fall får medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som används i försöksverksamhet inom ramen för pilot-

projekt som syftar till att utveckla mer miljövänliga bränslen. Denna lydelse stämmer överens med artikel 8.2. d i det tidigare mineraloljedirektivet (direktiv 92/81/EEG, EGT L 316 s. 12).

Lydelsen anpassas nu till energiskattedirektivets motsvarande bestämmelse, artikel 15 1 a. Ändringen innebär att rubriken ändras till ”Pilotprojekt”, eftersom ordet ”försöksverksamhet” inte återfinns i energiskattedirektivet och att lydelsen av 12 § justeras så att skattenedsättning eller skattebefrielse kan medges på bränslen som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.

Någon förändring i sak är inte avsedd. Definitionen av vilka kriterier som pilotprojekt skall uppfylla har utvecklats i praxis (se Förstainstansrättens dom den 27 september 2000, *BP Chemicals Ltd mot Europeiska kommissionen*).

3 kap.

2 §

I syfte att uppnå samstämmighet mellan de begrepp som används i första och andra styckena av paragrafen, ändras *första stycket* till att generellt gälla för fasta eller gasformiga bränslen. Ingen av de justeringar som görs i paragrafen innebär således några ändringar i sak.

4 kap.

3 §

Ändringen innebär att *punkten 2 b* slopas. Detta är en följd av att metan inte ryms i den uppräkningslista av bränslen i artikel 20 i energiskattedirektivet som skall hanteras inom EU:s suspensionsordning. Reglerna om upplagshavare och hantering i skatteupplag m.m. skall alltså inte längre tillämpas för metan. I stället gäller de nationella förfarandereglerna enligt 4 kap. 12–15 §§, vilka bl.a. innehåller möjligheter för en näringsidkare som hanterar metan att bli godkänd som lagerhållare (jfr avsnitt 4.7).

12 §

Sverige har valt att behålla hittillsvarande nationella regler om ett slags förenklat system för skattesuspension, genom reglerna om godkända lagerhållare (se 15 §, jfr avsnitt 4.7.1). För den som är godkänd som lagerhållare inträder skattskyldigheten inte vid leveransen av bränslet till honom utan i normalfallet först i och med leverans till någon som inte är godkänd lagerhållare eller vid egen förbrukning (se 5 kap. 3 § 3).

I *punkten 1*, som inte ändras genom förslaget, slås skattskyldigheten fast för den som valt att ansöka om att godkännas som lagerhållare. I och med att beskattningsmyndigheten godkänt honom som lagerhållare får han bl.a. ta emot bränslen från ett annat EG-land utan att skyldigheten att betala skatt inträder vid leveransen, vilket annars skulle bli fallet enligt 5 kap. 2 § 4.

Ändringen i *punkten 2* innebär en anpassning till artikel 21.2 i energiskattedirektivet, där tydliggörs att ordet ”tillverkning” vid tillämpningen av bestämmelserna skattskyldighet i cirkulationsdirektivet skall omfatta också ”utvinning” i förekommande fall. Utvinning sker av fasta bränslen, som kol och koks. Motsvarande bör gälla för torvbränsle, som enligt regler i 3 kap. LSE omfattas av svavelskatt. Genom tillägget av ordet

”utvinning” i första stycket 2 kan den hittillsvarande särregleringen om torvbränsle i andra stycket sista meningen slopas. Där föreskrevs att som tillverkare skulle anses den som tar upp torvbränsle.

I *punkten 3* regleras de fall då andra bränslen än sådana som avses i 1 kap. 3 a § förs in till Sverige av annan än den som är godkänd som lagerhållare. Denne identifieras som skattskyldig enligt denna bestämmelse, medan skyldigheten att betala skatten inträder vid den tidpunkt som anges i 5 kap. 2 § 3.

Artikel 8 i cirkulationsdirektivet innehåller regler om varor som förvärvats av enskilda för deras eget bruk och transporteras av dem själva. I detta fall skall skatt tas ut i det EG-land där varorna har förvärvats. Medlemsstaterna får dock, enligt artikel 9.3 i cirkulationsdirektivet, förskriva att skatt skall tas ut i det EG-land där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor som redan släppts för förbrukning i ett annat EG-land, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av enskilda individer eller för deras räkning. Av artikel 3 i energiskattedirektivet följer att hänvisningar i cirkulationsdirektivet till mineraloljor skall anses omfatta alla energiprodukter. Sverige har använt sig av möjligheten till beskattning enligt artikel 9.3 i cirkulationsdirektivet, vilket innebär att en privatperson med stöd av *punkten 3* kan bli skattskyldig för införsel av t.ex. kol.

SlopanDET av paragrafens andra stycke kommenteras i avsnitt 4.7.2.

13 §

Ändringen i första stycket 2 följer av ändringen i 2 kap. 3 §.

15 §

Ändringen följer av det tillägg som har gjorts i 12 § 2 om att någon som utvinner bränsle jämställs med tillverkare. Eftersom i anledning av detta särregleringen av den som tar upp (utvinner) torv därav slopats i 12 § andra stycket, anges nu i 15 § första stycket 1 att också den som utvinner bränsle kan godkännas som lagerhållare. Hittills har detta automatiskt följt genom den nu slopade regeln i 12 § andra stycket. Bestämmelsen om utvinning av bränslen torde för svenskt vidkommande främst ha betydelse för torvbrytning, men är generellt skriven och gäller även andra fasta bränslen som kan tänkas utvinnas här i landet.

5 kap.

2 §

Ändringen är en följd av att andra stycket slopas i 12 §.

3 §

Ändringarna i punkterna 2 och 3 följer av att andra stycket slopats i 4 kap. 12 § vartill hänvisningar görs i dessa punkter.

4 §

Genom ändringen regleras tidpunkten för skattskyldighetens inträde i det fall när annan än lagerhållare utvinner bränsle som omfattas av regleringen i 4 kap. 12 §.

6 kap.

4 §

I andra och tredje styckena ändras hänvisningar till vissa lagrum, vars numrering har ändrats i detta lagstiftningsärende.

6 a kap.

1 §

Punkten 1

I denna punkt, som ingående behandlas i avsnitt 5.1, anpassas reglerna för skattefrihet i de aktuella fallen till den gemenskapsrättsliga ram som numera gäller enligt artikel 2.4 b första och andra strecksatserna i energiskattedirektivet.

Punkten 5

Ändringen avser en justering av de KN-nr som identifierar bränslena flygbensin respektive flygfotogen (jfr motsvarande ändringar av dessa KN-nr i 2 kap. 1 §).

Punkten 6

Ändringen innebär att bränslen som förbrukas för framställning av energiprodukter, och inte som hittills endast av mineraloljor, kolbränslen och petroleumkoks, omfattas av skattefrihet. Bestämmelsen grundar sig, så vitt gäller energiprodukter, på artikel 21.3 i energiskattedirektivet. Jfr vidare avsnitt 4.3.3.

För att uppnå en likabehandling av samtliga skattepliktiga bränslen tillämpas dock – i likhet med vad som hittills gällt för andra skattepliktiga produkter än sådana som definieras som mineraloljor – bestämmelsen även på skattepliktiga produkter, som inte i sig definieras som energiprodukter. Det kan t.ex. vara fråga om något alternativt drivmedel som beskattas till följd av införandet av artikel 2.3 i energiskattedirektivet eller råttolja eller torv, som är nationellt beskattade bränslen i Sverige.

Punkten 8

Den hittillsvarande lydelsen av denna punkt reglerade skattefrihet för kolbränslen i metallurgiska processer. Omfattningen av skattefriheten för användning i dessa processer behandlas nu i sin helhet i den nya lydelsen av punkten 1. Punkten 8 kan därför upphöra att gälla. Som framgår av punkten 2 av övergångsbestämmelserna skall dock punkten 8 i sin äldre lydelse tillämpas under 2007, i avvaktan på att den nya lydelsen av punkten 1 börjar tillämpas.

Punkten 16

I punkten 16 regleras nu den nyinförda skattefriheten för bränslen som förbrukas vid tillverkning av mineraliska produkter. Denna skattefrihet grundar sig på artikel 2.4 b femte strecksatsen i energiskattedirektivet och behandlas ingående i avsnitt 5.2.

5 §

Ändring är av språklig art i syfte att uppnå en större överensstämmelse med den officiella svenska översättningen av artikel 2.3 i energiskatte-direktivet (jfr kommentarerna i anslutning till 2 kap. 3 §).

7 kap.

3 §

I den nya paragrafen regleras att skatteavdrag får göras dels för de nämnda, rena biobränslena, dels när biobränslena är inblandade i andra bränslen. Produkter enligt KN-nr 3824 90 99 består ofta av blandningar som delvis innehåller produkter som framställts av biomassa. Avsikten med bestämmelsen är också att skatteavdraget för kemiska föreningar som har tillverkats både av fossila och biologiska råvaror endast skall få göras för den del av en molekyl som har biologiskt ursprung.

8 kap.

1 §

Genom ändringen i första stycket kan även inköp för förbrukning för sådana ändamål som regleras i 6 a kap. 1 § 16 ske skattefritt av någon som godkänts som skattebefriade förbrukare. Det rör sig alltså om förbrukning i mineralogiska processer, jfr vidare avsnitt 5.2.

3 §

Ändringen kommenteras närmare i avsnitt 7.2.

9 kap.

5 §

Ändringarna i paragrafen hänför sig huvudsakligen till den fråga som behandlats i avsnitt 7.3. Det rör sig om en utvidgning av möjligheten till återbetalning av skatt på bränsle och el som förbrukats vid framställning av externt producerad värme, som levererats till vissa industriella processer. Till skillnad från den hittillsvarande möjligheten, som endast rört den delvisa återbetalning av skatt som följer av de generellt lägre skatteinivåerna för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, medges nu också full återbetalning av skatt på el respektive bränslen som förbrukats för vissa ändamål (se andra stycket 2). Dessa ändamål utgörs av de som framgår av 6 a kap. 1 § 1 (förbrukning för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning samt s.k. dubbel användning av bränsle), 6 a kap. 1 § 6 (förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren), 6 a kap. 1 § 16 (förbrukning i mineralogiska processer). För elbeskattningsens del rör det sig om ändamål enligt 11 kap. 9 § 2 (huvudsaklig användning för kemisk reduktion eller i elektrolytiska processer), 11 kap. 9 § 3 (förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren) samt 11 kap. 9 § 5 (metallurgiska och mineralogiska processer). Omfattningen av dessa skattebefriade områden utvecklas närmare, så vitt avser bränslebeskattningen, i avsnitt 5. För elbeskattningsens del hänvisas till uttalanden i prop. 2003/04:144.

I samband med dessa ändringar har också vissa redaktionella ändringar gjorts av lagtexten i syfte att göra den mer lättläst. Begränsningen till vilka bränslen som omfattas av möjligheterna till skattenedsättning följer nu direkt av ett undantag i fjärde stycket, i stället för som hittills genom en inskjuten bisats i första stycket. Den särskilda skattesatsen för råttallolja har inarbetats i paragrafens andra stycke i stället för som hittills utgöra ett eget tidigare fjärde stycke.

Ändringen i tredje stycket är språklig och stämmer överens med motsvarande reglering vid bedömningen av bl.a. energiintensiteten enligt 1 kap. 8 §. Kraftvärmeproduktion definieras i 6 a kap. 3 § som ”samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs”.

7 och 8 a §§

Ändringarna, som innebär att tidsgränsen för ansökan om återbetalning av skatt förlängs från ett till tre år, behandlas i avsnitt 7.1.

9 §

I paragrafen finns de materiella bestämmelserna om den skattenedsättning som kan ges energiintensiva företag. Grunden för sådan skattenedsättning finns i artikel 17.1 i energiskattedirektivet, som genom de nu föreslagna ändringarna införlivas i LSE.

En förutsättning för att skattenedsättning skall kunna ges enligt paragrafen är att det företag där förbrukningen av nedsättningsberättigade bränslen sker är energiintensivt. Kriterierna för sådan energiintensitet har lagts fast i 1 kap. 8 § och behandlas i kommentarerna till detta lagrum. Sålunda anges där vad som skall avses med bl.a. företag och de olika komponenter som utgör delposter för fastställandet av det förädlingsvärde till vilket skattebelastningen skall relateras.

Om bedömningen av ett företags energiintensitet gjorts för en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren skall även bedömningen enligt den s.k. 0,8-procentsregel på motsvarande vis göras enbart för den delen av företaget.

Sedan det fastlagts att det företag för vilket skattenedsättning yrkas är energiintensivt, tillämpas den skattenedsättning enligt den s.k. 0,8-procentsregel som följer av paragrafen. Utformningen av denna är materiellt oförändrad. Även om definitionen av energiintensitet enligt 1 kap. 8 § inte innehåller någon begränsning till att företaget hänförs till någon specifik näringslivsgren, gäller också i fortsättningen möjligheten till skattenedsättning enligt 9 kap. 9 § endast för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Denna följer av den oförändrade omfattningen av vilken förbrukning som ger rätt till skattenedsättning.

I syfte att uppnå en mer lättläst lagtext har dock vissa redaktionella ändringar gjorts i *första stycket*. I likhet med vad som hittills gällt får inte nedsättning medges för skatt på bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon. I stället för det tidigare undantaget i slutet av första stycket följer nu denna begränsning direkt genom att det uttryckligen anges att endast bränslen för uppvärmning eller för drift av stationära motorer omfattas. Begränsningen till vilka bränslen som omfattas av möjligheterna till skattenedsättning följer nu direkt av en definition i

1 kap. 8 § av begreppet ”bränsle” vid tillämpningen av den aktuella paragrafen. I stället för att i inledningen göra en hänvisning till de lagtekniska sätt på vilket skattebefrielse kan komma olika aktörer till del, underlättas förståelsen av paragrafen genom att en hänvisning görs till 6 a kap. där de materiella reglerna om skattebefrielse finns.

Ändringen i *andra stycket* är språklig och stämmer överens med motsvarande reglering vid bedömningen av energiintensiteten enligt 1 kap. 8 §. Kraftvärmeproduktion definieras i 6 a kap. 3 § som ”samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs”.

Bestämmelserna i *tredje stycket* om att EU:s minimiskattenivåer alltid måste betalas av det företag som får skattenedsättning stämmer överens med vad som föreskrivs i artikel 17.1 i energiskattedirektivet. I syfte att undvika problem med varierande växelkurser har dock nu valts att ange de skattebelopp som alltid måste betalas i euro. Beloppen uttrycks i de enheter som gäller för de svenska skattesatserna. För tjock eldningsolja, naturgas samt kol och koks skiljer sig dessa enheter från de enheter i vilka minimiskattesatserna har uttryckts i energiskattedirektivets bilaga A, tabellerna B och C. Omräkning har skett enligt gängse omvandlingsfaktorer.

Ändringarna i övrigt i tredje och fjärde styckena följer i huvudsak av att ändringar har gjorts i andra paragrafer. Några ändringar i sak är inte avsedda. KN-numren för vissa av de bränslen som räknas upp i tredje stycket har ändrats (jfr 2 kap. 1 §). För att upprätthålla systematiken med de övriga angivna bränslena bör även KN-nr anges för bränslet gasol i punkten c. En rättelse görs av KN-numret för koks, vilket rätteligen skall vara 2704. I enlighet med terminologin i energiskattedirektivet bör benämningen kol och koks användas i stället för kolbränslen. Petroleumkoks slopas ur uppräknningen i *fjärde stycket*, eftersom bränslet inte längre uttryckligen anges som ett skattepliktigt bränsle i 2 kap. 1 § utan att dess skatteplikt följer av 2 kap. 3 §, då det numera ryms inom begreppet energiprodukter. 0,8-procentsregeln tillämpas dock på samma sätt även på bränslen som beskattas enligt 2 kap. 3 § (se den generella definitionen av begreppet bränsle enligt 1 kap. 8 § och – så vitt avser begränsningen till att belopp motsvarande minimiskattesatserna alltid iakttas – paragrafens femte stycke).

Paragrafens hittillsvarande sista stycke flyttas till första stycket första ledet av 9 b §.

9 b §

Av tydlighetsskäl flyttas bestämmelserna om tidsperioder i samband med en ansökan om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 § till denna paragrafs *första stycke*. Reglerna kompletteras med uppgifter om vad ansökan skall innehålla. Förutom de uppgifter som redan i dag krävs för att beräkna skattenedsättningen enligt 0,8-procentsregeln krävs av sökanden att han skall lämna de uppgifter som enligt 1 kap. 8 § krävs för att en beräkning kan göras om han, för den verksamhet för vilken han ansöker om nedsättning, uppfyller kraven på energiintensitet. Det rör sig således om mängden bränsle som förbrukats under basperioden samt de olika belopp som behövs för att beskattningsmyndigheten skall kunna fastställa

förädlingsvärdet. Den tid inom vilken ansökan skall lämnas in har i enlighet med avsnitt 6.2 ändrats från ett till tre år.

I paragrafens *andra stycke* tydliggörs att beskattningsmyndigheten efter ansökan – likhet med som redan gäller i dag – får bestämma en preliminär skattesats enligt vilken skatt tas ut under ett kalenderår samt relationen mellan sådant preliminärt beslut och det slutliga beslut om nedsättning som fattas efter kalenderårets utgång och de uppgifter som sökanden skall lämna. För att en preliminär skattesats skall kunna tillämpas skall beskattningsmyndigheten (Skatteverket) göra bedömningar av dels att företaget är energiintensivt, dels att rätt till skattenedsättning enligt 0,8-procentregeln föreligger.

Som anmärkts i kommentaren till 1 kap. 8 § torde vanligen den period för vilken skattenedsättning avser, dvs. kalenderår, stämma överens med den basperiod för vilken energiintensiteten beräknas. 1 kap. 8 § ger dock utrymme för att tillämpa annan tidsperiod än kalenderår för energiintensitetsberäkningen.

Det bör även noteras att om sökanden väljer att utnyttja möjligheten att beräkna energiintensiteten för endast en del av sin verksamhet ("egen verksamhet eller verksamhetsgren" enligt 1 kap. 8 §), skall alla uppgifter som lämnas avse den delen av verksamheten. Dessa värden bör, om annan beräkningsgrund saknas, kunna beräknas proportionellt.

Ändringen i *andra stycket* om tidpunkten för när kompletteringar om verkliga uppgifter under kalenderåret samordnas med den förlängning av tidsfristen för återbetalning till tre år, som föreslås i avsnitt 6.2. Genom denna förlängda tidsfrist finns god tid för sökanden att hämta uppgifter som skall användas för beräkning av förädlingsvärdet från sin inkomstdeklaration, eftersom denna enligt reglerna i 4 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, LSK, skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast den 2 maj året efter beskattningsåret.

10 §

Av paragrafen framgår att möjligheten att ansöka om återbetalning av skatt nu utvidgas till att omfatta samtliga bränslen som beskattats i Sverige (jfr avsnitt 4.7.3). Kravet att skatt skall ha betalats i mottagarlandet innan den svenska skatten återbetalas kompletteras, i *första stycket*, med alternativet att bränslet inte beskattats i mottagarlandet, eftersom leverans sker för förbrukning för ett i det andra EG-landet skattebefriat ändamål. Det kan t.ex. vara fråga om kol som levereras till en mottagare i ett annat EG-land för att där användas för elproduktion, som är ett skattefritt användningsområde enligt artikel 14.1 a i energiskattedirektivet. Även andra fall, där mottagarlandet i sin nationella lagstiftning använt sig av energiskattedirektivets andra möjligheter till skattefrihet, kan förekomma. I fråga om råttallolja och torvbränsle, dvs. bränslen som normalt inte beskattas i andra medlemsstater, skall det faktum att bränslet inte är skattepliktigt i mottagarlandet vara en sådan omständighet som avses i första stycket. Motsvarande kan förekomma, innan vissa medlemsstaters övergångsperioder för anpassning till energiskattedirektivets krav på införande av beskattning av kol, har gått till ända.

De närmare reglerna om förfarandet vid återbetalning av skatt, som tidigare funnits i andra – fjärde styckena av paragrafen har – med vissa tillägg – flyttats till två nya paragrafer, 10 a och 10 b §§ (se nedan).

De närmare reglerna för förfarandet vid ansökan, som hittills funnits i andra–fjärde styckena av paragrafen, kompletteras med regler för de situationer som tillkommer genom förslaget. I syfte att göra dessa regler mer överskådliga läggs de i förslaget i två nya paragrafer, 10 a och 10 b §§.

10 a §

I paragrafen – som är ny – återfinns, med vissa redaktionella ändringar, de regler för återbetalning av skatt vid distansförsäljning som tidigare fanns i 10 § andra och tredje styckena. Kravet att sökanden skall visa att skatt skall ha betalats i mottagarlandet innan den svenska skatten återbetalas kompletteras med alternativet att sökanden i stället visar att bränslet inte beskattats i mottagarlandet, men att bränslet är avsett att användas för ett där skattebefriat ändamål.

10 b §

Paragrafen – som är ny – reglerar de närmare reglerna för hur återbetalning skall göras i andra fall än vid distansförsäljning. Reglerna motsvarar de bestämmelser som hittills funnits i 10 § fjärde stycket, med de kompletteringar som görs med anledning av att skatt genom förslaget även kan betalas tillbaka om det avsedda användningsområdet i mottagarlandet är skattefritt samt att återbetalningsreglerna omfattar alla bränslen som beskattats i Sverige. Sålunda skall även i fortsättningen kravet, att leveransen åtföljs av förenklat ledsagardokument enligt 6 kap. 8 § LSE och att godkänt returexemplar av detta skall lämnas in till beskattningsmyndigheten, endast gälla bränslen som avses i 1 kap. 3 a §. Det är endast för dessa bränslen som cirkulationsdirektivets regler om suspensionsordning, ledsagardokument m.m. gäller.

I *första stycket* tydliggörs att bränslet i mottagarlandet, till skillnad från vad som kan vara fallet vid distansförsäljning, skall vara avsett för annat än privat bruk. Huvudprincipen i cirkulationsdirektivet är att skatt skall betalas i det EG-land där varan förbrukas. Artikel 8 i cirkulationsdirektivet innehåller dock ett undantag från den bestämmelsen, vad avser varor som förvärvats av enskilda för deras eget bruk och transporteras av dem själva. I detta fall skall skatt tas ut i det EG-land där varorna har förvärvats. Medlemsstaterna får dock, enligt artikel 9.3 i cirkulationsdirektivet, förskriva att skatt skall tas ut i det EG-land där förbrukningen sker vid förvärv av mineraloljor³⁷ som redan släppts för förbrukning i ett annat EG-land, om dessa produkter transporteras med ovanliga transportsätt av enskilda individer eller för deras räkning. Sverige har använt sig av denna möjlighet. Genom kravet på att bränslet i mottagarlandet skall vara avsett för annat än privat bruk begränsas således tillämpningsområdet för återbetalning av skatt till transaktioner mellan näringsidkare, vilket stämmer överens med artikel 22 första stycket i cirkulationsdirektivet. Avsikten är således inte att skatt skall kunna återbetalas för

³⁷ Av artikel 3 i energiskattedirektivet följer att hänvisningar i cirkulationsdirektivet till mineraloljor skall anses omfatta alla energiprodukter.

olja som transporterats på sätt som avses i artikel 9.3 i cirkulationsdirektivet till en annan medlemsstat, som valt att inte utnyttja möjligheten att ta ut skatt som ges i denna artikel.

11 kap.

11 c §

Paragrafen kommenteras närmare i avsnitt 7.2.

12 och 13 §§

Ändringarna, som innebär att tidsgränsen för återbetalning av skatt förlängs från ett till tre år, behandlas i avsnitt 7.1.

Punkten 2 av övergångsbestämmelserna till 1997:479

Ändringen kommenteras närmare i avsnitt 5.2. Nedsättning av skatt enligt 1,2-procentsregeln tillämpas således, genom ändringen, endast för tid fram till den 1 januari 2007. Det är således senast för kalenderåret 2006 som ansökan kan lämnas in till beskattningsmyndigheten om sådan nedsättning. Sådan ansökan skall lämnas in i enlighet med den oförändrade fristen i punktens tredje stycke.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

De ändrade bestämmelserna träder sin helhet i kraft den 1 januari 2007 (se *punkten 1*). Avsikten är dock att de ändringar av skattefriheten i de metallurgiska processerna, som beskrivs i avsnitt 4.1 och vars nya utformning återfinns i 6 a kap.1 § 1, inte skall börja tillämpas förrän den 1 januari 2008. I syfte att uppnå detta tillämpas under 2007 alltjämt hittillsvarande reglering av skattefriheten för bränslen i dessa processer i 6 a kap. 1 § 1, 8 och 12, dvs. dessa bestämmelser i äldre lydelse (se *punkten 2*). Eftersom en direkt hänvisning till dessa lagrum görs i fråga om vissa bestämmelser om skattebefriad förbrukare och återbetalning av skatt i visst fall (se 8 kap. 1 § och 9 kap. 5 §), ges dessa bestämmelser tillämplighet på ändamål som avses i 6 a kap. 1 § 1 och 8 i dess äldre lydelse samt i fråga om den del av 6 a kap. 1 § 12 som avser befrielse från svavelskatt i metallurgiska processer.

Den nya regleringen av skattefriheten för bränslen i metallurgiska processer i 6 a kap. 1 § 1 börjar således inte tillämpas förrän den 1 januari 2008. Detta skulle medföra att bestämmelsen om undantag från skatteplikt för gaser enligt KN-nr 2705 (koksugns gas, masugns gas m.m.) som uppkommer från bl.a. sådana processer (se 2 kap. 11 § första stycket 3) inte heller skulle kunna tillämpas förrän från och med detta datum. Så vitt kan bedömas uppkommer gaserna i sådana metallurgiska processer som redan genom dagens reglering av skattefriheten i metallurgiska processer i 6 a kap. 1 § 1 och 8 är skattefria. Vid tillämpning av undantaget från skatteplikt för gaserna vid uppvärmning enligt 2 kap. 11 § första stycket 3 under 2007 bör således hänvisningen till 1 § 1 avse 1 § 1 och 8 i äldre lydelse (se *punkten 3* av övergångsbestämmelserna).

9.5 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen
(1997:483)

11 kap.

1 §

Ändringarna i 9 kap. 9 b § lagen (1994:1776) om skatt på energi medför en följdändring i *andra stycket sjätte punkten* på så vis att hänvisningen till paragrafen numera avser det tredje och inte andra stycket.

9.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om
punktskattekontroll av transporter m.m. av
alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter

Ändringarna av dels *rubriken till lagen*, dels *1 kap. 2 §*, följer av att begreppet mineraloljeprodukter i lagen (1994:1776) om skatt på energi har ersatts av begreppet energiprodukter, jfr avsnitt 4.6.2

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §³⁸

Den som inte är skattskyldig kan, i motsvarande fall som avses i 7 § 1 och 4, hos beskattningsmyndigheten ansöka om återbetalning av gödselmedelsskatt.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig och omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartal understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker rätten till återbetalning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

³⁸ Senaste lydelse 2002:407.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 29, 30 och 40 a §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*29 §¹

För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter levereras till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 28 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 28 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Vid övriga leveranser till ett annat EG-land skall ansökan om återbetalning göras innan varorna förs ut ur landet. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till beskattningsmyndigheten gett in dels ett dokument som visar antingen att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där, dels ett av mottagaren undertecknat och återsänt exemplar (returexemplaret) av det ledsagardokument som anges i 26 §. Har en vara beskattats enligt 27 § första stycket, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att transporten påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, skall den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

30 §

Den som i Sverige betalat skatt för varor som sedan exporterats till tredje land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt om inte annat följer av tredje stycket.

En varumottagare som är skattskyldig enligt 13 eller 14 § eller en skatterepresentant enligt 15 §, som i Sverige har betalat skatt för varor som visats ha återsänts till den utländske upplagshavaren skall efter ansökan medges återbetalning av skatten.

¹ Senaste lydelse 2001:516.

Ansökan om återbetalning enligt första eller andra stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan om återbetalning enligt första eller andra stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

40 a §²

Den som i Sverige betalat skatt för tuggtobak som sedan levererats till en köpare i ett annat EG-land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige samt att varorna förts ut ur landet. Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 2005:458.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 28–30 och 31 g §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*28 §¹

För skatt som betalats i Sverige för skattepliktiga varor som därefter levereras till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, kan återbetalning ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 27 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning av i Sverige erlagd skatt vid sådan försäljning som avses i 27 § skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige, samt att varorna beskattats i mottagarlandet.

Vid övriga leveranser till ett annat EG-land skall ansökan om återbetalning göras innan varorna förs ut ur landet. Den som begär återbetalning skall visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige. Återbetalning sker sedan sökanden till beskattningsmyndigheten gett in dels ett dokument som visar antingen att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där, dels ett av mottagaren undertecknat och återsänt exemplar (returexemplaret) av det ledsagardokument som anges i 25 §.

Har en vara beskattats enligt 26 § första stycket, och visar den skattskyldige inom tre år efter det att transporten påbörjades att varan beskattats i ett annat EG-land, skall den skatt som betalats i Sverige återbetalas, om det andra EG-landets skatteanspråk är befogat.

29 §

Den som i Sverige betalat skatt för varor som sedan exporterats till tredje land skall efter ansökan medges återbetalning av skatt om inte annat följer av tredje stycket.

En varumottagare som är skattskyldig enligt 12 och 13 §§ eller en skatterepresentant enligt 14 § som i Sverige har betalat skatt för varor som visats ha återsänts till den utländske upplagshavaren, skall efter ansökan medges återbetalning av skatten.

¹ Senaste lydelse 2001:517.

Ansökan om återbetalning enligt första och andra styckena görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

Ansökan om återbetalning enligt första och andra styckena görs skriftligen hos beskattningsmyndigheten. Ansökan skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

30 §³⁹

Om skattepliktiga varor använts för ändamål som avses i 32 § första stycket 7 av någon som inte är upplagshavare eller skattebefriad förbrukare kan återbetalning av skatten ske efter skriftlig ansökan hos beskattningsmyndigheten.

Ansökan enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

Ansökan enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor. Ansökan skall åtföljas av dokumentation som styrker användningen.

31 g §⁴⁰

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. alkoholvaror används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §, *eller*
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 31 f §,
4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), *eller*
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

³⁹ Senaste lydelse 2001:517.

⁴⁰ Senaste lydelse 2002:420

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi
dels att 2 kap. 9 a § skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 3 och 3 a §§, 2 kap. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 11 och 12 §§, 3 kap. 2 §, 4 kap. 3, 12, 13 och 15 §§, 5 kap. 2–4 §§, 6 kap. 4 §, 6 a kap. 1 §, 8 kap. 1 och 3 §§, 9 kap. 5, 7, 8 a, 9, 9 b och 10 §§, 10 kap. 1, 2, 4 och 5 §§, 11 kap. 11 c–13 §§ samt rubrikerna närmast före 2 kap. 8 och 12 §§ skall ha följande lydelse,

dels att punkten 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (1997:479) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 3 a § skall sättas närmast före 1 kap. 2 a §,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 1 kap. 2 a och 8 §§, 6 a kap. 6 §, 9 kap. 10 a och 10 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

Med KN-nr förstås nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan⁴¹.

3 §⁴²

Med mineraloljeprodukter förstås produkter som hänförs till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och Gemensamma tulltaxan i dess lydelse den 1 oktober 1994

1. KN-nr 2706,

2. KN-nr 2707 10, 2707 20,

Med energiprodukter förstås produkter enligt

1. KN-nr 1507–1518, när produkterna säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,

2. KN-nr 2701, 2702 samt

⁴¹ EGT L 279, 23.10.2001 s. 1.

⁴² Senaste lydelse 2001:518.

2707 30, 2707 50, 2707 91 00,
2707 99 11 och 2707 99 19,

3. KN-nr 2709,

4. KN-nr 2710

5. KN-nr 2711, dock inte
naturgas,

6. KN-nr 2712 10, 2712 20 00,
2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90
39 och 2712 90 90,

7. KN-nr 2715,

8. KN-nr 2901,

9. KN-nr 2902 11 00, 2902 19
90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00,
2902 42 00, 2902 43 00 och 2902
44,

10. KN-nr 3403 11 00 och 3403
19,

11. KN-nr 3811,

12. KN-nr 3817.

2704–2715,

3. KN-nr 2901 och 2902,

4. KN-nr 2905 11 00, som inte
är av syntetiskt ursprung, när
produkterna säljs eller förbrukas
som bränsle för uppvärmning eller
som motorbränsle,

5. KN-nr 3403,

6. KN-nr 3811,

7. KN-nr 3817,

8. KN-nr 3824 90 99, när
produkterna säljs eller förbrukas
som bränsle för uppvärmning eller
som motorbränsle.

3 a §⁴³

I enlighet med vad som särskilt
anges i denna lag tillämpas vissa
förfaranderegler för *mineralolja-*
produkter som hänförs till följande
KN-nr

1. KN-nr 2707 10, 2707 20,
2707 30 och 2707 50,

2. KN-nr 2710 11–2710 00 78,

3. KN-nr 2711, dock inte
naturgas (KN-nr 2711 11 00 och
2711 21 00),

4. KN-nr 2901 10,

5. KN-nr 2902 20, 2902 30,
2902 41 00, 2902 42 00,
2902 43 00 och 2902 44.

I enlighet med vad som särskilt
anges i denna lag tillämpas vissa
förfaranderegler för *energiproduk-*
ter enligt följande KN-nr

1. KN-nr 1507–1518, när
produkterna säljs eller förbrukas
som bränsle för uppvärmning eller
som motorbränsle,

2. KN-nr 2707 10, 2707 20,
2707 30 och 2707 50,

3. KN-nr 2710 11–2710 19 69,

4. KN-nr 2711, dock inte KN-nr
2711 11, 2711 21 och 2711 29,

5. KN-nr 2901 10,

6. KN-nr 2902 20, 2902 30,
2902 41, 2902 42, 2902 43 och

⁴³ Senaste lydelse 1995:1525.

2902 44,

7. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när produkterna säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle,

8. KN-nr 3824 90 99, när produkterna säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle.

I fråga om produkter som hänförs till KN-nr 2710 00 21, 2710 00 25 och 2710 00 59 gäller första stycket endast vid *bulkleveranser*.

I fråga om produkter enligt KN-nr 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 gäller första stycket endast vid *yrkesmässiga bulktransporter*.

8 §

Vid tillämpning av bestämmelserna i 9 kap. 9 och 9 b §§ avses med

företag: ett företag i sin helhet eller en del av ett företag som utgör en egen verksamhet eller verksamhetsgren,

energiintensivt företag: ett företag i vars verksamhet det under en basperiod förbrukats bränsle för uppvärmning eller för drift av stationära motorer och förbrukats värme, som framställts från bränsle av någon annan, i sådan omfattning att den kvarstående skatten på bränslena, sedan möjligheterna till skattebefrielse enligt 6 a kap. har utnyttjats, uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet,

bränsle: alla bränslen utom bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b,

basperiod: det räkenskapsår som slutar under det kalenderår ansökan om nedsättning av skatt enligt 9 kap. 9 § avser eller den sammanlagda period som utgörs av detta räkenskapsår och det närmast föregående räkenskapsåret,

förädlingsvärde: skillnaden mellan företagets sammanlagda omsättning och sammanlagda

inköp,

sammanlagd omsättning:

intäkter från försålda varor och utförda tjänster, inräknat egna uttag, som ingår i företagets normala verksamhet (nettoomsättningen), förändring av varulager, aktiverat arbete för egen räkning och övriga rörelseintäkter samt ränteintäkter,

sammanlagda inköp: alla rörelsekostnader, inräknat avskrivningar och nedskrivningar på tillgångar, samt räntekostnader.

Personalkostnader, inräknat arbetsgivaravgifter och kostnader för inhyrd personal, skall inte utgöra rörelsekostnader. Nedsättning av skatt som medges enligt 9 kap. 9 § skall inte minska rörelsekostnaderna.

Nuvarande lydelse

2 kap.

1 §⁴⁴

Energiskatt och koldioxidskatt skall, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 00 26, 2710 00 27, 2710 00 29 eller 2710 00 32	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	2 kr 84 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 96 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 27 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	3 kr 39 öre per liter
	b) miljöklass 2	2 kr 87 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 99 öre per liter
2. 2710 00 26, 2710 00 34 eller 2710 00 36	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 54 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	5 kr 66 öre per liter
3. 2710 00 51, 2710 00 55, 2710 00 69 eller 2710 00 74– 2710 00 78	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märkämmen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	745 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 344 kr per m ³

⁴⁴ Senaste lydelse 2004:1038.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	b) inte har försetts med märkämmen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig			
	miljöklass 1	1 036 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 645 kr per m ³
	miljöklass 2	1 279 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 888 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 600 kr per m ³	2 609 kr per m ³	4 209 kr per m ³
4. ur 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	144 kr per 1 000 kg	2 744 kr per 1 000 kg	2 888 kr per 1 000 kg
5. ur 2711 29 00	Metan som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
6. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
7. 2701, 2702 eller 2704	Kolbränslen	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg
8. 2713 11 00– 2713 12 00	Petroleumkoks	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § första stycket 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 2006 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Energiskatt och koldioxidskatt skall, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	2 kr 84 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 96 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 27 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	3 kr 39 öre per liter
	b) miljöklass 2	2 kr 87 öre per liter	2 kr 12 öre per liter	4 kr 99 öre per liter
2. 2710 11 31,	Annan bensin	3 kr 54 öre	2 kr 12 öre	5 kr 66 öre

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
2710 11 51 eller 2710 11 59	än som avses under 1	per liter	per liter	per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med <i>märk- och färgämnen</i> eller ger mindre än 85 volym- procent destillat vid 350°C,	735 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 344 kr per m ³
	b) inte har försetts med <i>märk- och färgämnen</i> och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 036 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 645 kr per m ³
	miljöklass 2	1 279 kr per m ³	2 609 kr per m ³	3 888 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 600 kr per m ³	2 609 kr per m ³	4 209 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol som används för			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg	1 350 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	144 kr per 1 000 kg	2 744 kr per 1 000 kg	2 888 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	<i>Naturgas som används för</i>			
	a) drift av motordrivnet fordon, fartyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³	1 110 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	238 kr per 1 000 m ³	1 954 kr per 1 000 m ³	2 192 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	313 kr per 1 000 kg	2 270 kr per 1 000 kg	2 583 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

För kalenderåret 2006 och efterföljande kalenderår skall de i första stycket angivna skattebeloppen räknas om enligt 10 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §⁴⁵

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldigheten inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

⁴⁵ Senaste lydelse 1999:1323.

För *naturgas och metan* skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal.

För *bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5* skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal.

3 §⁴⁶

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för

1. *andra mineraloljeprodukter enligt 1 kap. 3 a §* än sådana som avses i 1 §, *och*

2. *andra mineraloljeprodukter än sådana som avses i 1 kap. 3 a §*, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som *motorbränsle eller för uppvärmning*.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *motsvarande* bränsle enligt 1 §.

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för *andra energiprodukter* än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt säljs eller förbrukas som *bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle*.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *likvärdigt* bränsle enligt 1 §.

4 §⁴⁷

Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra produkter än som avses i 1, 1 a och 3 §§, om en sådan produkt

1. säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller

2. innehåller *minst fem viktprocent flytande eller gasformiga kolväten* och säljs eller förbrukas för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *motsvarande* bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av *flytande eller gasformiga* kolväten.

2. innehåller *annat kolväte än torv* och säljs eller förbrukas som *bränsle* för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för *likvärdigt* bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av kolväten.

Märkämn

Märk- och färgämnen

8 §⁴⁸

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om *märk- och*

⁴⁶ Senaste lydelse 1995:1525.

⁴⁷ Senaste lydelse 2006:592.

⁴⁸ Senaste lydelse 2006:592.

märkännen som avses i 1 § första stycket 3 a.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b skall inte tas ut om oljeprodukten har försetts med *märkännen* som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2 senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Märkning enligt andra stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning i fall som avses i 2.

färgännen som avses i 1 § första stycket 3 a.

Skatt enligt 1 § första stycket 3 b skall inte tas ut om oljeprodukten har försetts med *märk- och färgännen* som avses i 1 § första stycket 3 a

Märkning *och färgning* enligt andra stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning *och färgning* i fall som avses i 2.

9 §⁴⁹

Bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med *märkännen*. Inte heller bränsletank som förser motor på båt med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt. Detta gäller dock inte båtar för vilka fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787).

Bestämmelserna i första stycket gäller även oljeprodukt, från vilken *märkännen* som avses i 8 § första stycket har avlägsnats.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med *märkännen*. Om det finns

Bränsletank som förser motor på motordrivet fordon med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med *märkämne*. Inte heller bränsletank som förser motor på båt med bränsle får innehålla en sådan oljeprodukt. Detta gäller dock inte båtar för vilka fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787).

Bestämmelserna i första stycket gäller även oljeprodukt, från vilken *märkämne* som avses i 8 § första stycket har avlägsnats.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 8 § första stycket är försedd med *märkämne*. Om det finns särskilda

⁴⁹ Senaste lydelse 2001:518.

särskilda skäl kan sådant skäl kan sådant medgivande också Bilaga 1
medgivande också lämnas för lämnas för annan båt.
annan båt.

Beslut om ett medgivande enligt tredje stycket får återkallas, om förutsättningarna för det inte längre finns. Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

11 §⁵⁰

Energiskatt och koldioxidskatt skall inte betalas för

1. metan som framställs genom biologiska processer,

2. trädbränsle som säljs eller förbrukas för motordrift vid samtidig produktion av värme och elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs (kraftvärmeproduktion),

3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

Första stycket 2 gäller dock inte råttallolja.

Första stycket 4 gäller dock för varumottagare och skatte-representant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

Viss försöksverksamhet

Regeringen får i särskilda fall medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som används i försöksverksamhet inom ramen för pilotprojekt som syftar till att utveckla mer miljövänliga bränslen.

1. bränsle enligt KN-nr 4401 och 4402,

2. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,

3. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som till följd av bränslets beskaffenhet förlorats i samband med att det framställts, bearbetats, lagrats eller transporterats.

Första stycket 3 gäller dock för varumottagare och skatte-representant som avses i 4 kap. 8 § endast bränsle som förlorats under transport till varumottagaren.

Pilotprojekt

12§

Regeringen får i särskilda fall medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.

3 kap.

2 §⁵¹

⁵⁰ Senaste lydelse 2006:592.

⁵¹ Senaste lydelse 2001:962.

För *torvbränsle, kolbränsle, petroleumkoks och andra fasta eller gasformiga produkter* tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För fasta eller gasformiga *bränslen* tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För flytande bränslen tas svavelskatt ut med 27 kronor per kubikmeter för varje tiondels viktprocent svavel i bränslet. Vid bestämning av skatten på grund av svavelinnehållet, mätt som viktprocent svavel i bränslet, skall avrundning göras uppåt till närmaste tiondels viktprocent. Om svavelinnehållet överstiger 0,05 viktprocent men inte 0,2 viktprocent skall dock avrundning göras till 0,2 viktprocent.

Svavelskatt tas inte ut för ett flytande eller gasformigt bränsle om dess svavelinnehåll är högst 0,05 viktprocent.

4 kap.

3 §⁵²

Som upplagshavare får godkännas den som i en yrkesmässig verksamhet som bedrivs i Sverige avser att

1. tillverka eller bearbeta bränslen, eller
2. i större omfattning
 - a) hålla bränslen i lager, eller
 - b) återförsälja eller förbruka metan,

2. i större omfattning hålla bränslen i lager.

om han disponerar över ett utrymme som kan godkännas som skatteupplag och han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som upplagshavare.

Upplagshavares tillverkning, bearbetning och lagring av bränslen samt återförsäljning eller förbrukning av metan skall äga rum i godkänt skatteupplag.

Upplagshavares tillverkning, bearbetning och lagring av bränslen skall äga rum i godkänt skatteupplag.

12 §⁵³

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6 och 3 och 4 §§ samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 15 §,
2. i annat fall än som avses i 1, tillverkar eller bearbetar bränsle,
2. i annat fall än som avses i 1, utvinner, tillverkar eller bearbetar

⁵² Senaste lydelse 2001:518.

⁵³ Senaste lydelse 2006:592.

3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in *kolbränsle, petroleumkoks, råttallolja eller torvbränsle* till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in *bränsle* till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

13 §⁵⁴

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råttallolja,
2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8 samt av bränslen enligt 3 och 4 §§ *som inte avses i 1 kap. 3 a §*, och

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6 samt av bränslen enligt 3 och 4 §§, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,
a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,
b) om importen avser en gemenskapsvara eller om bränslet skall förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,
c) om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EG-land till följd av att ett sådant mellanstatligt enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) återopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld och gemenskapsvara förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

15 §⁵⁵

Som lagerhållare får godkännas den som avser att

1. tillverka eller bearbeta bränsle, eller
2. i större omfattning
a) hålla bränsle i lager, eller
b) återförsälja eller förbruka gasformiga kolväten,

1. *utvinna*, tillverka eller bearbeta bränsle, eller

⁵⁴ Senaste lydelse 2006:592.

⁵⁵ Senaste lydelse 2006:592.

om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

5 kap.

2 §⁵⁶

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, när han tar emot leverans av bränslet,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3, vid mottagandet av bränslet,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § första stycket 3, när bränslet förs in till Sverige, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5, när bränslet förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 § och som enligt 5 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller senare skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet.

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 3, vid leveransen av bränslet, och

5. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b eller 13 § och som enligt 5 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller senare skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EG-landet.

3 §⁵⁷

⁵⁶ Senaste lydelse 2006:592.

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 4, när bränslet av honom levereras till köpare,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller enligt 4 kap. 12 § *första stycket* 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § *första stycket* 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när

4 §⁵⁸

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § *första stycket* 2, när bränslet tillverkas eller bearbetas.

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet *utvinns*, tillverkas eller bearbetas.

6 kap.4 §⁵⁹

Upplagshavare eller varumottagare som tar emot bränsle från ett annat EG-land skall senast 15 dagar efter utgången av den kalendermånad under vilken bränslet tagits emot underteckna ett exemplar av ledsagardokumentet (returexemplaret) och skicka tillbaka det till avsändaren i det andra EG-landet.

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 4 och 7 kap. 6 §

Beskattningsmyndigheten skall på returexemplaret attestera andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 3 och 7 kap. 6 §, under förutsättning att förlusterna uppkommit under transport inom EG och konstaterats i Sverige.

Om obeskattat bränsle som avses i 1 kap. 3 a § transporteras från ett skatteupplag i ett annat EG-land till Sverige och andra förluster än sådana som avses i 2 kap. 11 § första stycket 3 och 7 kap. 6 §

⁵⁷ Senaste lydelse 2002:422.

⁵⁸ Senaste lydelse 2002:422.

⁵⁹ Senaste lydelse 1995:611.

under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bränslets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

under transporten uppkommit i ett annat EG-land, skall beskattningsmyndigheten vid bränslets ankomst till Sverige ange i vilken omfattning beskattning skall ske av de förlorade bränslemängderna samt hur skatten skall beräknas. Beskattningsmyndigheten skall skicka en kopia av returexemplaret till behörig myndighet i det EG-land där förlusten konstaterats.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §⁶⁰

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning eller i en process där bränslet i allt väsentligt används för annat ändamål än motordrift eller uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används	Annan bensin än flygbensin (KN-nr	100 procent	100 procent	100 procent

⁶⁰ Senaste lydelse 2006:592.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
för privat ändamål	2710 00 26)			
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfotogen (KN- nr 2710 00 51)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av mineral- olja produkter, kol- bränslen, petroleumkoks eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft när den värme som uppkommer inte till någon del nyttig- görs	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i metall- urgiska processer	Andra bränslen än kolbränslen och petroleumkoks	100 procent	100 procent	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthus- odling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor, lutpannor,		–	–	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
<i>metallurgiska processer eller i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller</i>				
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkes- mässig jordbruks-, skogs- bruks- eller vattenbruks- verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Förbrukning i yrkes- mässig skogsbruksverk- samhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukning sker före den 1 januari 2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Hallands, Västra Götalands och Östergötlands län	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	23 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, skall helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än <i>som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning</i>		100 procent	100 procent	100 procent
b) <i>i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom</i>		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
<i>uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl</i>				
<i>c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning</i>		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fartygstillstånd enligt fiskelagen (1993:787) meddelats, när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 11 31)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål eller i luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin och flygfoto-gen (KN- nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av <i>energi</i> produkter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för fram- ställning av skattepliktig elektrisk kraft när den värme som uppkommer inte till någon del nyttig-	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
görs				
8. ---	---	---	---	---
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor <i>eller i</i> lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	79 procent	–
14. Förbrukning i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	–	77 procent	–
15. Förbrukning i yrkesmässig skogsbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, om förbrukning sker före den 1 januari	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	23 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid- skatt	Befrielse från svavelskatt
2007 i Skåne, Blekinge, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Hallands, Västra Götalands och Östergötlands län				
<i>16. Förbrukning vid tillverkning av mineraliska produkter under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras</i>		<i>100 procent</i>	<i>100 procent</i>	<i>100 procent</i>

Nuvarande lydelse

De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § sjätte stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b skall även tillämpas på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

*Föreslagen lydelse*5 §⁶¹

De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § sjätte stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b skall även gälla för bränsle som beskattas på sådant sätt enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

6 §

Befrielse från energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt skall gälla för

1. bränslen enligt KN-nr 1507–1518,

2. bränslen enligt KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung,

3. bränslen enligt KN-nr 3824 90 99,

4. metan som framställts av biomassa,

5. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2,

när dessa säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning.

⁶¹ Senaste lydelse 2006:592.

Första stycket 2 och 3 gäller endast för den del av bränslet som framställts av biomassa.

Med biomassa förstås den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

8 kap.

1 §⁶²

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 8, 10 eller 12 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare har rätt att från en skattskyldig köpa bränsle i de fall där bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får köp enligt tredje stycket ske till den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttallolja, energiskattesats som följer av beslutet.

3 §⁶³

Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns, 2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet, 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §, eller 4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).	3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §, 4. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), eller 5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

⁶² Senaste lydelse 2001:518.

⁶³ Senaste lydelse 2002:422.

9 kap.
5 §⁶⁴

Om värme har levererats för tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan av den som framställt värmen återbetalning av den del av energiskatten på elektrisk kraft som överstiger 0,5 öre per kilowattimme samt hela energiskatten och 79 procent av koldioxidskatten på bränsle, dock inte bensin, råtallolja eller bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, som förbrukats vid framställning av värmen. Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning skall energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats vid samtidig framställning av värme och elektrisk kraft.

Beskattningsmyndigheten medger, i den omfattning som anges i andra-fjärde styckena, efter ansökan återbetalning av skatt på elektrisk kraft och bränsle som förbrukats för framställning av värme som levererats för ändamål som ger skattebefrielse enligt 6 a kap. 1 § 1, 6, 9–11 eller 16 eller enligt 11 kap. 9 § 2, 3 eller 5.

Återbetalning medges vid leverans för

1. tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller för yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, för

a) elektrisk kraft med den del av energiskatten som överstiger 0,5 öre per kilowattimme,

b) råtallolja med ett energiskattebelopp som motsvarar den energiskatt och 79 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a,

c) andra bränslen än råtallolja med hela energiskatten och 79 procent av koldioxidskatten,

2. annat ändamål än som avses under 1, med hela energiskatten på elektrisk kraft och med hela energiskatten, koldioxidskatten och svavelskatten på bränsle.

Om elektrisk kraft och ett eller flera bränslen förbrukas samtidigt för denna värmeframställning skall energislagen vid beräkning av återbetalningen fördelas genom proportionering i förhållande till respektive energislag. Dock får fördelningen mellan bränslena väljas fritt. Motsvarande gäller för värme som har levererats från kraftvärmeproduktion.

Bestämmelserna i första stycket

För bensin och bränsle som

⁶⁴ Senaste lydelse 2004:223.

om bränslen tillämpas även på råtalolja, dock att återbetalning av energiskatt medges till ett belopp som motsvarar den energiskatt och 79 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon återbetalning av skatt enligt denna paragraf.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § medges återbetalning enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råtalolja, energiskattesats som följer av beslutet.

7 §⁶⁵

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 och 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11, 14 och 15 skall dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

8 a §⁶⁶

Om någon har förbrukat en oljeprodukt, som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift *angivna andra märkämnerna än de som avses i 2 kap. 8 § första stycket*, för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och

Om någon har förbrukat en oljeprodukt, som är eller har varit försedd med sådana av regeringen i föreskrift *angivet märkämnerna* för uppvärmning eller för drift av stationära motorer, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det skattebelopp som betalats för oljeprodukten enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b och det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

⁶⁵ Senaste lydelse 2005:1189.

⁶⁶ Senaste lydelse 1998:289.

det skattebelopp som gäller enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter kvartalets utgång.

9 §⁶⁷

Utöver möjligheterna till *avdrag enligt 7 kap. 1 § första stycket 4, köp av bränsle befriat från skatt enligt 8 kap. 1 § eller till återbetalning enligt 9 kap. 2 § gäller följande. Har bränsle, dock inte bensin eller bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b, förbrukats vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, medger *beskattningsmyndigheten* efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råttallolja, energiskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet. *Nedsättning får dock inte medges för skatt på bränsle som förbrukats för drift av motordrivna fordon.**

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt

Utöver möjligheterna till *skattebefrielse enligt 6 a kap. får skatten sättas ned* för bränsle som förbrukats av ett energiintensivt företag för uppvärmning eller för drift av stationära motorer vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. *Beskattningsmyndigheten* medger efter ansökan nedsättning av koldioxidskatten eller, beträffande råttallolja, energiskatten för den del av skatten som överstiger 0,8 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde. Nedsättning medges med sådant belopp att den överskjutande skattebelastningen inte överstiger 24 procent av det överskjutande skattebeloppet för bränslet.

Bestämmelserna i första stycket gäller även mottagare av värmeleveranser om värmen har använts vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet eller i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. I sådana fall avses med bränsle det bränsle som förbrukats för framställning av värmen. Om olika bränslen förbrukas samtidigt

⁶⁷ Senaste lydelse 2004:1038.

för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser *vid samtidig framställning av värme och elektrisk kraft.*

Vid beräkning av nedsättning enligt första eller andra stycket får den koldioxidskatt som är hänförlig till följande bränslen dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 195 kronor per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 00 69) eller fotogen (KN-nr 2710 00 51 eller 2710 00 55),

b) 130 kronor per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 00 74–2710 00 78),

c) 375 kronor per 1 000 kilogram gasol som förbrukats för drift av stationära motorer,

d) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och

e) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 och 2703) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00),

varvid det nedsatta skattebeloppet i genomsnitt alltid minst skall motsvara minimiskattenivåerna för de förbrukade energislagen.

för denna värmeframställning får fördelningen mellan bränslena väljas fritt vid beräkning av nedsättningen. Motsvarande gäller för mottagare av värmeleveranser *från kraftvärmeproduktion.*

a) 21 euro per kubikmeter dieselbrännolja (KN-nr 2710 19 41–2710 19 49) eller fotogen (KN-nr 2710 19 21 eller 2710 19 25),

b) 14,30 euro per kubikmeter eldningsolja (KN-nr 2710 19 61–2710 19 69),

c) 41 euro per 1 000 kilogram gasol (KN-nr 2711 12 11–2711 19 00) som förbrukats för drift av stationära motorer,

d) 5,40 euro per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00), och

e) 4,10 euro per 1 000 kilogram kol och koks (KN-nr 2701, 2702 och 2704),

Omräkning av de belopp i euro som anges i tredje stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Vid denna omräkning skall bestämmelserna i 2 kap. 2 § beaktas.

Vad som i tredje stycket föreskrivs om dieselbrännolja, fotogen, eldningsolja, gasol, naturgas, kolbränslen och petroleumkoks tillämpas även på bränsle för vilket motsvarande skatt skall betalas enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Begränsningarna av nedsättningen av skatt i tredje stycket gäller också för bränsle enligt 2 kap. 3 och 4 §§.

Ansökan om nedsättning enligt första eller andra stycket skall omfatta en period om ett

kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

9 b §⁶⁸

I fall som avses i 9 § får beskattningsmyndigheten efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under året och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande fatta slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till honom. Den komplettering som avses i andra stycket skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten före mars månads utgång året efter det kalenderår som ansökan avser.

Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får slutligt beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

Ansökan om nedsättning enligt 9 § skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom tre år efter kalenderårets utgång. Ansökan skall innehålla uppgifter om hur mycket bränsle som förbrukats under kalenderåret och försäljningsvärdet på de produkter som framställts under året. Sökanden skall även lämna de uppgifter som enligt 1 kap. 8 § behövs för att beräkna energiintensiteten hos det företag som ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten får efter ansökan bestämma en preliminär koldioxidskattesats eller, beträffande råttolja, en preliminär energiskattesats enligt vilken skatt skall tas ut under ett kalenderår. De uppgifter som enligt första stycket skall lämnas av sökanden skall i en ansökan om preliminär skattesats lämnas i form av en uppskattning. Har beslut om preliminär skattesats meddelats skall sökanden, när det kalenderår som beslutet avser gått ut, komplettera sin ansökan med de verkliga uppgifterna. Kompletteringen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast tre år efter utgången av det kalenderår ansökan avser.

Beskattningsmyndigheten skall för varje sökande som meddelats beslut om preliminär skattesats fatta ett slutligt beslut om skattenedsättning för det bränsle som förbrukats under kalenderåret. Genom beslutet kan skatt påföras sökanden eller återbetalas till

⁶⁸ Senaste lydelse 2002:422.

honom. Kan sökandens uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från honom, får beslut om skattenedsättning fattas efter skälig grund.

10 §⁶⁹

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle *som avses i 1 kap. 3 a §* och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

Rätt till återbetalning vid distansförsäljning till ett annat EG-land föreligger endast om den sökande visar att den skatt som ansökan avser är betalad samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet.

Ansökan om återbetalning enligt andra stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom ett år efter kvartalets utgång.

Ansökan om återbetalning i andra fall än som avses i andra stycket skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betalad. Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan godkänt returexemplar av ledsagardokumentet lämnats in till beskattningsmyndigheten och den sökande visat att skatten betalats i mottagarlandet eller att säkerhet ställts för skattens betalning där.

Om skatt har betalats i Sverige för bränsle och bränslet därefter har levererats till ett annat EG-land under sådana förhållanden att skatt skall betalas där *eller leveransen sker för förbrukning för ett i det andra EG-landet skattebefriat ändamål*, medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten.

10 a §

Rätt till återbetalning enligt

⁶⁹ Senaste lydelse 1995:611.

10 § vid distansförsäljning föreligger endast om sökanden visar att den skatt som ansökan avser är betalad samt att bränslet har beskattats i mottagarlandet eller är avsett att där användas för ett skattebefriat ändamål.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderkvartal och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter kvartalets utgång.

10 b §

Ansökan om återbetalning enligt 10 § i andra fall än som avses i 10 a § skall lämnas till beskattningsmyndigheten innan leveransen av bränslet påbörjas. Sökanden skall då visa att den skatt som ansökan avser är betalad och att bränslet är avsett att i mottagarlandet användas för annat än privat bruk.

Beskattningsmyndigheten återbetalar skattebeloppet sedan sökanden visat att i mottagarlandet

- 1. skatt betalats,*
- 2. säkerhet ställts för betalning av skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a §, eller*
- 3. bränslet är avsett att användas för ett där skattebefriat ändamål.*

För återbetalning av skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § skall vidare ett godkänt retur-exemplar av ledsagardokumentet lämnas in till beskattningsmyndigheten.

10 kap.

1 §⁷⁰

Den som från oljeprodukter avlägsnar sådana märkämnor som avses i 2 kap. 8 § första stycket eller på annat sätt tar befattning

Den som från oljeprodukter avlägsnar sådant märkämnor som avses i 2 kap. 8 § första stycket eller på annat sätt tar befattning

⁷⁰ Senaste lydelse 1995:1525.

med oljeprodukter för vilka energiskatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot 2 kap. 9 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

För brott enligt första stycket skall också dömas den som från oljeprodukter avlägsnar sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 9 a §, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot denna bestämmelse.

Om brottet har rört betydande värden eller det i annat fall är att anse som grovt skall, om förfarandet inte utgör led i gärning som är belagd med strängare straff enligt skattebrottslagen (1971:69), dömas till fängelse i högst två år.

med oljeprodukter för vilka energiskatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, i syfte att dessa produkter skall användas i strid mot 2 kap. 9 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

2 §⁷¹

För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § tredje stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § andra stycket skall dömas till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

4 §⁷²

Om oljeprodukter där *sådana märkämnerna* som avses i 2 kap. 8 § första stycket *eller 9 a §* har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som motsvarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b.

Om oljeprodukter där *sådant märkämnerna* som avses i 2 kap. 8 § första stycket har avlägsnats och för vilka skatt enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b inte betalats, anträffas i annat utrymme än bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle och det är uppenbart att oljeprodukterna avsetts för tillförsel till sådan bränsletank i strid mot 2 kap. 9 §, påför beskattningsmyndigheten den som ansvarat för att de nämnda ämnena avlägsnats, skatt med belopp som motsvarar den skatt som skulle ha tagits ut för oljeprodukterna enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 b.

5 §⁷³

⁷¹ Senaste lydelse 1995:1525.

⁷² Senaste lydelse 1995:1525.

⁷³ Senaste lydelse 2006:234.

En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 *eller* 9 a §.

Avgiften uppgår för personbil, lätt lastbil och lätt buss samt båt till 10 000 kronor. Avgiften beräknas för tunga lastbilar, tunga bussar, traktorer och tunga terrängvagnar som är registrerade i vägtrafikregistret på följande sätt.

Skattevikt, kilogram	Avgift, kronor
0– 3 500	10 000
3 501–10 000	20 000
10 001–15 000	30 000
15 001–20 000	40 000
20 001–	50 000

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt vägtrafikskattelagen (2006:227). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 10 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 *eller* 9 a §.

Har avgift påförts någon och skall sådan avgift påföras honom för ytterligare tillfälle inom ett år från det tidigare tillfället, tas avgiften ut med en och en halv gånger det belopp som följer av andra eller tredje stycket.

En särskild avgift skall betalas för motordrivet fordon och båt, vars bränsletank innehåller oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

Med skattevikt avses den vikt efter vilken fordonsskatt beräknas enligt vägtrafikskattelagen (2006:227). Avgiften för annat motordrivet fordon än som avses i andra stycket uppgår till 10 000 kronor. Avgiften tas ut för varje tillfälle som bränsletank påträffas med oljeprodukter i strid mot 2 kap. 9 §.

11 kap. 11 c §⁷⁴

Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. tillsynsmyndigheten enligt 12, 17 eller 18 § lagen (2004:1196) om program för energieffektivisering har återkallat godkännandet att delta i programmet,

2. förutsättningarna för godkännandet som skattebefriad förbrukare i övrigt inte längre finns,

3. den elektriska kraften har använts för annat ändamål än som anges i godkännandet som skattebefriad förbrukare,

4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §, *eller*

5. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483).

4. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 b §,

5. förbrukaren inte medverkar vid skatterevision enligt skattebetalningslagen (1997:483), *eller*

6. förbrukaren begär det.

⁷⁴ Senaste lydelse 2004:1197.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i Bilaga 1 beslutet.

12 §⁷⁵

Om elektrisk kraft har förbrukats i annan yrkesmässig jordbruksverksamhet än vid växthusodling eller i yrkesmässig skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns. Rätt till återbetalning föreligger endast för skillnaden mellan det betalda skattebeloppet och ett belopp beräknat efter skattesatsen 0,5 öre per kilowattimme. Återbetalning får dock endast göras för den del av skillnaden som överstiger 1 000 kronor per kalenderår.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

13 §⁷⁶

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare deltar i ett program enligt 3 § lagen (2004:1196) om program för energi-effektivisering och har förbrukat elektrisk kraft i annan industriell tillverkningsprocess än sådan som avses i 9 § 2, 3 eller 5, beslutar beskattningsmyndigheten efter ansökan om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraften.

Ansökan om återbetalning skall omfatta kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka elektrisk kraft i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *ett* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

Ansökan om återbetalning av energiskatt skall lämnas in till beskattningsmyndigheten inom *tre* år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet.

2.⁷⁷ För tid fram till den 1 januari 2009 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell

2. För tid fram till den 1 januari 2007 medger beskattningsmyndigheten efter ansökan, utöver vad som framgår av den nya lydelsen av 9 kap. 9 §, att vid industriell

⁷⁵ Senaste lydelse 2004:1038.

⁷⁶ Senaste lydelse 2004:1197.

⁷⁷ Senaste lydelse 2005:960.

framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

framställning av produkter av andra mineraliska ämnen än metaller koldioxidskatten på annat bränsle än sådant som beskattas som mineraloljeprodukt och som förbrukats för annat ändamål än drift av motordrivna fordon tas ut med sådant belopp att skatten för den som bedriver framställningen inte överstiger 1,2 procent av de framställda produkternas försäljningsvärde.

Vid beräkning av nedsättningen enligt första stycket får koldioxidskatten dock inte sättas ned mer än att den motsvarar minst

a) 50 kronor per 1 000 kubikmeter naturgas (KN-nr 2711 11 00 eller 2711 21 00) och

b) 40 kronor per 1 000 kilogram kolbränslen (KN-nr 2701, 2702 eller 2704) och petroleumkoks (KN-nr 2713 11 00–2713 12 00).

Ansökan om nedsättning enligt första stycket skall omfatta en period om ett kalenderår och skall lämnas in till beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter kalenderårets utgång.

Bestämmelserna i 9 kap. 9 a och 9 b §§ tillämpas även på sådan nedsättning som avses i första stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2. Bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 1 och 8 tillämpas dock i äldre lydelse till och med utgången av år 2007. Detsamma gäller bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 12, så vitt avser förbrukning i metallurgiska processer. För dessa ändamål tillämpas under år 2007 bestämmelserna om skattebefriad förbrukare i 8 kap. 1 § och om återbetalning av skatt enligt 9 kap. 5 §.

3. Vid tillämpningen av 6 a kap. 6 § skall hänvisningen till 1 § 1 till och med utgången av år 2007 avse 1 § 1 och 8 i äldre lydelse.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna

Remissinstanser

Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Dalarnas län, Bokföringsnämnden, Cements AB, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande, Föreningen Skogsindustrierna, Företagarna, Gröna näringens riksorganisation, Jernkontoret, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Lantbrukarnas Riksförbund, Naturvårdsverket, Riksåklagaren, Statens institut för kommunikationsanalys, Statens jordbruksverk, Statistiska centralbyrån, Statskontoret, SveMin, Svenska Gasföreningen, Svenska Kalkföreningen, Svenska Petroleum Institutet, Svenska Renhållningsverksföreningen, Svenska Trädbränsleföreningen, Sveriges Tvätteriförbund samt Tullverket.

Remissinstanser som avstått från att lämna yttrande

Chalmers tekniska högskola AB, FöretagarFörbundet, Juridiska Institutionen Handelshögskolan vid Göteborgs universitet, Kommerskollegium, Kungl. Ingenjörsvetenskapsakademien, Kungliga Tekniska högskolan, Landsorganisationen i Sverige, Luleå tekniska universitet, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Vetenskapsrådet samt Tjänstemännens Centralorganisation.

Remissinstanser som inte avhört

Institutet för Näringslivsforskning, Metallurgical research Institute AB, Näringslivets Regelnämnd, Svenska Bioenergiföreningen, Sveriges Energiföreningars Centralorganisation, Sveriges Lantbruksuniversitet, Sågverkens Riksförbund, Teknikföretagen samt Vattenbrukarnas Riksförbund.

Övriga yttranden

AarhusKarlshamn Sweden AB, AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad, Lantmännen Energi samt TvNo Textilservice AB.